

ПОЛИТИКИН

3

динара

БРОЈ
1167

ЗАБАВНИК

10. V 1974. • ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ • ГОДИНА XXXV

КОМПЛЕТАН
СТРИП
ТИМ
ТАЈЛЕР

ПОЛИТИКИН
ЗАБАВНИК

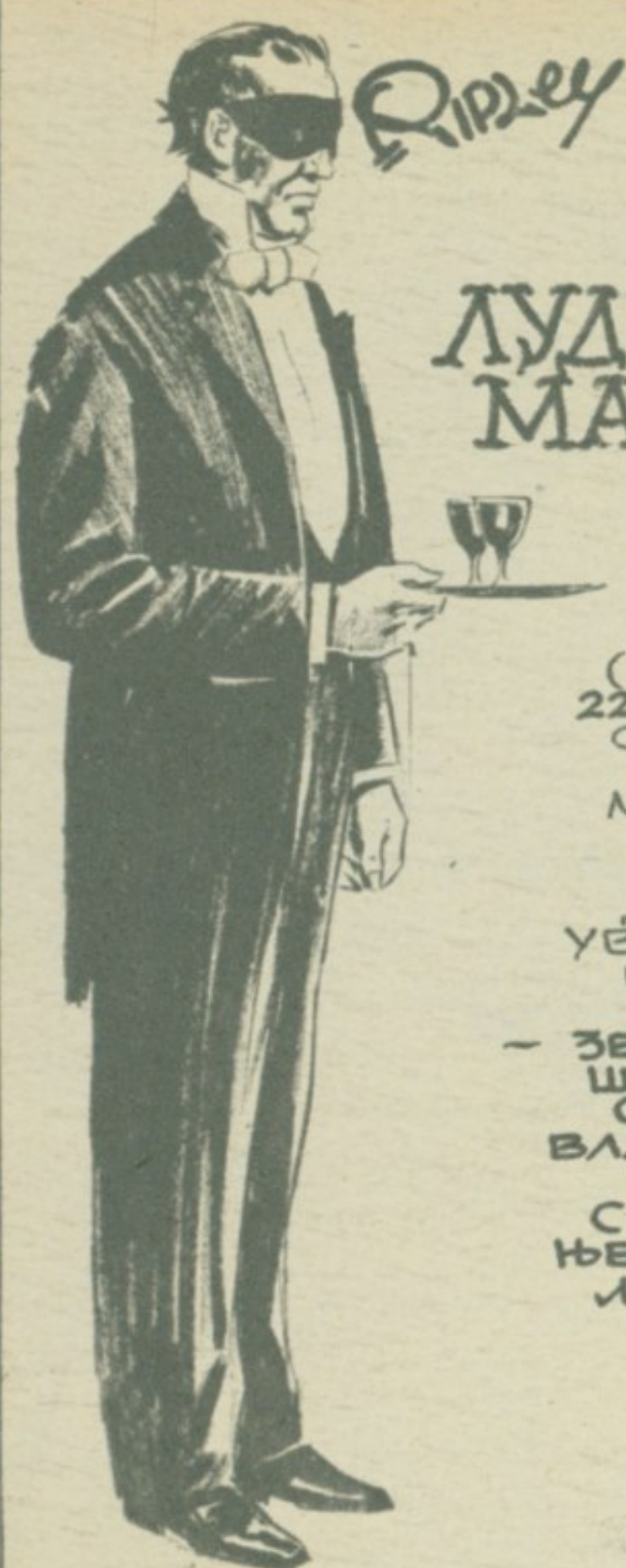
БЕОГРАДСКА
БАНКА

КАЛПСО

БАРБА
ИВО, ИДЕМ
И ЈА С ВАМА
КАО ТРИДЕ-
СЕТ ЧЕТВРТИ
РОБИН-
ЗОН!

ЦИНОВСКИ КОНКУРС

СВАКИ УЧЕСНИК ДОБИЈА! 1001 НАГРА-
ДА! 33 ГЛАВНЕ - КО ЋЕ БИТИ МОРНАР НА „CALYPSO“?

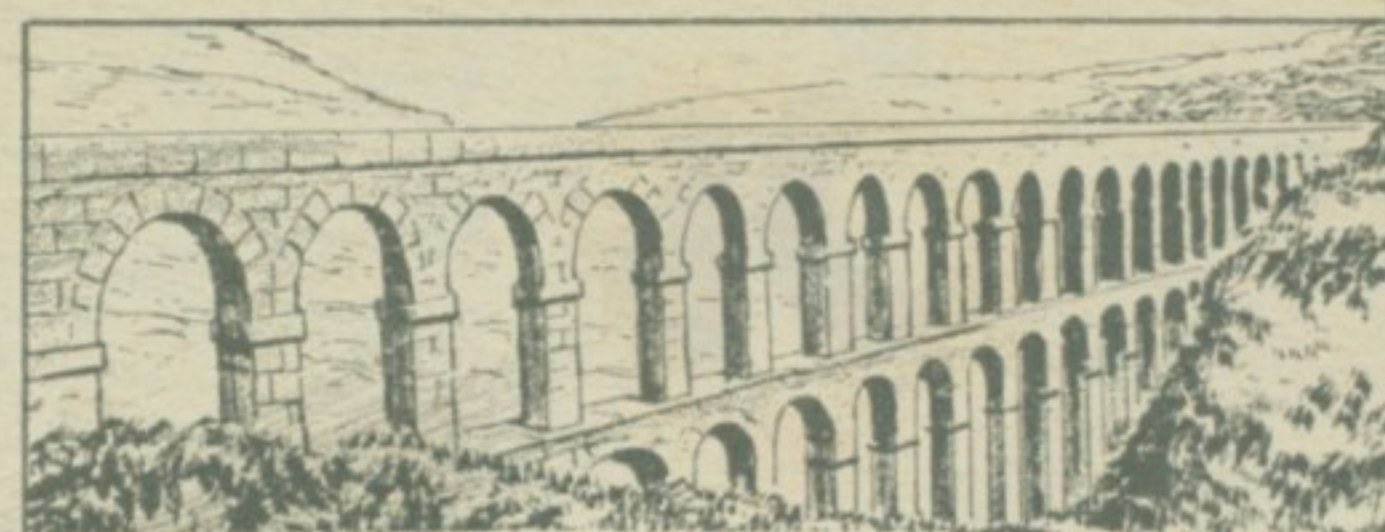
ЛУДВИК МАЈЕР

ГЛАВНИ КОМОРНИК БАВАРСКОГ КРАЉА ЛУДВИГА III (1845-1921) 22 ГОДИНЕ СЛУЖИО ЈЕ СВОМ МОНАРХУ ТРИ ОБРОКА ДНЕВНО УВЕК С ЦРНОМ МАСКОМ - ЗБОГ ТОГА ШТО СЕ ВЛАДАРУ НИЈЕ СВИЂАЛО ЊЕГОВО ЛИЦЕ.

72 ГОДИНЕ ЗА КИП

ВЕЛИКУ СТАТУУ БУДЕ У БЛИЗИНИ КЈАТИНГА, У КИНИ, ИСКЛЕСАНУ У ПЛАНИНИ, ИЗРАДИО ЈЕ ПОТПУНО САМ БУДИСТИЧКИ КАЛУЂЕР ЈУАН КАО. ЗА КЛЕСАЊЕ КИПА ВИСОКОГ ПРЕКО 60 МЕТАРА БИЛЕ СУ МУ ПОТРЕБНЕ 72 ГОДИНЕ.

РИМСКИ

АКВАДУКТ

У ТАРАГОНИ (ШПАНИЈА) ВИСОК 30 А ДУГАЧАК 147 МЕТАРА САЗИДАН ЈЕ БЕЗ ИКАКВОГ МАЛТЕРА ПА ИПАК БЕК ПРЕКО 1900 ГОДИНА ОДОЛЕВА ЗУБУ ВРЕМЕНА.

НАБИТЕ СУДИЈУ С ПЕРИКОМ.

ПЕРСИЈСКИ ПЕСНИК

ФИРДУСИ

(ОКО 940-1020) КОМЕ ЈЕ БИЛО ОБЕКАНО ДА ЋЕ ЗА СВАКИ НАПИСАНИ СТИХ ДОБИТИ ПО ЗЛАТНИК, РАДИО ЈЕ 35 ГОДИНА ДА БИ ЗАВРШИО ПОЕМУ ОД 60.000 СТИХОВА. КАДА ЈЕ УМЕСТО ЗЛАТОМ БИО НАГРАЂЕН СРЕБРОМ, ФИРДУСИ ЈЕ ДАО 20.000 СРЕБРЊАКА ЗА ЈЕДНУ ЈЕДИНУ ЧАШУ ПИВА.

ИНСЕКТ

ИМА ВИШЕ МИШИКА ОД ЧОВЕКА: ЧОВЕК ИХ ИМА МАЊЕ ОД 500 А ИНСЕКТИ ВИШЕ ОД 4.000.

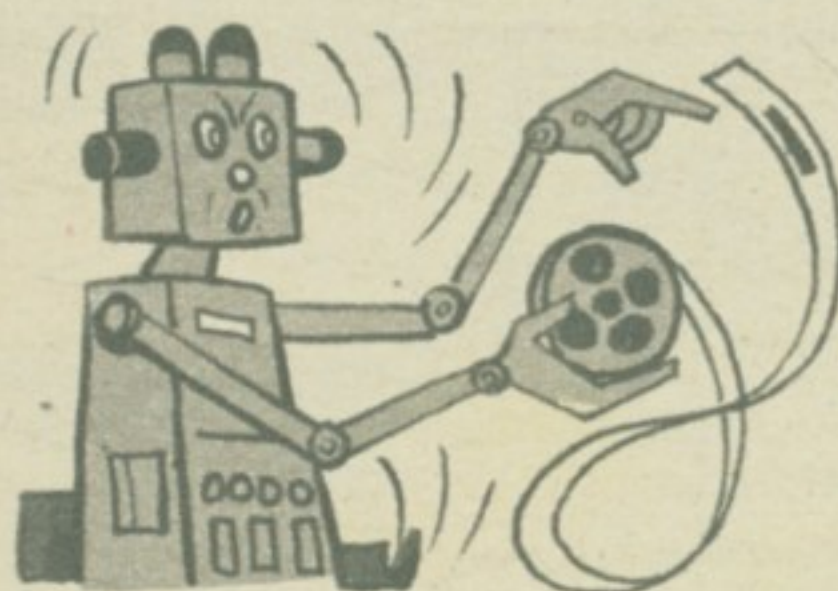
ПЕЧУРКУ

ТЕШКУ 9,5 КИЛОГРАМА НАШАО ЈЕ ЧОРЋ ОМИЦ ИЗ СЛЕТИНГТОНА. (САД)

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● министарство за пензије у Преторији (Трансвал) купило је недавно нов рачунар. У почетку апарат је одлично радио све док једног дана није хтео ни да макне. Позвани су стручњаци који

су открили да је застао код имена извесне Малколм — Смит. Како рачунар није био програмиран да прави разлику између птице и знака минус он је покушао да одузме Смит-од Малколм.

● недостатак радне снаге на вео је прошле јесени једног фармера из Балкхаузена у Немачкој да да оглас у локалним новинама у коме изнајмљује стабла с

јабукама. Сваки купац имао је право да одабере своје дрво и да кад год хоће бере с њега плодове. На овај начин продао је 1200 стабала. Његов пример следиле су и остали фармери.

● обућари у старом Риму имали су неку врсту норме: један пар ципела израђивали су за пет и по дана.

● Индијанци амазонских прашума употребљавају стреле које су направљене од костију мајмуна.

● позната немачка фабрика писаћих машина „Олимпија“ недавно је пустила у продају нову, су-

пернечујну машину која је веома погодна за рад у редакцијама и установама где у једној одаји куца истовремено више особа.

● професор Линдстрем са универзитета у Ослу, иначе заклет вегетаријанац, бави се проучавањем утицаја поврћа на људску психу. Тако је недавно дошао до закључка да зелена салата разви-

ја смисао за музику а крушка способност за логично размишљање; шаргарепа и спанаћ чине човека меланхоличним док кромпир делује умирујуће.

● амерички миш-скакач може да скочи око три метра одржавајући при том равнотежу својим танким и до 12 центиметара дугачким репом.

● шеснаестог јуна 1846. године у једном париском листу први пут се појавила данас тако честа напомена: „наставиће се“. Тога да на почело је објављивање првог романа у наставцима.

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

Кад се те спарне летње вечери 1942. године путнички воз „Нира“ зауставио на готово пустој ваљевској железничкој станици, међу приспелим путницима налазио се и деветнаестогодишњи партизански курир Милош Ђоралић — Миша. Испитивачки је гледао околу, да не погрешити пут за Осечину, кад примети како га један жандарм подозриво прати. Ако већ ту скрене на себе пажњу, помислио је, ништа од његовог задатка. А он ноћас мора препешачити тридесет и два километра до Осечине, а сутра ће у Лозницу где треба да саопшти наређење Покрајинског комитета Комунистичке партије за акције партизанских јединица у том делу Србије. Зато је одлучно, покушавајући чак и да звиждуће, скренуо у прву улицу лево. Ускоро је био сигуран да је на правом путу. Нико га није пратио.

Улица којом је ишао била је пуста и мрачна. Приближавао се мосту на Колубари, код „Пиваре“, кад одједном зачу наређење:

— Стани, момче! Исправе...

Миша је застао као укопан и пред њега су из мрака изрониле три сиве униформе. Два војника држала су пушке у рукама. Трећи је имао машинку. На главама им шајкаче. Патрола!

Стражар се брзо снашао, али метак који је испалио погодио је коња.

МОРАМ ПОБЕЋИ!

— Куда, младићу? — упита строго онај с машинком, крупан старији човек, сигурно вођа патроле.

Миша ништа не рече, само му пружи исправе.

— Одакле си?

— Из Београда.

— Па шта тражиш овде и то по ноћи?

ПОВЕШЋЕМО ГА У КОМАНДУ!

Младић сад претрну, али се није дао збунити. Извадио је из џепа згужвано писмо и пружио га вођи патроле објашњавајући да је од неког рођака из Лознице који га зове у госте. Одмориће се мало код њега од београдске гужве а треба и да учи јер га на јесен чекају тешки испити на факултету.

Вођа патроле му врати писмо и не погледавши га. „Верује ми“, помисли Миша па, мало окуражен, упита:

— А ко сте ви кад ме тако испитујете?!

Војници се насмејаше.

— Па баш кад питаш — поче вођа патроле — да ти и кажемо: ми смо из ваљевског добровољачког корпуса, а зову нас и „љотићевци“! А ти?! Исправе су ти у реду, али да си кренуо рођаку у Лозницу — то ти другом причај! Поћи ћеш

— ИСПРАВЕ СУ ТИ У РЕДУ, АЛИ ДА СИ КРЕНУО РОЂАКУ У ЛОЗНИЦУ — ТО ТИ ДРУГОМ ПРИЧАЈ. ПОЛАЗИ СА НАМА! — НАРЕДИО ЈЕ ДЕВЕТНАЕСТОГОДИШЊЕМ МИШИ НАЈСТАРИЈИ ИЗ ПАТРОЛЕ.

с нама — наредио је и гурнуо га кундаком.

На Мишино изненађење, нису га повели у Ваљево већ према кућама које су се назирале иза „Пиваре“. Корачали су брзо и кад су после десетак минута стигли до једне усамљене штале, вођа патроле позва једног од војника у страну.

— Нас двојица идемо да завршимо оно због чега смо и дошли, а ти — обрати се другом љотићевцу — добро пази на овог. Чим завршимо посао, повешћемо га у команду, у Ваљево.

ПУЦАЊ У НОЋИ

Док је у сену на тавану штале чекао са стражаром да се врате она двојица из патроле, Миша је покушавао да прође неки начин да побегне. Стражар је седео на неколико метара од

њега, није га ништа запиткивао. У тишини се чуло само како доле испод њих краве мирно преживају. Кад су му се очи навикле на мрак, Миша је кроз отвор на тавану приметио да се у штали налази и један коњ. Рзао је и ударао копитом нервозно по тлу.

Још му ништа није надало на памет. Време је пролазило. А онда, загледао у коња, Миша одједном примети да није везан. Љотићевци су фашисти, размишљао је. Кад почну да га испитују, неће се лако извући јер никаквог рођака он у Лозници нема. Оно писмо сам ја написао. Тако су му другови рекли! Зато не сме пропустити ову прилику да побегне пре него што се она двојица врате.

Кад је видео како стражар мирно седи задубљен у своје мисли, није се више двоумио. Нагло је скочио према отвору на тавану, склизнуо низ њега и бацио

се на коња. Уплашен, коњ је јурнуо према вратима која је Миша одгурнуо рукама и они су излетели напоље. Али, стражар се брзо нашао. Метак који је испалио погодио је коња. Животиња се њиштећи пропела и Миша се срушио на земљу.

Стражар је одмах дотрчао и почео да искаљује свој бес на младићу.

— Хоћеш да бежиш, „црвени“?! — викао је и ударао га кундаком и ногама.

Пуцањ је пренуо сељаке из оближњих кућа па су већ трчали да виде шта се то догађа код штале.

— Шта тражите овде, губите се! — дочекао их је разјарени љотићевац. — Господин је сумњив, комуниста сигурно.

Пред увереном пушком сељаци су почели невољно да се повлаче у мрак.

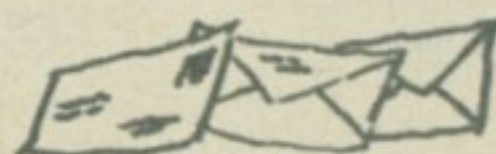
ЗАДАТАК ЈЕ ИЗВРШЕН

Миши се мутило у глави од удараца. Стражар му је наредио да се поново погне на таван и он је ту обрисао крв с лица па онда руке отро о сено. И тада је одједном испод себе напитао нешто тврдо. Цак! Пун цак брашна! Поново му је синила идеја, али требало је прво да провери шта ради стражар напољу. Дошуњао се до врата и видео га како

наслоњен на лествице припаљује цигарету. Затим се вратио до цака и поново га опипао. Мора да је тежак најмање тридесет килограма!

Рукама које су подрхтавале Миша је бешумно разгинуо сено са цака и подигао га обема рукама. Корак по корак примикао се вратима. Стражар је доле још пушио. Младићево срце убрзано је куцало. Само да не промаши. Зафрктаће му лествице, мора се мало померити улево. Лагано, да га стражар не чује! И тада се заједно с цакном бацио доле, на љотићевца. Стражар је застењао и стропоштао се под тежином на земљу.

Кад се уверио да је стражар толико ошамућен да га не може гонити, Миша се дао у бег. Тумарао је по шумама целу ноћ, презао од сваког шума, избегавао села. Сутрадан се распитивао код чобана да ли је на добром путу. У Лозницу је стигао тек трећи дан, сав израњављен, гладан, исцрпљен. Али, ниједну поруку није заборавио. Задатак је извршен.

Данас Милош Ђоралић живи у Сарајеву као пензионисани мајор Југословенске народне армије.

Б. Протић

ЉУБАВНА ПРИЧА

У напред да се зна: она није била лепотица већ само крхка девојчица, али први пут кад сам угледао њене плаве очи, оне су унеле необјашњиву топлину у моје срце.

Био је час математике, шести разред. Врата се отварају и у учионицу улази девојчица са две уредно уплетене кике и небоплавих очију. Нови ђак. Одмах после упознавања, ја сам јој као признати „освајач“ понудио да седне поред мене. Пристала је на моју радост.

У прво време ништа нисам покушавао. Прошло је месец дана и Александра и ја постали смо веома блиски. Делили смо све: од гумице до ужине. Почео сам све чешће да је пратим до њене куће испред које смо разговарали о свему и свачему. Кад бих се вратио кући, размишљао сам о свакој изговореној речи док су њене топле очи биле присутне

свуда у мојој соби. Мало сам посветио пажње школи, и то се одмах одразило на мој успех. Осећао сам да Александра живи у мени и да не могу без ње.

БУДИ МОЈА!

У школи су почели да нас завитлавају, а ја — шта сам могао. Само сам бесно криво лице у претећу гримасу док је она равнодушно трептала својим дивним очима као да се све то на њу уопште не односи.

Време је брзо одмицало и ја сам одлучио да јој кажем све — да је лудо волим и да желим да буде моја. Док сам јој тог дана прилазио, ледени зној ми је обливао леђа.

— Александра — то сам прво изговорио једва, а онда је из мене потекла бујица нежних речи. Гледао сам је право у очи, а она је све време само

**Излетео сам из
болнице и не
скривајући сузе
плакао улицом.
Не, њој се ништа
не сме десити!**

— Зоране, што је ово страшно! Ја никад нећу умрети!

Зачуђено сам је погледао и промрмљао нешто у стилу „немој да си луда“, и на томе се завршило. Те њене речи потпуно сам заборавио. Нешто ме је друго бринуло. Сваким даном Александра је била све блеђа, њене очи изгубиле су стари сјај. Мислио сам да је то од пре-

чала да мења боју лица које је правило чудне гримасе да би се неколико тренутака касније срушила на под. Из носа и уста текла јој је крв. Одмах су позвали хитну помоћ. Ја сам успео да пођем са њима. Уплашен у једном крају чекаонице, чуо сам лекара који је говорио наставнику:

— Обострано запаљење плућа. Стање је врло тешко.

НИКАД ВИШЕ

Тог тренутка нека мутна врућина ударила ми је у главу. Зурио сам празно у зидове и сузе су почеле да навиру. Излетео сам из болнице и не скривајући сузе зајецао. Говорио сам себи:

„Не, њој не сме ништа да се деси, поред мене. Не,

Узалуд је брчим

Брчим је због сунца које објашњава седе димњакима
због неба разасејаног између црвених
брчим је због речи које теку кроз
волим је црвима
шпедом ићи до краја светла и наћи рожу на траву
брчим је због далеких ствари које личе на две обде
због људи који без чела и имена пролазе црвима
због анонимних речи шпедом брчим је
због мануфактурних ђеџа јавних паркова
брчим је због две наше планете која ће можда
бити мина у раскрсњацима небу
због осмеха у камену грчкова засајаног између две
када нешто није било више велики кабел за титице него
аеродром

моја љубав јуна грчвих је до зоре
брчим је због зоре због љубави због седе због грчвих
брчим је мада је то узалудније неголи дозивајући титицу
заувек слетели
цирпно је рекла: нека ме тиражи и види да ме нема
та жена са рукама дејтелиа коју волим
то дејтелиа засајано не обрисавши сузе које брчим
узалуд узалуд узалуд
узалуд је брчим
јер ће се продудити грчковица и нова
узалуд је брчим
јер жена црвима неће моћи да јој каже
узалуд је брчим
тиш знаш вода црвине али не каже ништа
узалуд је брчим
шпедом објашњајући имену нечије лице у теску.

Бранко Милоковић
(1934-1961)

Како живети без те крхке и уплашене девојчице — питам се и данас кад имам шеснаест година.

лукаво жмиркала. Кад сам завршио, њене мале руке су ухватиле моје и ја сам као хипнотисан пошао за њом.

Шетали смо пуним улицама, људи су нас гурали али ми смо ишли лагано и осећали се као да лебдимо. За нас није постојала стварност већ само свет пун маште, среће и љубави...

Дани су пролазили, били смо већ у осмом разреду и још смо се Александра и ја волели. Још смо се дели у истој клупи и држали се за руке. Сад смо чешће одлазили заједно у биоскоп. Тако једном, док смо гледали „Љубавну причу“, у тренутку кад је главна јунакиња умирала, Александра ме је чврсто ухватила за руку и гласом пуним страха шапнула:

тераног учења за тестирање.

СТАЊЕ ЈЕ ТЕШКО

Једног дана није дошла у школу. Ни следећих неколико није је било. Кад сам је позвао телефоном, јавила се њена мајка.

— Александра има грип — рекла ми је љубазно. — Ускоро ће у школу. — И заиста, неколико дана касније она се вратила и све је опет било лепо. Поново смо били срећни. Ипак, осећао сам да је, мада седим са њом већ годинама у истом разреду, истој клупи, нисам упознао сасвим, један део ње остао је недокућив. А онда, за време једног часа Александра је изненада по-

то је немогуће. Она се плаши...

Час математике. Тихо куцање и на вратима се појављује разредни старешина Анђелка Симоновић. Прво је нешто рекла наставнику а онда се окренула нама:

— Наша добра другарица Александра Војиновић — одзвањало ми је у ушима — никад више неће бити међу нама...

Никад нисам тачно сазнао шта је одвукло Александру у смрт, али се и данас кад имам шеснаест година питам: како живети без те крхке и уплашене девојчице која је мене увек држала за руке.

Зоран Живановић, уненик II разреда гимназије Београд, Катанићева 16 (Хонорар: 250,00)

ДИКАН и ШПИЈУНИ

Н.ЛЕКИЋ

А.СРЕДАНОВИЋ

СТРОГО
ПОВЕРЉИВО

СУД МИЛОСТИВОГ
ЦАРА НОСИТУРА
ОСУЂУЈЕ ВАС НА
ДОЖИВОТНИ ПРИ-
СИЛНИ РАД У РА-
ФИНЕРИЈАМА!

СУД НАС
НИЈЕ НИ
САСЛУШАО!

СУД ЗНА ДА БИ-
СТЕ СЕ ЖАЛИЛИ,
ПА ЈЕ УНАПРЕД
ОДБАЦИО ВАШУ
ЖАЛБУ!

ЗАКУКАЋЕ И
НОСИТУРУ МАЈКА
И ТО ПРЕ ТРЕЋЕГ
ПЕТКА, КУНЕ
ВАМ СЕ ЈАКО-
ТА!

ЈАКОТО, НЕ ЉУТИ
СЕ НА МЕНЕ. ИМАМ
ЖЕНУ И ОСАМНАЕС-
ТОРО ДЕЦЕ. УРЕДИКУ
ДА ВАМ СЕ ДОЗВОЛИ
ЧИТАЊЕ "ПОЛИТИКИНОГ
ЗАБАВНИКУСА" У
ЗАТВОРУ!

МОГУ ЛИ ЈА
У ЗАТВОРУ ДА
ДОБИЈАМ
"БАЗАР"?

УРЕДИКУ
И ТО!

НАПРЕД МАРШ
У РАФИНЕРИЈЕ!

НИСАМ ЗНАО,
УЈАЧЕ, ДА ТИ
ЧИТАШ "БА-
ЗАР"!

ПОСЛАО САМ ЈЕДНО ПИСМО
УРЕДНИШТВУ О ПОЛОЖАЈУ
ЖЕНЕ КОД СТАРИХ СЛОВЕ-
НА, ПА ЧЕКАМ
ДА ИЗИЂЕ!

КАКВЕ СУ ОВО
РАФИНЕРИЈЕ? ШТА
ТРЕБА ДА РАДИМО?

УБАЦИВАЈТЕ
СО У ОВЕ ВЕЛИКЕ
КАЗАНЕ!

СО СЕ МЕША СА
ВОДОМ И СЛАНИ
РАСТВОР ТЕЧЕ
КРОЗ ЦЕВИ...

... У ОГРОМНЕ КОНТЕЈНЕРЕ У
КОЈИМА НАТАПА ГЛАВИЦЕ БИЈУКЕ
КОЈА СЕ НА ЛАТИНСКОМ ЗОВЕ
CAULIS А МИ ЈЕ ЗОВЕМО
СМРАМИРИС...

ЧУДНО
ЈЕ
ЗОВЕТЕ
!

ДАА! ЗАТО ШТО НЕКИ
ТВРДЕ ДА СМРАИ А
ДРУГИ, НАПРОТИВ, ДА
ИМ МИРИШЕ!

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

Лорена и Орвил Розенгрин одавно су обећали свом двадесетогодишњем сину Џеку да ће све троје отићи на скијање у зимски спортски центар Аспен у Колораду ако он буде у року положио све испите. Џек је испите положио и родитељи су морали да испуне обећање. Изнајмили су авион којим је пилотирао искусни ас шездесет једногодишњи Џеферд Вилијамсон и четвртог јануара 1967. године, рано ујутру, полетели из Сан Франциска. Поред њих у авиону се налазио и Џеков пријатељ Чарлс Бад.

Једноличан пејзаж високих снегом покривених врхова Стеновитих планина изазивао је дремеж и разговор путника брзо је замро.

ПАЖЊА СВИМ АПАРАТИМА!

Негде пред подне авион је изненада улетео у безваздушни простор и пропао. Пилот је за тренутак изгубио контролу над авионом и то је било довољно да лаки апарат удари у облаком обавијен врх

седео је педесет шестогодишњи Оли Ларсен. Кренули су на свој уобичајени задатак, инспекцију електричних стубова.

Изненада, у слушалицама пилота зачу се глас:

— Пажња! Пажња свим апаратима!... Двомоторац „цесна“ срушио се на врх Шерман. У авиону има рањених...

Пилот Гриноу притисну дугме

Мада је Роберт хеликоптер имао јак мотор и ротор са широким допацима што му је омогућавало да се одржи у разређеном ваздуху ипак није могао да се попне на висину већу од 4.500 метара. Зато је Роберт Гриноу користио узлазну ваздушну струју као што то чине једрилице.

Лет по снежној бури захтевао је од пилота не само вештину, већ и

ДРАМА У СТЕНОВИТИМ ПЛАНИНАМА

ДВА ПУТА У
ТОКУ ЈЕДНОГ
ЧАСА
РОБЕРТ ГРИНОУ
СПУСТИО СЕ ХЕЛИКОП-
ТЕРОМ НА ЗАРАВАН
НЕШТО ВЕЋУ ОД
ПИНГ-ПОНГ СТОЛА

планине. Авион је поскочио, поново пао и зауставио се на неколико метара од ивице дубоког понора. Од силне ударца отпала су му оба крила с резервоарима и реп. Из дубоког снега вирио је само део група.

Напољу је беснела снежна бура која је на махове достигала јачину урагана а хладноћа је била ужасна — минус 32 степена. Упола онесвешћен и с рукама на командним палицама пилот Вилијамсон мрмљао је речи без везе. На седишту поред њега Џек — без свести. Лорени су биле сломљене кључна кост и лева рука а Чарлсу Бад ушчашено раме. Најбоље је прошао Орвил Розенгрин: био је само угруван. Јак мирис бензина повратио је пилота из шока: одмах је прекинуо све контакте и кад се уверио да нема мртвих почео је преко радија да шаље позиве за помоћ:

— Пали смо источно од Лидвила... У авиону има рањених...

Његов позив први је ухватио капетан ДЦ-6 Едвард Кларк и уз помоћ једне радио-станице са земље успео је да приближно одреди место несреће. О томе је одмах обавестио ваздушну патролу државе Колорадо па је и сам кренуо у помоћ. На жалост, мада је изнад планинског врха кружио дуже од једног часа, није успео да примети остатке настрадаог авиона.

Није боље среће била ни посада два војна хеликоптера. Снажан ветар поигравао се њиховим апаратима тако да нису могли ни да се приближе месту несреће.

Ускоро је пала ноћ и спасиоци су морали да одустану од даљих покушаја.

Петог јануара, у рану зору, мали хеликоптер са четири места Компаније за одржавање далековада у Колораду, провукао се између оштрих врхова Стеновитих планина. Пилотирао је тридесет осмогодишњи Роберт Гриноу а поред њега

свог одашиљача и јави се:

— Овде хеликоптер три нуле Чарли. Удаљени смо око 13 километара од места несреће. Шта можемо да учинимо?

КАО НАД ВУЛКАНОМ

Рањени и беспомоћни путници све више су губили наду. Због разређеног ваздуха тешко су дисали, а од хладноће били готово сасвим укочени. Орвил, који је био најмање озлеђен, успео је некако да у мраку напипа кофере, извуче из њих сву одећу и њом покрије остале. Рубљем и убрисима затворио је пукотине да им снег не би улазио у кабину. С времена на време позвао би их по имену да види да ли су живи. Да не би заспали терао их је да певају углас и да причају вицове.

И кад су већ били изгубили сваку наду, из даљине се зачуло брујање мотора. Орвил је предложио да он и младић покушају да изиђу напоље и да машу црвеном поставом Џековог мантила не би ли их пилот приметио. Борећи се са јаким ветром и усковитланим снегом некако су успели да отворе врата. Али, њихове ноге, згрчене већ двадесетак часова одбиле су да их послушају. И најмањи покрет причињавао им је ужасне болове. Успели су једино да изиђу и наслоне се на труп. Џек је почео да маше мантилом управо кад је један авион прелетао изнад њих. Пилот их је приметио и обавестио остале авионе о тачном месту несреће.

Мада је Роберт Гриноу био искусан летач на саму помисао да сад треба да надлети планински врх Шерман обавијен облацима уздрхтао је од страха. Чинило му се као да надлеће вулкан за време ерупције.

хладнокрвност. Плава тачка „цесниог“ сломљеног репа била је једва видљива. Надлежући је пилот је кроз снежну вејавицу угледао малу зараван на стени не већу од четири квадратна метра. Одлучио је да покуша да се спусти.

Хеликоптер се полако спуштао и кад је најзад додирнуо снег предњи део његових салинаца штрчао је изнад провалије. Било је јутро, 7 и 45.

МЕДАЉА ЗА ХРАБРОСТ

Кроз буку мотора Роберт је викнуо Ларсену:

— Покушај да изиђеш и да их потражиш.

Мада Ларсен није био опремљен за ходање по дубоком снегу, изишао је без речи и упутио се ка олупини.

— Има ли деце? — запитао је Орвила који му је махао.

— Не, али моја жена је тешко повређена.

— Помозите ми да је пренесемо до хеликоптера.

Завијање ветра који је дувао брзином од сто километара на час потпуно је заглушило Лоренине јакне.

Док су се Розенгринови и пилот Вилијамсон укрцавали, хеликоптер је под налетима ветра толико подхртавао да је Роберт обема рукама морао да држи команду. За то

време Ларсен се свом својом тежином навалио на салинце хеликоптера да би одржавао равнотежу. А затим, пошто су се путници укрцали, руком је показао пилоту да ће он остати да се апарат не би претоварио.

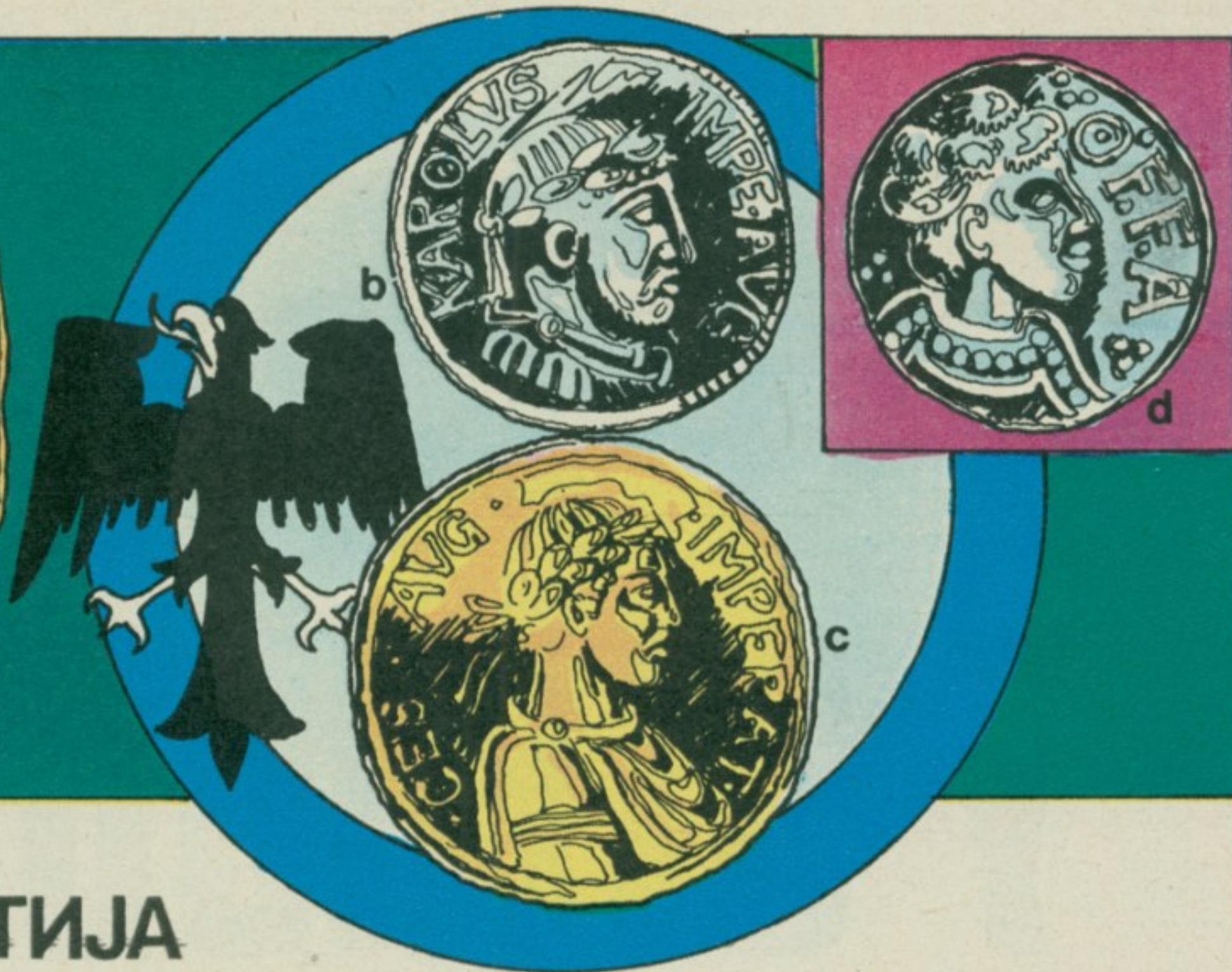
Осам минута после узлетања Гриноу је био на слетишту у Лидвилу. Док су кола хитне помоћи прихватала повређене Розенгринове, Гриноу је пожуривао возача цистерне који је требало да га снабде бензином за поновни лет.

— Брже, брже. Морам одмах да се вратим горе на Шерман.

Три пута је Гриноу покушавао да се поново спусти поред олупине авиона али је ветар био толико јак да је постојала опасност да под његовим налетима хеликоптер удари о планину. Најзад, на неких 700 метара ниже открио је нешто већу зараван која је, срећом, била у заветрини. Успео је да на њу атерира. Било је 8.54. Ларсену су била потребна готово два часа да од места несреће до хеликоптера доведе, тачније речено донесе, прво једног, па затим другог младића. Били су полусмрзнути. Он се последњи укрцао у хеликоптер који је подрхтавајући на ветру једва узлетео. Већ после пола часа и младићи су лежали у топлим болничким постелама.

За свој подвиг пилот Роберт Гриноу добио је највишу награду Министарства америчке авиације: медаљу за изузетну храброст показану на дужности.

С. К.

ВИЗАНТИЈА И РИМ

Византија готово да није знала за други новац до златни. Византијски златник је имао утврђену тежину од око 4,5 гр и називао се „солидус“ или „номизма“. Од XII века у употреби је један нарочит облик златника, тзв. „скифатни солидус“ кован у облику чанка. На цртежу је скифатна номизма Јована II Комнена (а), који је владао од 1118. до 1143. Кад је 800. године Карло Велики у Риму крунисан за

цара, злата није било у изобиљу, па су Каролинзи морали да свој новац кују од сребра: сребрни „денариус“ Карла Великог (b). Касније, у доба када је Свето Римско Царство Хоенштауфена било на врхунцу, цар Фридрих II могао је опет да кује златне „августалисе“ (c) са својим ликом. У међувремену, у енглеској краљевини Мерџији, краљ Офа почео је крајем VIII века да кује сребрни новчић чије ће се име дуго одржати — „пени“ (d).

Европски освајачи, поморци и истраживачи наилазили су у новооткривеним крајевима на разне врсте „новца“. Међу најзанимљивијим су „тики“, фигурице од жада, које су коришћене као средство плаћања на Ускршњим Острвима (горе).

Италијански градови држали су у својим рукама готово сву трговину у Европи, па и читавом тада познатом свету. Најславнији међу њима били су Венеција, Фиренца и Ђенова. Њихови златници кружили су светом као прихваћено средство плаћања. На цртежу су венецијански „дукат“ из 1284. (а), фирентински „флорин“ (b) и ђеновски „ђеновино“ (c).

СВИ КУЈУ НОВАЦ

Веома често ковани новац није био само средство плаћања, већ и право уметничко дело и поуздан сведок свог времена који стручњацима пружа драгоцене податке о прохујалим вековима. Један од најлепших златника средњег века у Европи свакако је француска „круна“ Филипа VI (а) на чијем је аверсу приказана тзв. круна св. Луја којом су крунисани француски краљеви у Ремсу. „Брактеати“ (b), као овај који је ковао Бертолд II у Фулди, припадају необичној врсти новца толико танког и кртог, да није могао имати два лица (аверс и реверс), већ само једно које се с друге стране јавља као негатив. Чешки „јоакимсталиер“ (c) је сребрн кован новца и од другог дела његовог имена ће касније, искривљавањем, постати реч „долар“. Сребрни „франак“ француског краља Анрија III (d) и „грош“ мађарских Анжујаца (e) само су два од безбројних облика сребрњака који су циркулисали Европом. Први сребрњаци ковани у Америци, на тлу Нове Енглеске, били су „шиллинзи“ и „пенији“ примитивне израде, који су данас права реткост (f).

ЗЛАТНИЦИ КАПЕТАНА КИДА

У литератури и филмовима често се појављују називи извесних некад популарних врста кованог новца. Ти називи ушли су током времена у свакодневни говор. Један од њих је „талир“. Име је добио по сребрњацима названим талир које је холандски аванту-

риста гроф фон Шлик ковао у Јоакимстаду, чешкој долини богатој рудницама сребра („Тал“ на немачком значи долина). Најпознатији талир, онај са ликом Марије Терезије (а), и данас се кује и користи за плаћање у неким арапским шекацима. Из прича о гусарима познати су шпански златници ковани у Мексикоу „8 ескудоса“ (б) и „осмак“ (с), популаран назив за златник од 8 „реала“. Француски „лујдор“ (д), познат је сваком заштителу романа Диме-Оца.

Један од најлепших новчића кованих у Сједињеним Америчким Државама рађен у никлу, приказује профил индијанског ратника у аверсу, док у реверсу има фигуру бизона. Овај новчић, чија је номинална вредност 5 центи, био је у оптицају од 1913. до 1938. године.

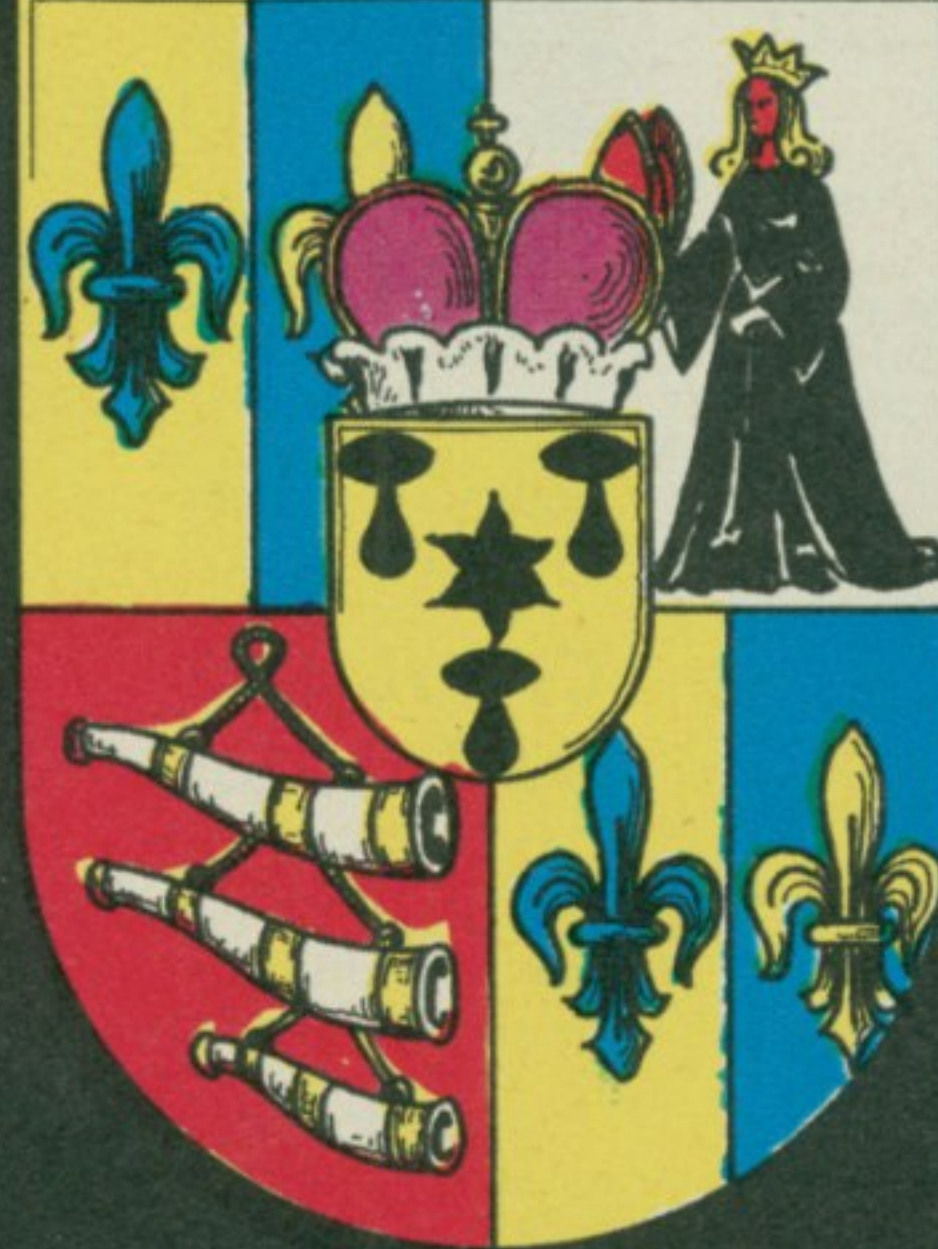

ПАПСКЕ КОВНИЦЕ

Папе, врховни поглавари католичке цркве, почеле су да кују свој новац за време Адријана I (772—795). На готово свим типовима папског новца присутан је мотив „кључева св. Петра“. На цртежу је сребрни „гросоне“ Папе Грегорија XI који је владао од 1371. до 1378. године.

НАЈВЕЋИ ЗЛАТНИК НА СВЕТУ

У време могулских царева у Индији, од XVI до краја XVIII века, безбројне државице ковале су сопствени новац. Наравно, само онај кован од племенитих метала могао је бити у оптицају по целом индијском потконтиненту. У ковници могулских владара искован је највећи златник на свету, од 200 „мохуда“, чији је аверс (у природној величини) приказан на цртежу десно. Једини сачувани примерак овог златника налазио се у Британском музеју, одакле је украден, али је остао одливак направљен према оригиналу.

Грбови кнежева Фугер фон Бабенхаузен и барона Ротшилда припадају породицама чија су имена постала појам неразлучиво везан са историјом европског новчарства. Ове две моћне породице су, у своје доба, финансирале читаве државе и ратове, а моћ им је и до данас велика. Многи феудалци који су имали права да кују новац (код нас је то био кнез Одескалки, војвода од Срема) били су према њима готово сиротиња. Д. А.

БУДИТЕ ДЕТЕКТИВ...

Пред инспектором Жедијем налазила се млада девојка, готово дете. На његов упитан поглед девојка је стидљивим гласом рекла:

— Зовем се Бернадета Ландри. Још пре годину дана мог оца Бернара Ландрија убио је његов ортак Јустин Ромије. То је веома лукав човек који је успео да и полицију убеди у своју невиност. Откако се то догодило, немам мира ни дану ни ноћу. Пријатељи моје породице посаветовали су ме да се обратим вама и замолим вас да ви покушате да откријете истину.

Инспектору Жедију било је жао младе девојке и пристао је да јој помогне. У полицији је проучио досије Ромије-Ландри а затим отишао код Ромијеа.

— Част ми је што могу лично да упознам славног инспектора Жедија — подругљиво га је дочекао висок, добро грађен човек, малих злих очију. — Чему имам да захвалим за вашу посету, драги инспекторе?

— Кћи вашег бившег ортака Бернара Ландрија замолила ме је да проверим ваше наводе у случају убиства њеног оца. И ево ме овде да чујем вашу причу.

— Лепо од ње. А како је мала Бернадета? Је ли још онако лепа? Уосталом, спреман сам да вам испричам све оно што сам испричао и полицији само ако имате времена да ме пажљиво саслушате. — Ромијеов глас звучао је иронично.

— Зато сам и дошао — мирно је приметио Жеди.

УХВАЋЕН У КЛОПКУ

Јустин Ромије и Бернар Ландри били су ортаци, антиквари. У старим Ландријеvim колима с пролећа би обилазили Провансу и од сељака куповали старински намештај. У некадашњој штали, у дворишту Ромијеове куће у предграђу Париза, чистили су од прашине купљени намештај, реставрирали и касније га за скупе паре продавали у својој радњи у улици Шерш Миди у Паризу.

— Већ извесно време сам примећивао — причао је Ромије — да је Бернар постао чудан. Имао сам утисак као да жели да прекине наш ортаклук. Моје сумње су се и обистиниле кад смо на једном старом тавану, пуном прашине, поред осталих старудија пронашли и једну статуу огромне вредности.

— Иако се једва видела од дебелих слојева блата и

нечистоће, стручњацима као што смо ми није било тешко да утврдимо да је од велике вредности и да ће моћи да се прода за четрдесет или педесет хиљада нових франака. И не договарајући се, јер смо дугогодишњом сарадњом навикли да се споразумевамо без речи, правили смо се да нас статуа много не занима.

— Шта мислите? — упита нас сељак помало оклевајући.

— О чему шта мислимо? — обратио му се незаинтересовано.

— Па о овој статуи... зар вас не интересује? — муцао је човек.

У разговор се тада умешао Ландри:

— Ах! Та старудија... Ко ме је то данас потребно?

— Заиста је стара. Нашао ју је још мој деда кад је једном орао њиву. Мада су му још тада за њу давали много, није желео да је прода. Уобразио је да му доноси срећу — објашњавао је сељак.

— Можда је она њему стварно доносила срећу али то још не значи да је од неке вредности — одговорио му.

— Када нас је сељак позвао да у кухињи попијемо по јабуковачу наставили смо игру.

— Откупићемо орман и комоду...

— Колико дајете? — прогутао је удицу сељак.

— Па... лепо сте нас примили — рекох му. Шта мислите о шездесет хиљада франака?

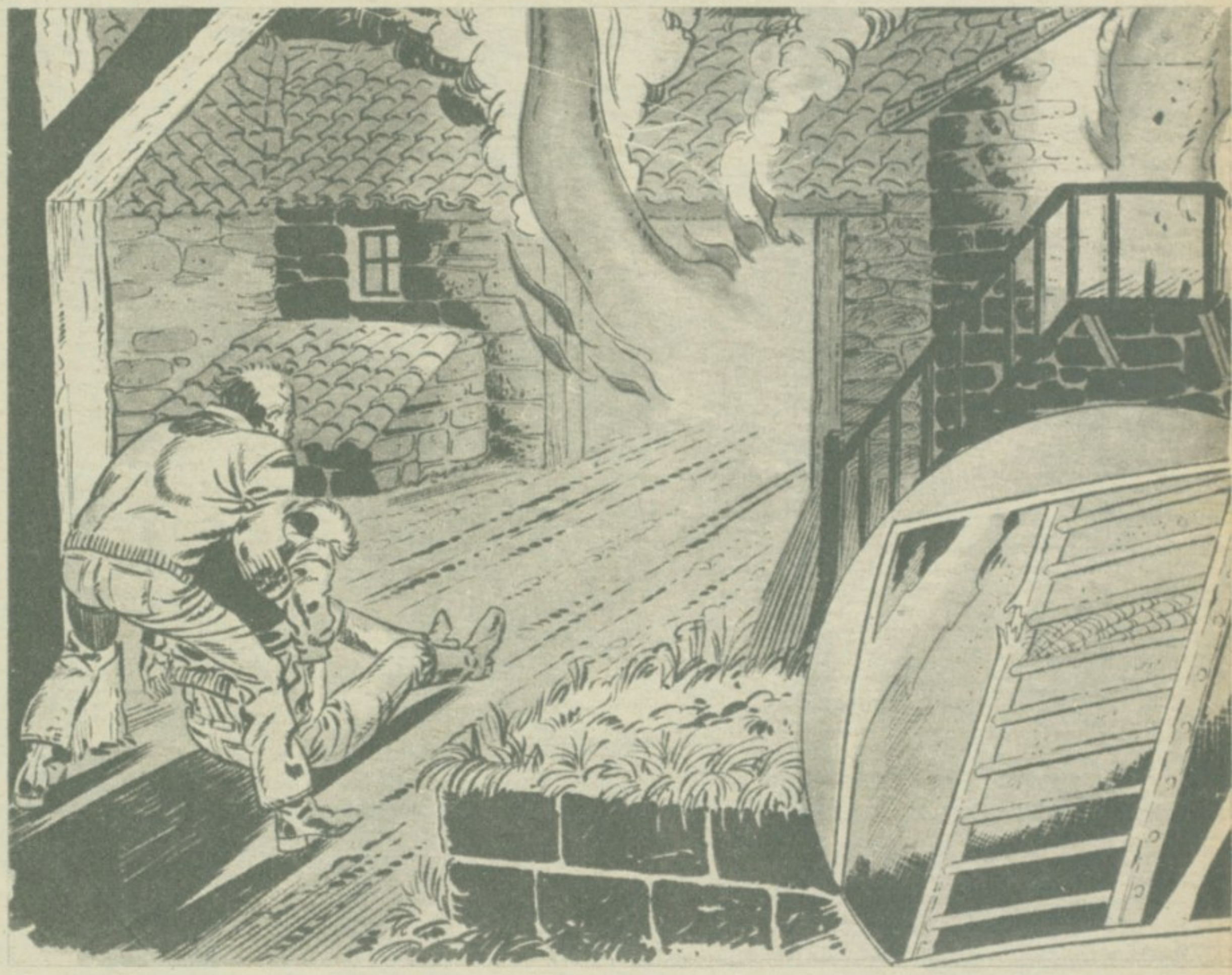
Увек смо говорили у старим францима да бисмо начинили утисак на продавца.

— Мало је — рече сељак пошто је разменио погледе са својом женом.

— И то је много — рече Ландри.

— Према нашем већ утврђеном споразуму Ландри је увек изигравао тврдицу док бих се ја правио великодушан.

— Де, де, Бернаре. Немој сад да се расправљамо за

десет хиљада. Ево, даћемо седамдесет али да нам уз орман и комоду дате и статуу.

Ухваћен у клопку, сељак је пристао.

СУМЊИВО ОДЛАГАЊЕ

— И тако смо добили статуу за свега десет хиљада франака. Увече смо је, завијену у сламу, пренели на таван наше радионице. И тада Ландри је стално одлагао да статуу очистимо и пренесемо у радњу. То одлагање ми се учинило сумњиво и зато сам увек био на опрезу. И једне ноћи док сам спавао чуо сам необичне шуме из радионице. Помислио сам одмах на ловове, зграбио револвер — за који смо обојица имали

на жалост, погодио сам га право у груди и он се срушио... Целог живота ћу се због тога кајати, али то сам учинио у самоодбрани.

— Али то није све — настави своју причу Ромије — Ландри је у рукама имао цигарету која му је приликом пада испала на сламу која је одмах букнула. Имао сам једва толико времена да Ландрија извучем у двориште и статуу склоним на сигурно место. Тада сам отрчао у стан по фотоапарат јер сам желео да направим снимак пре него што ватра све прогута — и он пружи фотографију инспектору Жедију.

— Видите, ту су лествице наслоњене на зид и место где је ударио мој први метак којим сам само желео да га уплашим. Зато сам гађао испод његових ногу. Ова фотографија ми је спасла живот, јер како бих иначе другачије могао да докажем да сам други пут пуцао само да бих одбранио свој живот... Сем тога после пожара пронашли

су два метка из Ландријевог револвера која су се одбила о зид. Кад је полиција стигла у његовој руци још се налазио револвер...

— И тако је случај стављен ad acta — приметио је Жеди.

— На моју срећу, да.

— На вашу жалост овим снимком направили сте грешку, господине Ромије. — Због тога ћу бити принуђен да пред судом обновим процес у коме ћу доказати вашу кривицу.

— Шта мислите, драги читаоци, на основу чега је инспектор Жеди оборио одбрану антикара Ромијеа. Предлажемо вам да још једном прочитате овај текст и пажљиво погледате цртеж, можда ћете и сами погодити. Уколико не, прочитајте наше решење на 31. страни.

ЗАБАВНИКОВЕ РАЗГЛЕДНИЦЕ Тирол

Простире се високо у Алпима западне Аустрије и северне Италије и заузима површину од 26.260 квадратних километара. О Тирол су се вековима отимали Римљани, Лангобарди, Баварци, Французи ... Сенжерменским мировним уговором од 1919. године подељен је на **северни** — аустријски и **јужни** — италијански. Том поделом у јужном Тиролу остала је аустријска национална мањина, око 200.000 становника којима је матерњи језик немачки. По мировном уговору из 1947. Италија се обавезала да ће овом становништву дати пуну равноправност па је формирана аутономна покрајина Трентино-Алто-Адиђе. Аустријски Тирол заузима 12.647 квадратних километара (нешто је мањи од Црне Горе) и чини самоуправну покрајину, Бундесланд, са главним градом Инсбруком.

ЗЕФЕЛДСКО ЈЕЗЕРО — Језера у брдима прави су украс природе. Али, ово овде, међу стенама које покрива снег, није само туристичка атракција. Око њега, у типичним алиским кућама, живе тиролски сељаци, рибаре ту, доводе стоку на појило.

РУНОЛИСТЕ, РУНОЛИСТЕ! — Није случајно рунолист знак и симбол планинара-алиниста. Ова ретка и лепа биљка-цвет расте у Алпима у изобиљу. О њој Тиролци певају песме. Тирол је земља паињака, богат је вином, кукурузом, питомим кестеном... На слици успињача на Зефелду и панорама долине реке Ине.

ЛЕДЕРХОЗЕН И ТИРОЛКЕ — Тиролци су познати по полкама и валцерима, прави су мајстори у јодловању — ијукању кад певају. Али, оно по чему их је најлакше препознати је њихова национална одећа: мушкарци носе **ЛЕДЕРХОЗЕН**, кожане панталоне до испод колена а жене чувене хаљине **„ТИРОЛКЕ“**. Познати као добри резбари, Тиролци украшавају балконе својих кућа, прозоре и кровове лепом резбаријом.

КОД ЈАГЊЕТА У ЗЕФЕЛДУ — За разлику од многих места у Тиролу која са својим изванредним ски-ташким теренима привлаче туристе са свих страна света, Зефелд је више летњи туристички центар. Ово мало живописно место налази се на истоименом планинском превоју у Северним Алпима на надморској висини преко 1000 метара. Зефелдски хотел на слици носи необично име: **ХОТЕЛ „ЛАММ“** или **ХОТЕЛ „ЈАГЊЕ“**.

ПОСЛЕДЊИ „ШЕНАНДОА“

Закари Лендздаун у командној кабини
дирижабла „Шенандоа“.

су се две просторије, једна за посаду, а друга за смештај опреме. Из командне кабине постојао је посебан пролаз који је водио у труп брода, међу балоне с хелијумом, као и до просторија за посаду.

Те олујне септембарске ноћи 1924. године „Кћи звезде“ летела је са 41 чланом посаде изнад државе Охајо. Требало је да посети градове Сент Луис, Миниаполис и Детроит, где су се одржавали велики сајмови.

Пре него што је кренуо на пут, командант Лендздаун је примио обавештење да се спрема велика олуја. Али он се на то није обазирао јер је његов дирижабл у претходних 57 летова увек излазио као победник у борби с временом.

Одједном, исто тако нагло као што је почео да пропада, „Шенандоа“ се зауставио, а тренутак касније, под налетом ветра, поново почео да се пење увис.

Људи су одахнули.

БИЛИ СУ БЕСПОМОЋНИ

Али не задуго. Мотори у гондолама 4 и 5 почели су да кашљу и посада се са страхом питала шта ће се догодити ако и они престану да раде, као што је био случај са моторима 1 и 2. Механичари су очајничким

напорима покушавали да их доведу у ред, кад је команданту Лендздауну стигао извештај да је заћутао и мотор у гондоли број три. Огромни дирижабл био је препуштен на милост и немилост разбеснеле стихије.

Под ударцима олује, метални костур трупа увијао се и шкрипао, и цео дирижабл се окренуо око себе као вртешка. Без мотора „Шенандоа“ није могао да се извуче из олујних облака. Бледи од страха, чланови посаде кретали су се

Шенандоа је лагано клизио кроз ноћ. Сва светла у кабини су била погашена, само је командна табла светлукла необичним црвеним сјајем. Посада у гондоли, повремено осветљена блеском муња, имала је аветински изглед. У једном тренутку, када је севнуло, командант брода Закари Лендздаун угледао је тамне облаке како јуре према летелици. Спремало се невреме, али то Лендздаун није много бринуло. На 57 претходних путовања „Шенандоа“ се одлично показао.

Изненада је кормилар Ален узвикнуо:

— Брод се диже!

— Заустави пењање. Брод мора остати на истој висини! — наредио је поручник Роланд Мејер.

Ален је нагло повукао кормило. Осетио је под руком да губи контролу над дирижаблом. Брод се и даље пео и изгледало је да се никад неће зауставити. А горе, високо изнад облака, чекала их је сигурна смрт у разређеном ваздуху.

Као неко чудовиште, олујни облак се обавио око брода и чврсто га држао. „Шенандоа“ се њихао напред-назад као огромно клатно. Мотор у првој гондоли је стењао и кашљао јер је вода цурила из пробијеног хладњака. Када је температура премашила критичну тачку, мотор је заћутао.

Ношен ветром, дирижабл је као велика кобасица лепо према средишту олујног облака. Нагнут на једну страну, љуљао се страховито, тако да се посада у гондолама једва кретала. Још један налет ветра потресао је дирижабл, али сада из супротнотг правца. Неукротиво

пењање одједном је престало.

„Шенандоа“ се затресао, а затим је почео да пропада. Зачуо се узвик страха из многих грла:

— Падамо!

Људима је због наглог пропадања бубњало у ушима, крв им се пела у главу. У тим тренуцима страха и очаја једино је командант Лендздаун остао потпуно миран.

Било је то 3. септембра 1924. године.

КЋИ ЗВЕЗДА

Ваздушни цин „Шенандоа“, што на индијанском значи кћи звезда, био је понос Сједињених Америчких Држава. После низа успешних летова изгледало је да нема препреке коју овај дирижабл не би савладао. Пуњен течним гасом хелијумом, који су у ваздухопловству први применили амерички научници, „Шенандоа“ није могао да се запали, што је био чест случај са европским дирижаблима чији су путници налазили смрт у пламену водоника.

Испод решеткасте конструкције обавијене танким алуминијумским омотачем, који је био напуњен гасом, висило је шест гондола. У првој се налазила командна кабина а у осталих пет снажни мотори којима су руководили механичари. Они су наређења добијали телеграфским путем из командне кабине. У трупу брода налазило се 20 балона са хелијумом повезаних међусобно гуменим цревом за пуњење. Сваки балон имао је вентиле за испуштање гаса и изједначавање притиска. У трупу дирижабла налазиле

М Л Е Т И Д О Е"

по кабини држећи се за зидове. Били су беспомоћни.

Почела је и киша да пљушти. Кроз прозорска окна видели су се само мрачни облаци испресецани блеском муња. Нови удар ветра пресекао је као ножем даље пењање дирижабла. Посада је осетила како брод поново пропада. За мање од два минута „Шенандоа“ се спустио са висине од две хиљаде на само хиљаду метара изнад земље. Људи нису могли да издрже овако нагло пропадање:

Кроз пукотину у задњем делу дирижабла пропала су два члана посаде. У паду су успели да се ухвате за метални носач и висили су тако очајнички покушавајући да се попну у кабину.

притискали су уши рукама јер им се чинило да ће им попутати бубне опне.

КОБИЛИЦА ЈЕ ПУКЛА НАДВОЈЕ

Као орахова љуска огромни дирижабл био је бесно бацао тамо-амо. У једном тренутку, „Шенандоа“ се нагло затресао. Чула се ломљава. Челична кобилица дирижабла пукла је надвоје као границица. На дну просторије за посаду зјапила је велика рупа. Људи нису стигли ни да се приберу, а већ су четири човека усисана ветром нестала кроз настали отвор.

„Шенандоа“ се у том тренутку налазио између две снажне ваздушне струје супротног правца. Изгледало је као да две моћне али невидљиве руке стежу брод и мрве његову металну конструкцију. Контролна кабина је подрхтавала и шкрипала. Сви су очекивали смрт јер су тренутак раније видели да је ветар ишчупао металне носаче који су везивали гондолу за дирижабл. За неколико минута, а можда само секунди, контролна кабина ће се одвојити од летелице и полетети као камен у бездан.

Командант Лендздаун је покушавао да сакрије узбуђење.

— Ко жели може да напусти гондолу и пређе у просторије за посаду — ре-

као је он. — Тамо, у труп брода је безбедније.

Нико се није померио. Сви су били свесни опасности у којој се налази, али су и даље остали на својим местима, крај сада некорисних уређаја за управљање.

КОРАК ДО СМРТИ

„Шенандоа“ је већ сав био искидан ветром. Кроз пукотину у задњем делу брода пропала су још два члана. Падајући успели су да се ухвате за метални носач и висили су тако очајнички покушавајући да се попну назад у кабину. Механичари у моторним гондолама број 4 и 5 посматрали су са ужасом њихову агонију. У том тренутку, у предњем делу брода зачуо се снажан тресак. Механичари су окренули главе у том правцу заборавивши двојицу несрећника.

Поручник Мејер, који се налазио у труп брода, само неколико метара далеко, такође је зачуо тресак. Угледао је како се контролна кабина одваја од брода: скоро сви носачи су попуцали и гондола је остала да висе само на једном од њих. Тако се клатила у ваздуху неколико минута док и последњи носач није попустио.

А онда се сасвим откачила од брода и стрмоглавила. Мејер је видео како се разбила о земљу. Знао је да Лендздаун и његови људи нису могли да преживе.

Али поручник Мејер није имао времена за тугу. И сам је био у смртној опасности. Јер летелица се у следећем тренутку распала на три дела. Прамац брода, ослобођен терета контролне гондоле, винуо се у ваздух сулудо се крећући у круг. У овом делу дирижабла налазио се и Мејер који се грчевито држао за један мали носач да не би испао кроз пукотину која је зјапила под њим. Изненада, ковитлање је престало и прамца је стрмоглаво полетео према земљи. Пао је 16 километара далеко од места где су нађени остали делови „Шенандоа“.

ИМА ЛИ ПРЕЖИВЕЛИХ?

Изгледало је немогуће да је ико преживео овакву катастрофу. Па ипак, испод још надуваног омотача дирижабла, из крша и лома извлачили су се људи. Од 41 члана посаде погинуло их је четрнаесторо. А остали су били рањени, угрувани, онесвешћени — али живи. Остао је жив и поручник Мејер.

Већина преживелих са дирижабла „Шенандоа“ и данас је настањена крај бивше базе Леикхарст, у држави Њу Џерси, где је била подигнута катарка за привезивање брода „Кхи звезда“. Они са носталгијом причају о данима када су небом господарили дирижабли.

С. И.

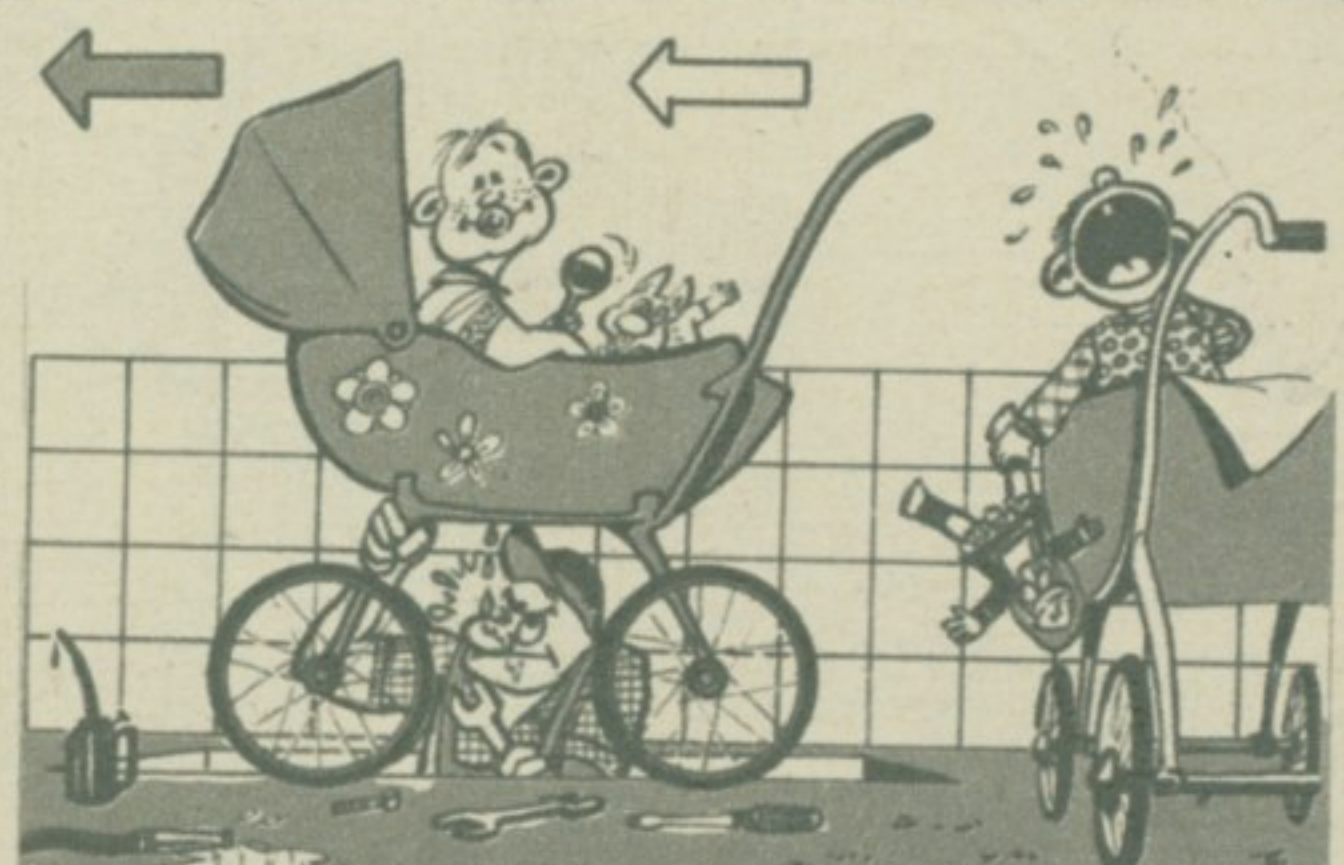
ВАШАР СА 7 КОНТИНЕНАТА

СЛУХ ЈЕ НЕПОЖЕЉАН. — Већ 16 година Тонио Карера руководи, и то не без успеха, групом клакера — људима који пљескају за новац — у чувеној миланској „Скали“. У договору с поручиоцем, Карера својим људима даје знак када, колико и како треба пљескати. Први услов за ступање у клакере су широки и јаки дланови, а други — недостатак слуха. „За нашу професију слух може да буде само штетан, каже Карера. Замислите да се неком од момака са слухом допадне нека арија на почне да пљеска и онда кад не треба!“

МОЋ ФУДБАЛА. — Десет година одседео је у затвору Француз Рене Карније осуђен због куповине и препродаје украдених драгоцености. Уочи пуштања на слободу Карније је управи затвора упутио молбу да му за две недеље одложи излазак из затвора. Разлог: он игра у затворском фудбалском клубу коме предстоји финална утакмица за Куп француских затвора. Узевши у обзир Карнијеово добро владање, управа затвора уважила је његову молбу.

ЗАКОН ЈЕ ЗАКОН. — Посланик италијанске скупштине Ана Маријета поднела је предлог закона који би сопственике колица за бебе обавезивао на званичне регистарске таблице и редован технички преглед возила. Закон још није усвојен а посланик Ана Маријета већ припрема нов предлог по којем би „лица која гурају колица с непунолетним путницима морала да имају дозволу за управљање оваквим возилима.“ Дозвола би се издавала после положеног испита.

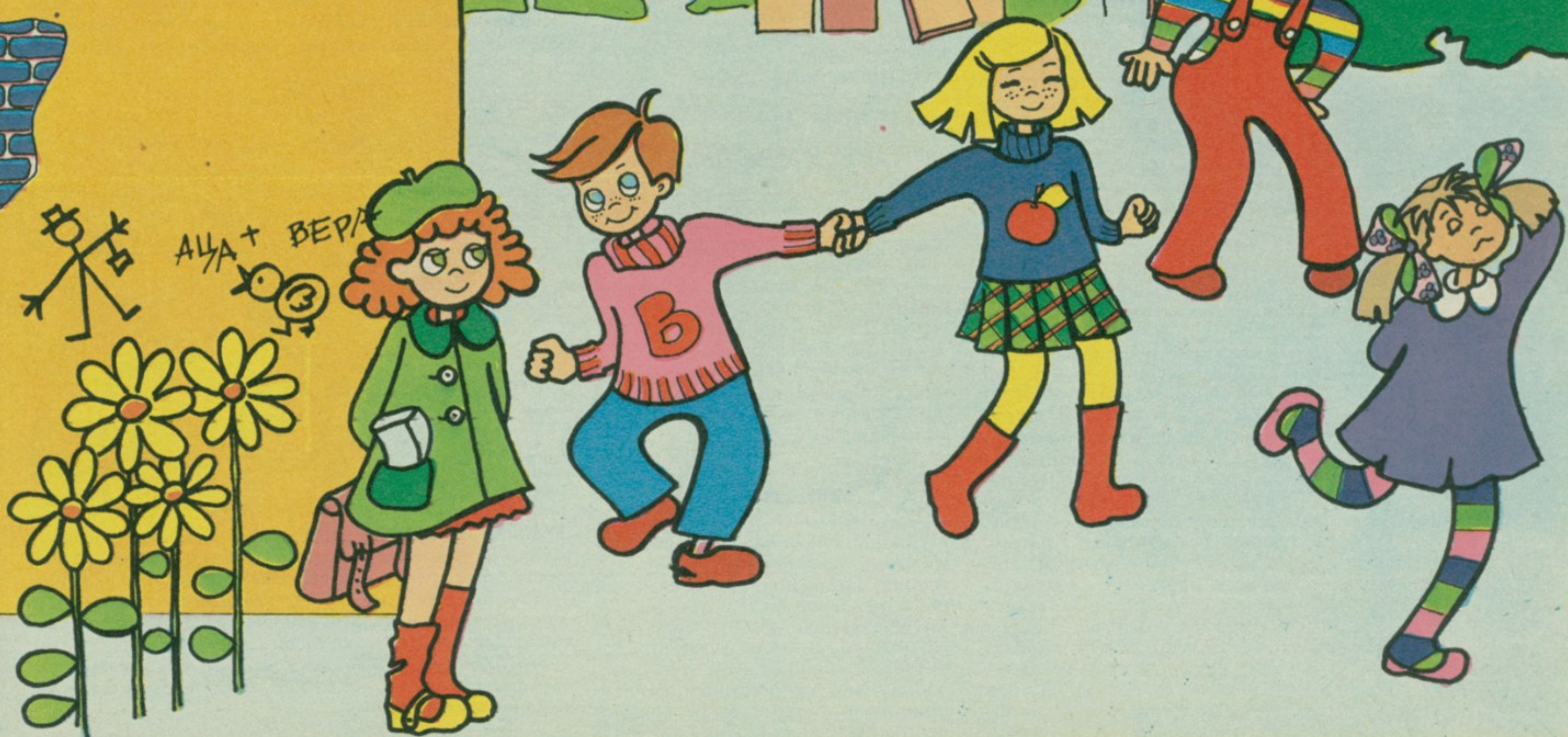
ИГРЕ У ШКОЛСКОМ ДВОРИШТУ

Научите ове две игре које можете да играте за време школског одмора са својим друговима

ПАР — НЕПАР. — Ову игру спомињали су још у својим делима антички писци Аристофан, Аристотел, Овидије, Хорације и други. Наравно, ми је доносимо нешто измењену. У игри учествују два играча који треба да имају исти број кликера. Игра почиње тако што један од њих сакрије у руци неколико кликера а други погађа да ли је број кликера **паран** или **непаран**. За сваки тачан одговор играч који је погађао добија од партнера један кликер а за сваки погрешан он даје један свој кликер. Играчи погађају наизменично а победник је онај играч коме на крају остане више кликера.

НАЈЛЕПШИ КИПОВИ. — Ово је групна игра у којој може да учествује од 5 до 10 играча. Пре почетка игре изабере се вођа, односно „скулптор“. Његов задатак је да се најпре договори са осталим играчима какве фигуре желе у игри да представљају: неку познату личност (на пример Наполеона), акробату, спортисту или било какву смешну личност. После договора сви играчи стану у ред а „скулптор“ узима једног по једног играча за руку, окрене га неколико пута око себе и одбаци. У том тренутку играч треба да се потруди да направи што лепшу позу. Пошто је све играче завртео око себе и одбацио их „скулптор“ стане у средину и пажљиво погледа сваког од њих. Играч који је направио најуспелију фигуру постаје вођа, односно „скулптор“ у следећој игри.

ТИМ ТАЈЛЕР И ЊЕГОВ ДРУГ СПАД ПРВЕ АВАНТУРЕ ДОЖИВЕЛИ СУ КАО КУРИРИ У ЈЕДНОЈ МАЛОЈ ВАЗДУХОПЛОВНОЈ КОМПАНИЈИ

ПАТРОЛА СЛОНОВЕ КОСТИ

Лајмен и Марат Јанг били су више него браћа. Поред братске љубави везивала их је и заједничка склоност — обојица су, више од дечјих игара, волели да цртају. У џеповима су увек имали по неку оловку и комад угљена и није било беог зида у кући и суседству који није био ишаран њиховим цртежима.

Та њихова склоност нарочито је дошла до изражаја када су пошли у средњу школу. Браћа су покренула школски лист „Каранфил“ који у главном испуњавају — карикурама својих професора.

Марат је успео

Професори су се мало љутили али су их по завршетку школовања испратили са симпатијама и препоручили им да студирају цртање. Старији брат Лајмен је уз много одрицања успео да заврши Институт за уметност у Чикагу док се Марат одмах запослио у некој малој рекламnoj агенцији.

Али, живот је натерао Лајмена да после завршеног института ради као технички цртач у неком конструкционом бироу. Од цртања о каквом су некад сањали није било ништа. Старијем Лајмену више је било жао брата него себе и зато му је једног дана рекао:

— Слушај, мали, ти си одличан цртач зашто се не би опробао као цртач стрипова? То је врашки чудесна у-

метност. Пред њом је будућност. Крени у Њујорк. Ако „зашкрипи“, ја ћу те ноћано помагати.

Марат је послушао брата. Данима је обијао прагове цртачких студија у Њујорку све док га у једном студију нису примили на пробу. Талентованом Марату није требало много времена да увери власнике студија да нису погрешили. Још се на њега нису ни навикли и честито га проверили а свет је угледао његов стрип „Блонди“ који још и данас објављују многи амерички дневни листови. Успео је.

Марат није могао да дозволи да му старији брат траћи време и таленат извлачећи линије и цртајући графикане у конструкционом бироу. Позвао га је у Њујорк и понудио му помоћ. Било је то 1924. године.

То је Тим Тајлер!

Захваљујући Маратовом угледу и препорукама примили су га у једној агенцији за стрипове и казали му: „Направите стрип — добићете запослење!“ Лајмен је хутке прихватио понуду. Затворио се у собу, цртао, цепао нацртане табле, почињао из почетка, опет цепао...

После извесног времена појавио се у студију. Под руком је носио табле новог стрипа „Келијеви дечаки“. Власници студија били су одушевљени. Стрип је за кратко време освојио свет.

Три године касније најмоћнија агенција за објављивање стрипова „Кинг Фичерс“ понудила је Лајмену посао и уговор. Његов дотадашњи студио није могао да га задржи јер је „Кинг Фичерс“ пружао много боље услове за рад.

Лајмен је цртао даноноћно. Цртајући „редовне“ стрипове користио је сваки слободан тренутак да створи јунака свог новог стрипа. О томе никоме није говорио, чак ни свом брату Марату.

Знао је шта хоће, имао је у глави и тему, и место радње, и главне јунаке и све што му је требало да створи стрип који би причао о сновима многих дечака који су се у то време одушевљавали авијацијом и првим летовима преко океана. Али, кад је замислио требало пренети на папир, лик главног јунака му је измицао.

А онда, једног дана, радосно је поскочио са столице над цртежом који је управо завршио и за који више ни сам није знао који је по реду.

— Имам га! То је... Тим! Тим Тајлер!

Отрчао је кући као без душе. Целе ноћи радио је на новом лику, уобличавао га, додавао детаље... Пред зору Тим Тајлер је био рођен. Његовог друга у свим акцијама Спада нацртао је лако јер је требало да буде сличан Тиму. Ваљало је само мало изменити лик и додати неки карактеристичан детаљ на коси, у очима, на лицу...

Тим Тајлер је угледао свет 13. августа 1928. године, ско-

ро пре пола века. У почетку стрип објављују мањи амерички листови. Тек после три године Тим Тајлер и његов друг Спад успевају да се пробију на странице недељних издања водећих америчких листова. Сваки наставак „Авантура Тима Тајлера“ дечаки су очекивали с нестрпљењем.

Први стрипови о двојци храбрих дечака били су по садржају сасвим различити од данашњих. Наиме, Тим Тајлер, дечак без родитеља, започео је своју „стрипску“ каријеру као курир у једној малој ваздухопловној компанији. Он и његов друг Спад доживљавају разне авантуре.

У Африци

Изгледа да курирски посао двојце дечака није могао дуго да „држи“ пажњу читалаца па их је њихов „отац“ Лајмен Јанг у једној авантури преселио у Африку. Црни континент, како су Африку у то време често називали, распаљивао је машту као egzотична и тајанствена област где се свакодневно догађају најужбудљивије авантуре. У тада колонијалној Африци стварно је било много авантуриста. У жељи да се што брже и лакше обогате били су подједнако немилосрдни према домороцима и дивљим животињама. Нарочито су страдали слоновиди који су кљове биле на високој цени.

То је Лајмену било довољно да „створи“ полувојну добровољачку организацију чи-

ји је задатак био да штити домороце и дивље животиње од белих авантуриста. Назвао ју је „Патрола слонове кости“.

Одмах по доласку у Африку Тим и Спад ступају у њене редове и она постаје њихов дом. Само за кратко; када је избио II светски рат Лајмен је своје јунаке вратио у Америку да одслуже свој војни рок, али их је по завршетку рата опет вратио у Африку.

Из епизоде у епизоду Тим и Спад настављају свој живот. Живе и данас.

Мада је већ зашао у деведесету годину, Лајмен не поустаје. Али старост чини своје. Иако су му потези и данас прецизни, црта спорије. Међутим, за Тима и Спада нема опасности. Живеће и даље. Јер Лајмену већ сада помаже његов син Боб за кога многи тврде да је чак маштовитији и талентованији од оца.

БИМ и БУМ

JOE MUSIAL

ТОЛИКО САМ СЕ НАБОК'О ДА МОРАМ ДА ПРИЛЕГ-НЕМ!

ИЗЕЛИЦЕ! ДОБРО ДА ЈОШ МОЖЕШ ДА С ТОМ СТОМАЧИ-НОМ ПРОБЕШ КРОЗ ВРАТА!

КАКАВ АПЕ-ТИТ! ЈЕ Л' ОВО СТОМАК ИЛ' БАЛОН?

МОРА ДА ЈЕ СТОМАК... ИЗНАД ЊЕГА ЈЕ ЛИЦЕ С БРА-ДОМ!

3... ФУЈ! ЧУО САМ ВАС!

ХИЈЕНЕ! ПРОСИПАЈТЕ СВОЈУ МУДРОСТ НА ДРУГОЈ СТРАНИ!

ЗАЖАЛИ-ТЕ ЗБОГ ОВОГ!

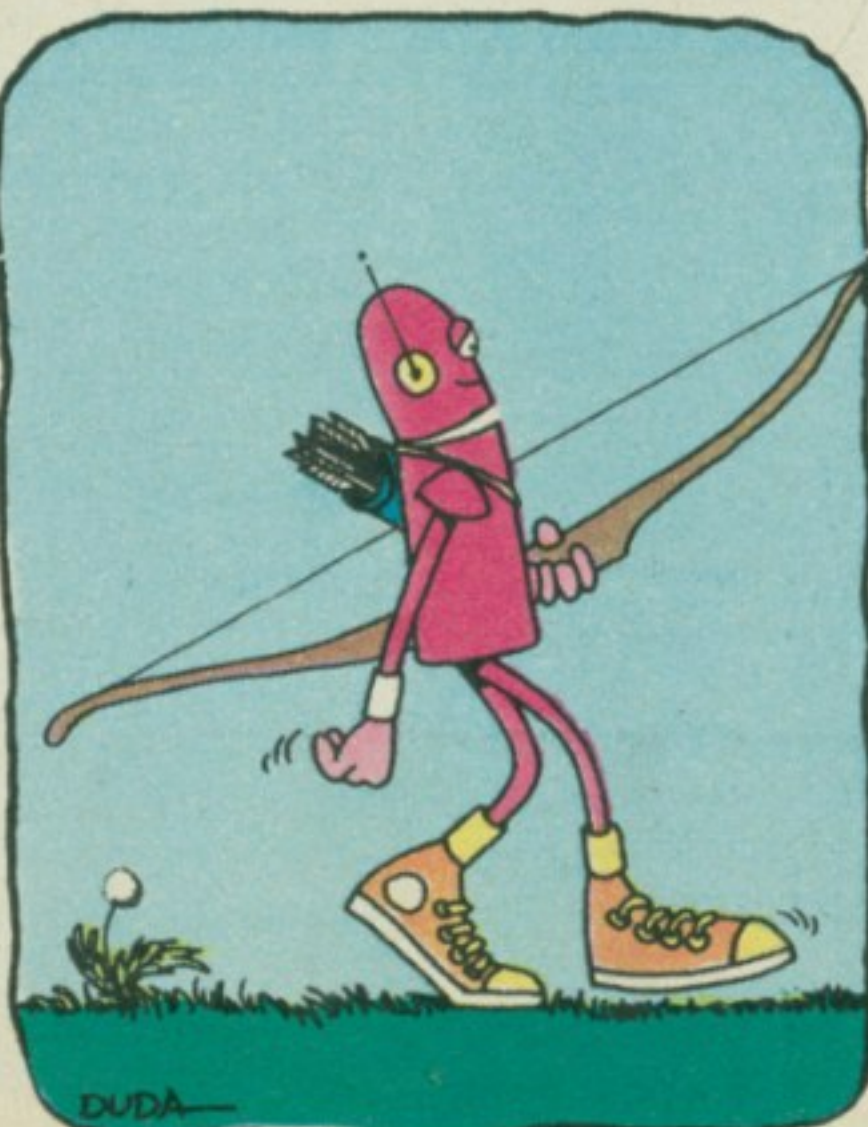
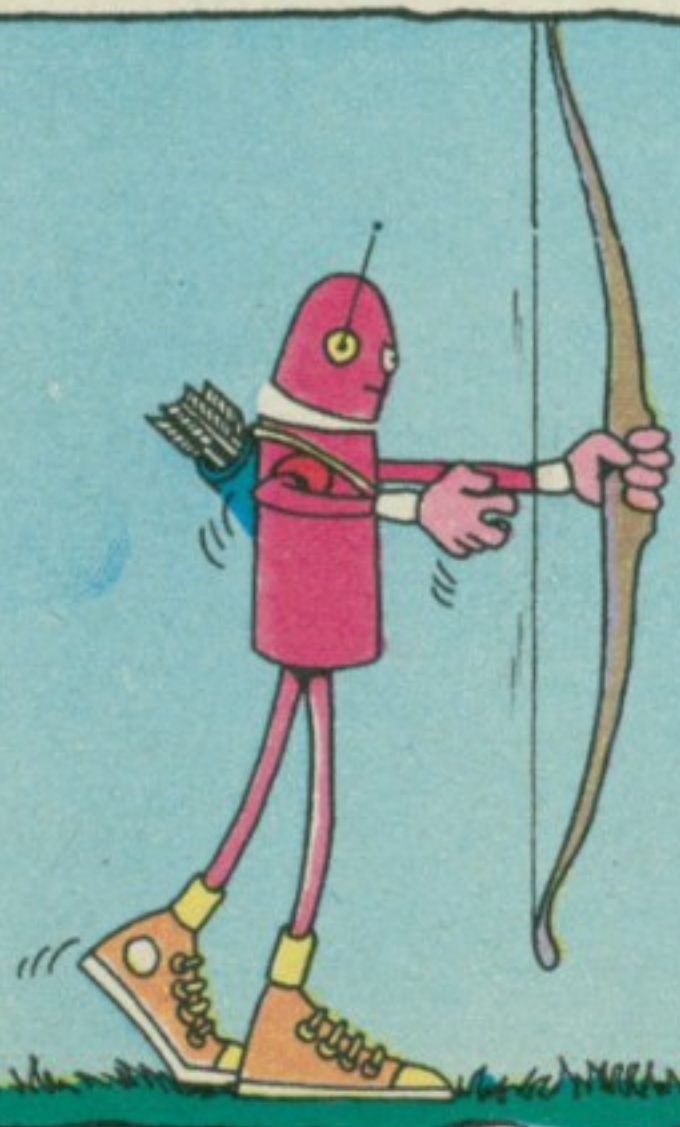
ЗНАМО МИ ДА ТИ ВОЛИШ ЈАБУ-КЕ! САМО СЕ ТИ ПОСЛУЖИ!

ГАЛП!

КО ЈЕ ОД ВАС ДВОЈЕ ВЕКИ ЖДЕРОЊА, КАПЕТАНЕ?! ХА!

КО ЈЕ КО?!

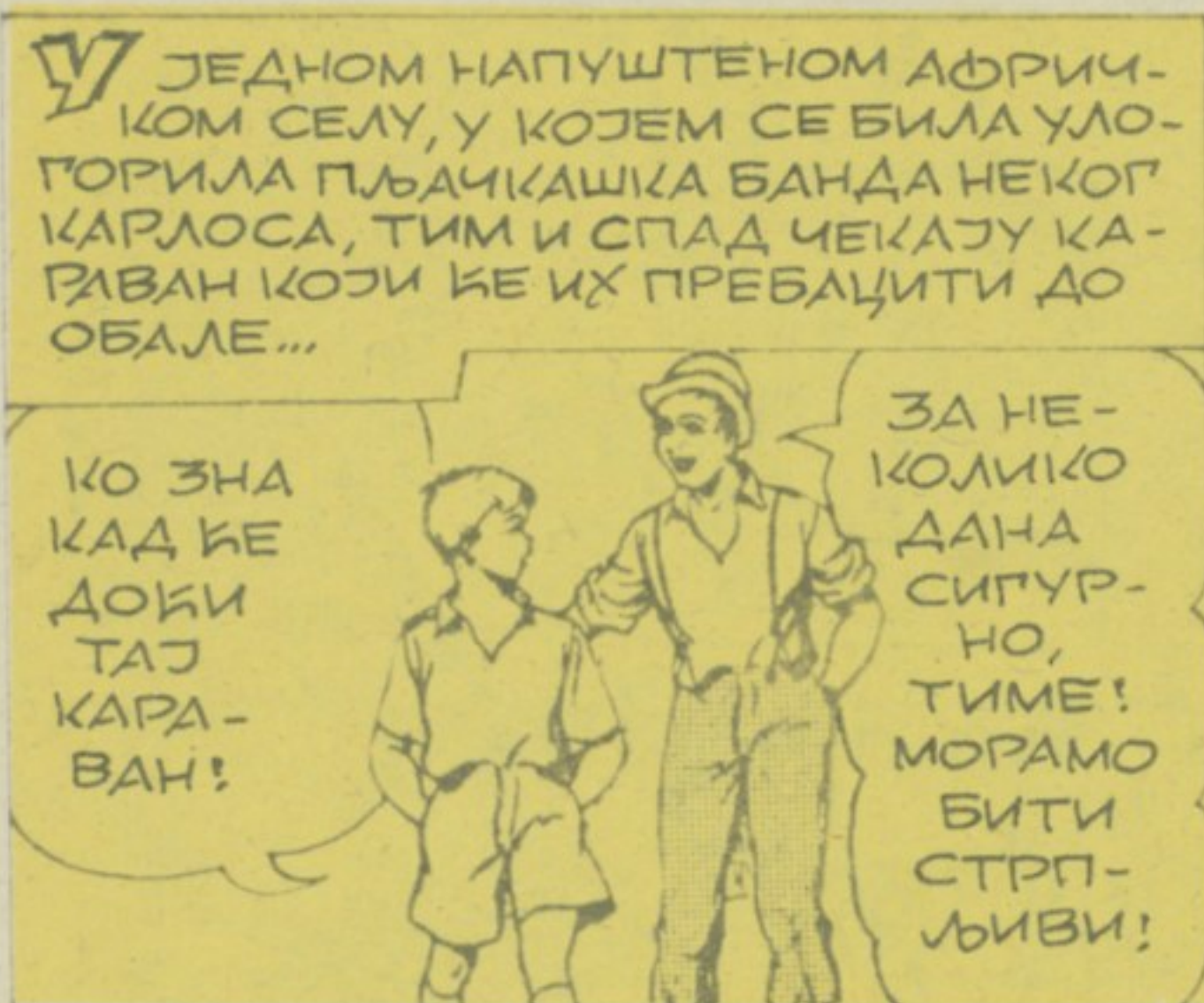
ШРАФКО

АЛИ... ГДЕ ЈЕ СТРЕЛА?!

ТРАЖИТЕ НЕШТО?

ТИМ ТАТЛЕР: ТАДНА ВЕЧИТЕ МАЛОСТИ!

ДРАГО КАМЕЊЕ!
ГДЕ СИ ГА НА-
ШАО, ТИМЕ?

У КАРЛО-
СОВОЈ
СОБИ...
У ТАЈНОМ
СКРОВИ-
ШТУ!

СВЕ ЈЕ ТО ОП-
ЉАЧИКАНО! ПРЕД-
ЛАЖЕМ ДА НИ-
ШТА НЕ ДИРАМО
ДОК НЕ СТИ-
ГНЕ КАРА-
ВАН!

САД
ДА ПО-
ГЛЕ-
ДАМ
И СУСЕ-
ДНУ КО-
ЛИБУ!
НЕШТО
СУМ-
ЊАМ...

КО ЗНА КАК-
ВИ СУ СВЕ
ЗЛОЧИНАЧ-
КИ ПЛАНО-
ВИ ОВДЕ
ПРАВЉЕ-
НИ!

АЛИ, РАЗ-
БОЈНИЦИ
СУ НА
КРАЈУ
ИПАК
ДОЛИ-
ЖА-
ЛИ...

ХЕЈ!
ШТА
ЈЕ
ТО?

ИМА ЛИ
НЕ-
КОГ...
ИЛИ НЕ-
ЧЕГ...
ТАМО?

КО ЛИ ТО
МОЖЕ
БИТИ?

КАД
БИХ ВЕРО-
ВАО У УТВА-
РЕ, ПОМИС-
ЛИО БИХ
ДА ЈЕ ТО...
УКИ КУ!

ФАНГ!

ДРАГИ ФАНГ! СРЕЉАН
САМ ШТО ТЕ ВИДИМ!
МИСЛИО САМ ДА СИ
НАС НАПУ-
СТИО

ТИМЕ,
БРЗО!
НЕКО
ДОЛАЗИ!

СПАДЕ! ПОГЛЕ-
ДАЈ КО ЈЕ ДО-
ШАО!
ФАНГ!

САМО ТРОЈИ-
ЦА! ТО НИЈЕ
КАРАВАН
КОЈИ
ЧЕКА-
МО!

НЕ ЗНАМ
ШТА ТО ЗНА-
ЧИ, ТИМЕ!
ЗАБРИНУТ
САМ

МОРАМО РИ-
ЗИКОВАТИ!
ПУСТИЋЕМО
ИХ У СЕ-
ЛО!

А АКО ТРА-
ЖЕ КАВГУ
ИМАЋЕ ЈЕ!

СТОЈ!
ОСТАНИТЕ
ГДЕ
СТЕ!

КО СТЕ
И ШТА
ХОЋЕ-
ТЕ?

ПРИ-
ЈАТЕ-
ЉИ!

ДОЛЕ
ПУ-
ШКЕ!

ОВУ КУТИЈУ
ЋЕШ ОТВОРИ-
ТИ ТЕК КАД ГА
НАЋЕШ... И ТО
ПРЕД ЊИМ! БИ-
ЋЕШ ЗАПАЊЕН,
УВЕРАВАМ
ТЕ!

ДОБРО,
ОБЕКА-
ВАМ!

БИЋЕ ТИ ПО-
ТРЕБАН НО-
ВАЦ! ЕВО ТИ
30.000
ДОЛАРА!

КАРТО-
НЕ! ТИ
СИ
БЛЕД
КАО
СМРТ!

ПОШАЉИТЕ
ОДМАХ АМБУ-
ЛАНТНА
КОЛА!

КАД САМ ПОС-
ЛЕДЊИ ПУТ ВИ-
ДЕО ТВОГ ОЦА,
ТИМЕ, БИО ЈЕ
ЈОШ У
КО-
МИ...

СИРО-
ТИ
МОЈ
ТАТА!

АЛИ
КАКО СТЕ
САЗНАЛИ
ДА ЈЕ
ТИМ У
АФРИ-
ЦИ?

КАД
СТЕ
НАМ УШ-
ЛИ У
ТРАГ?

ТРАЖИО САМ
ВАС УЗАЛУД
ОСАМ ГОДИНА...
МОРАО САМ ХИТ-
НО АВИОНОМ ДА
ОДЕМ У САН
ФРАНСИСКО!

« НА АЕРОДРОМУ, ЧУО САМ
СЛУЧАЈНО РАЗГОВОР
ДВОЈИЦЕ ПИЛОТА... »

ДАНАС ЈЕ ДВЕ ГО-
ДИНЕ КАКО СУ РОЈ
ФЛИТ И ОНА ДВА
ДЕЧАКА, ТИМ И
СПАД, ПОШЛИ НА
ПУТ ОКО СВЕТА!

ПОСЛЕД-
ЊИ ПУТ
СУ ВИЂЕ-
НИ У ИСТО-
ЧНОЈ АФРИ-
ЦИ... ИМАЛИ
СУ КВАР НА

АВИО-
НУ!

ОДМАХ СМО
РЕКС БРЕДФОРДА
И ЈА ОТПУТОВА-
ЛИ У АФРИКУ!
ВАШ АВИОН ЈЕ
БИО ПРИМЕ-
ЋЕН У АБЕ-
ДЕ-СЕЛСУ...

МЕСЕЦИМА СМО
СЛЕДИЛИ ВАШ ТРАГ...
НАЈЗДА, ПРЕ ТРИ
ДНА, СРЕЛИ СМО
ВОЗНИКЕ КОЈИ СУ
УХАПСИЛИ КАРЛОС-
ВУ БАНДУ И ОНИ
СУ НАМ РЕКЛИ...

ТИМЕ, ДА
ОТВОРИМО
КУТИЈУ
КОЈУ МИ ЈЕ
ТВОЈ ОТАЦ
ПОВЕРИО!

ЧАК И
ФАНГ ХО-
ЋЕ ДА
ВИДИ
ШТА
ИМА У
КУТИ-
ЈИ!

СВИ
НЕСТР-
ПЉИ-
ВО
ОЧЕКУ-
ЈУ
ВЕЛИ-
КИ
ТРЕ-
НУ-
ТАК.

ЕВО
КУТИЈЕ
КОЈУ ЈЕ
ТВОЈ ОТАЦ
ЗАПЕЧА-
ТИО!

ОХ...
ТАКО
САМ УЗБУ-
ЋЕН!

И ЈА!
ЗАМИС-
ЛИТЕ:
ОСАМ ГОДИ-
НА!

ШТА?
САМО
НЕКЕ
КАМЕ-
НЕ
ПЛОЧИ-
ЦЕ!

ДА,
АЛИ НА
ЊИМА
СУ НАТ-
ПИСИ

ИМА
НЕ-
ШТО
БЕЛО
НА
ДНУ!

ЗА-
ПЕЧА-
ЋЕНА
КОВЕР-
ТА!

ТО ЈЕ КАРТО-
НОВ РУКОПИС! ДА-
ТУМ: 10. ЈУЛ
1925. ЗА МОГА
СИНА
ТИМА!"

ОТВОРИ
ЈЕ,
ТИМЕ!

„...ОДЛОМЦИ КАМЕНИХ ПЛОЧА СА ГРЧКИМ И РИМСКИМ НАТПИСИМА ОБЈАСНИЋЕ МОЈА ИСТРАЖИВАЊА... ТИМЕ, ТИ И ДЕКСТЕР МОРАТЕ НАСТАВИТИ МОЈЕ ДЕЛО!“

ШТА СТОЈИ У ПОРУЦИ?

„ОД 3. ВЕКА П.Н.Е. НАША ПОРОДИЦА ПОКУШАВА ДА ОСВЕТИ ЈЕДНОГ СВОГ УБИЈЕНОГ ПРЕТКА И ОТКРИЈЕ ЈЕДНУ ОД НАЈВЕЊИХ ТАЈНИ СВЕТА: **ВАТРЕНИ СТУБ** КОЈИ ДАЈЕ ВЕЧИТУ МЛАДОСТ!“

„... ЗА ВРЕМЕ ПОСЛЕДЊЕГ ПУТОВАЊА ПО АФРИЦИ САЗНАО САМ ДА ЈЕ ЛЕПА КРАЉИЦА ЛОАНА, КОЈА ЖИВИ У ДАЛЕКОЈ ЗЕМЉИ КОНДОРА, ОБДАРЕНА ВЕЧИТОМ МЛАДОШЋУ!“

КАЖЕ ДА САМО КРАЉИЦА ЛОАНА ЗНА ГДЕ ЈЕ ИЗВОР ВЕЧИТЕ МЛАДОСТИ И ДА МИ ТРЕБА ДА ЈОЈ ИЗВУЧЕМО ТУ ТАЈНУ!

А ШТА КАЖУ ТИ НАТПИСИ НА КАМЕЊУ?

ОВАЈ НАТПИС ИЗ 300. ГОДИНЕ П.Н.Е. ПОТВРЂУЈЕ РЕЧИ ТВОГА ОЦА: КРАЉИЦА ЛОАНА ЈЕ ЖИВЕЛА ЈОШ ТАДА, ЈЕР ПОЗНАЈЕ ТАЈНУ ВАТРЕНОГ СТУБА!

А ОВАЈ ДА ЈЕ БИЛА СВИРЕПА... И ДА ЈЕ ТАКВА И САДА!

„ПОСЛЕ БРОДОЛОМА КРАЈ МАЈМУНСКЕ СТЕНЕ, ТИЛИКУС ЈЕ ДОПЛИВАО ДО ОБАЛЕ С ВЕРЕНИЦОМ МАРДЕГИС. ТУ ЈЕ ПАО У РОПСТВО ЧУДНОГ НАРОДА...“

„ИЗВЕЛИ СУ ИХ ПРЕД КРАЉИЦУ, КОЈА СЕ ЗАЉУБИ У ТИЛИКУСА. АЛИ, ОН НИЈЕ ХТЕО ДА ЧУЈЕ ЗА ЊУ.“

БЕСНА ЗБОГ ТОГА, ЛОАНА НАРЕДИ ДА ТИЛИКУСА УБИЈУ...“

МАРДЕГИС ЈЕ КАСНИЈЕ УСПЕЛА ДА ПОБЕГНЕ И ВРАТИ СЕ У СВОЈУ ЗЕМЉУ! ЊЕН НАРОД СЕ ЗАКЛЕО ДА ЊЕ ОСВЕТИТИ ТИЛИКУСА!

НА ПОЛЕЋИНИ ПИШЕ КАКО СЕ МОЖЕ ДОЊИ ДО ЛОДНИНОГ СКРОВИШТА У КОНДОРОВИМ ПЕКИНАМА!

А ЗАШТО ЈЕ МОЈ ОТАЦ ЖЕЛЕО ДА ОТКРИЈЕМО ТАЈНУ ВАТРЕНОГ СТУБА?

ВЕЧИТА МЛАДОСТ ЈЕ СИЛНА СТВАР, ТИМЕ!

КРАЉИЦА МОРА ДА ЈЕ СУВИШЕ ЛУКАВА ДА БИ НЕКОМ ПРЕПУСТИЛА ТУ ТАЈНУ!

ЈАВИ ДЕКСТЕРУ ДА СЕ ПРИБЛИЖАВА КАРАВАН?

МОРАМО КРЕНУТИ СМЕСТА! ЉУДИ ИЗ КАРАВАНА НЕ СМЕЈУ НАС ВИДЕТИ!

РЕКИ КУ СПАДУ И БРЕДФОРДУ ДА СЕ СПРЕМЕ!

ВЕРУЈЕМ ДА ЈЕ ВОЂА КАРАВАНА НЕПРИЈАТЕЉ ТВОГА ОЦА, ТИМЕ! КО ЗНА КАКО, ДОЗНАО ЈЕ НЕШТО О СТУБУ ВЕЧИТЕ МЛАДОСТИ И САДА И ОН ТРАЖИ КОНДОРОВЕ ПЕКИНЕ!

ЗАШТО ДА И ФАНГ НЕ ПОБЕ С НАМА?

ЧА-
МАЦ
ЈЕ
ПРИЛА-
ЗИО
СВЕ
БЛИЖЕ.
ТИМ
ЈЕ ПОС-
МАТРАО
САКРИ-
ВЕН
У
ЖБУЉУ...

ООХ...
ДОМО-
РОЦИ!

ШТА ЛИ СМЕРА-
ЈУ У ОВО ДОБА
НОЊИ? ХМ,
ИЗЛАЗЕ НА
ОБАЛУ...

ВЕСЛАЧИ СУ СЕ ТИХО
ИСКРЦАЛИ, А ЗАТИМ
СУ НЕСТАЛИ
У ЏУНГЛИ...

ЧИКА ХАЛФОР-
ДЕ, ЈЕДАН ЧА-
МАЦ СА НАОРУ-
ЖАНИМ ДОМО-
РОЦИМА ПРИС-
ТАО ЈЕ УЗ
ОБАЛУ!

ПРОБУ-
ДИ РЕК-
СА И СПА-
ДА! БР-
ЗО, ТИ-
МЕ!

ТРУДИЛИ
СУ СЕ ДА
БУДУ
ШТО ТИ-
ШИ!

ЧУДНО! А МЕНЕ СУ УВЕ-
РАВАЛИ ДА СВЕ ДО
КОНДОРОВИХ ПЕЋИНА
НЕЋЕМО СРЕСТИ РАТ-
НИЧКА ПЛЕМЕ-
НА!

СЛУШАЈТЕ!
СТИЖУ СА РЕКЕ!
САКРИЈТЕ СЕ
ИЗА ОНИХ
СТЕНА!

МИ-
РАН,
ЏАНГ!

ИЈИ
ВАКИКИ
АМА
ВУ...
ЈА!

ИЗГЛЕДАЈУ
РЕШЕНИ
НА СВЕ!
ОПАСНО БИ
БИЛО
ОСТА-
ТИ...

ЧЕКАЈТЕ ЧАС
ТУ, ЈА И
СПАД ИДЕМО
У ОСМА-
ТРАЊЕ!

ЈУЧЕ ЈЕ ЧИКА
ХАЛФОРД ЖАЛИО
ШТО НЕМАМО ЧАМАЦ...
САД ИМАМО ПРИЛИ-
КУ ДА ГА НА-
БАВИ-
МО!

СЛУ-
ШАЈ,
СПА-
ДЕ...

САМО ДА
УЋУТИКАМО
СТРАЖАРА!

АЛИ, СТРАЖАР ИМА
ОДЛИЧАН СЛУХ И ЊЕГОВ
ПОЗИВ ЗА ПОМОК...

... ЧУЛИ СУ РАТНИЦИ И
ПОХИТАЛИ НАТРАГ
КА ОБАЛИ.

У ПОМОК!
РЕКСЕ,
ТИМЕ...
ПО-
МОК!

ПРВИ ЈЕ СТИГАО ФАНГ
И НАПАО
СТРАЖАРА ...

УСКАЧИ-
ТЕ
У ЧАМАЦ!
БР-
ЗО!

РАТНИЦИ
ДОЛАЗЕ!
ПОЖУРИТЕ!

ДРЖИ
ЧАМАЦ,
СПАДЕ!
ДА ГА НЕ
ОДНЕ-
СЕ ВО-
ДА!

ВЕСЛАЈ
КА
СРЕДИНИ
РЕКЕ!

У
РЕДУ!
УС-
КАЧИ-
ТЕ!

ЏИЉАЈТЕ ДОБ-
РО, ИЛИ ЈЕ ГОТО-
ВО С НАМА!

ПАЗИТЕ НА ОНЕ
СА СТРАНЕ!

ЈЕСТЕ
ЛИ СВИ
ЧИТА-
ВИ?

ЈЕСМО!

УХ! НАЈ-
ЗАД СМО
ВАН ДОМЕ-
ТА СТРЕ-
ЛА!

САД
ИМАМО
ЧА-
МАЦ!

ЗАХВАЉУЈУ-
КИ ЊЕМУ, СТИ-
БИ ЂЕМО ДО
УШКА ЗА МАЊЕ
ОД 7 ДАНА!

ЧИКА ХАЛФОР-
ДЕ... НИЈЕ ТРЕ-
БАЛО ДА
ИМ УЗМЕМО
ЧАМАЦ!

МОРАЛИ
СМО! КО ЗНА
ШТА НАС
ЈОШ ЧЕКА?

ОВАКО ЈЕ
МНОГО СИ-
ГУРНИЈЕ
НЕГО КРОЗ
ЏУНГЛУ!

А АКО
СЕ ПРЕ-
ВРНЕМО?
ОВДЕ
ИМА КРО-
КОДИЛА!

ТИМЕ, ЈА
ПОМАЛО
СУМЊАМ
У ТУ КРАЉИ-
ЦУ ЛОАНУ И
ЊЕНУ ВЕЧИ-
ТУ МЛАДОСТ!

АКО ПОСТОЈИ,
КЛАДИМ СЕ ДА
ЊЕШ СЕ ЗАЉУБИ-
ТИ У ЊУ! ЗАМИС-
ЛИ: ОЖЕНИШ СЕ
ДЕВОЈКОМ
СТАРОМ
2.000
ГОДИ-
НА!

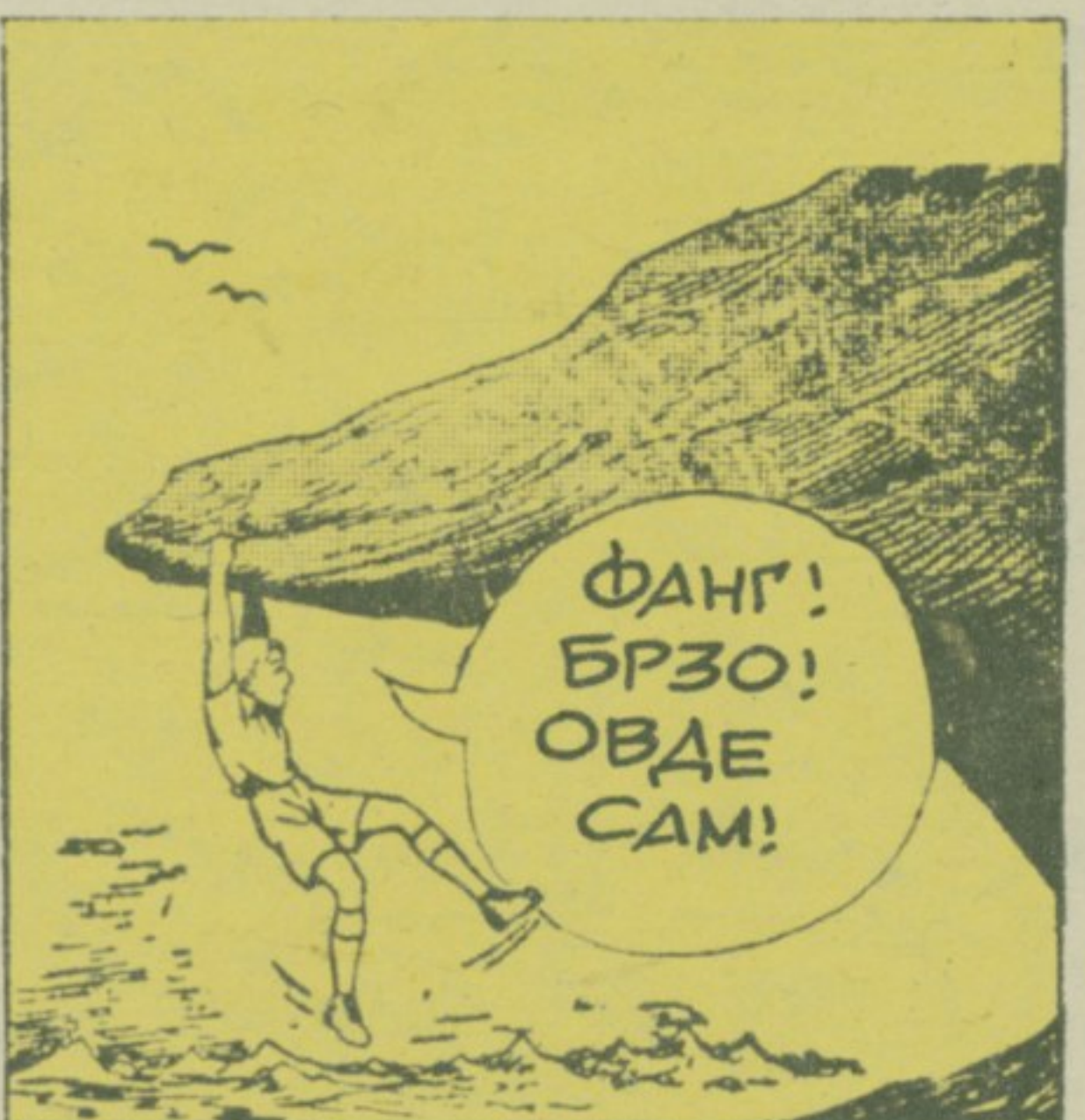

ПРОРАЧУН ЈЕ
БИО ТАЧАН;
СТИГЛИ СМО ДО
УШКА ЗА НЕДЕ-
ЉУ ДАНА!

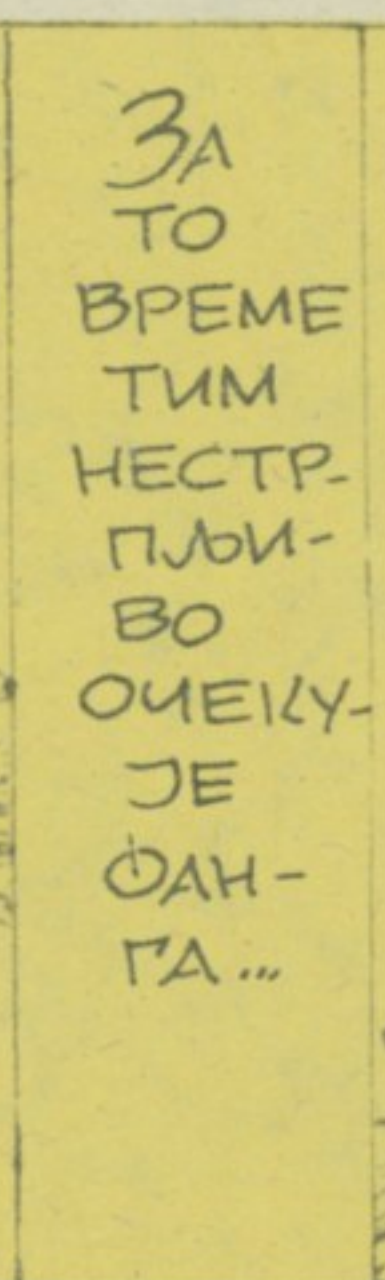
ПЛОВИЌЕ-
МО УЗ ОБАЛУ
СВЕ ДО МАЈМУН-
СКЕ СТЕНЕ!

БЕЖЕКИ, ТИМ ЈЕ ПРЕ-
СКОЧИО ШИРОКУ
ПУКОТИНУ У ТЛУ...

АЛИ, ТО ЈЕ УЧИНИО И
ЊЕГОВ ГОНИЛАЦ...

СПАД ЈЕ СА СТРЕПИЊОМ
ПРОШАО ПОРЕД ГРУПЕ
ДОМОРОДАЦА...

ПРОВИРИВШИ ИЗА ЈЕДНЕ
СТЕНЕ, ВИДЕО ЈЕ...

БЕЗ ОКЛЕВАЊА, СКОЧИО
ЈЕ НА ТИМОВОГ ГОНИ-
ОЦА...

...И ЗАСУО ГА УДАРЦИМА,
АЛИ ПРОТИВНИК ЈЕ БИО
ЈАК...

ТИМЕ, ЈА
САМ, СПАД!
У ПОМОК!

СПАД!
ТИ
?

ТИМ ЈЕ ОНЕСПОСОБИО
НАПАДАЧА ЊЕГОВИМ
СОПСТВЕНИМ КОПЉЕМ...

ТУП

СВЕ ЈЕ УЗА-
ЛУД, НЕ МОЖЕ-
МО ИМ ПО-
БЕКИ!

МОРА ПО-
СТОЈАТИ
НЕКИ ИЗ-
ЛАЗ! ОКРЕ-
НИ СЕ ДАТИ
ВЕЖЕМ РУКЕ!

СПАД ПРОЛАЗИ СА СВО-
ЈИМ „ЗАРОБЉЕНИКОМ“
ИСПРЕД НАОРУЖАНИХ
ДОМОРОДАЦА...

НЕ ПРАТЕ
НАС! А
САДА, КУ-
ДА ЋЕ-
МО?

ДО ОНИХ СТЕ-
НА! ТАМО ЈЕ
ФАНГ СА ЧОВЕ-
КОМ КОЈИ МИ
ЈЕ ПОЗАЈМИО
ОВАЈ
КОСТИМ!

СРЕЋАН
САМ ШТО
ТЕ ВИДИМ,
ФАНГ!

ЧИКА ХАЛ-
ФОРД И РЕКС
СТИКИ ЋЕ
ЧАМЦЕМ
ЧИМ
ПАДНЕ
МРАК!

БОЈИМ СЕ ДА ЈЕ ОНАЈ СТРАЖАР ПРИМЕТИО НАШ ЧАМАЦ!

ШТА ДА РАДИМО, СПАДЕ?

У СУМРАК, ДЕЧАЦИ СУ СИШЛИ ДО ЗАЛИВА ДА САЧЕКАЈУ ДЕКСТЕРА.

СПАД МИ ЈЕ РЕКАО ДА БУГА НАКИ У ПОДНОЖЈУ МАЈМУНСКЕ СТЕНЕ! НАДАМ СЕ ДА ЋЕ БИТИ ТАМО!

ДОЛАЗИ ДА ТРАЖИ ПОЈАЧАЊА! МОРАМО ГА ЗАУСТАВИТИ!

АЛИ, НЕ СМЕ СЕ НИШТА ЧУТИ...

ОВО ЋЕ МУ БИТИ ДОВОЉНО!

ОХ, СПАДЕ, ЧАМАЦ ОДЕ ДАЉЕ! А НЕ СМЕМО ВИКАТИ!

МОГЛИ БИСМО ДОПЛИВАТИ ДО ЊИХ, СТРУЈА ЈЕ СУВИШЕ ЈАКА! ИПАК ДА ПОКУШАМ...

ЧУЈЕШ ЛИ ПЉУСКАЊЕ ВОДЕ? ДА НИСУ ДЖУКЛЕ?

НЕ! ИЗГЛЕДА ДА НАМ СЕ НЕ КОПРИБЛИЖАВА ПЛИВАЈУКИ!

ЈА САМ, СПАД! НАШАО САМ ТИМА! ТАМО ЈЕ НА ОБАЛИ...

ЈЕ ЛИ МОГУЋЕ? ХАЈДЕ, ПЕЊИ СЕ У ЧАМАЦ!

СПАД ИХ ЈЕ СТИГАО И САД ДОЛАЗЕ! ОХ КАКВА ЈЕ ОНО ВИКА? ДОЛАЗЕ И ДОМОРОЦИ!

ОСТАВИО САМ ТИМА И ФАНГА ИЗ ОНИХ СТЕНА!

КОПЉА! ГАБАЈУ НАС СА ОБАЛЕ! УЗМИТЕ ПУШКЕ!

ЧИКА ХАЛФОРДЕ! СПАДЕ! ДОЛАЗИМ!

НИСАМ ВАС СМЕО ЧЕКАТИ НА ОБАЛИ, И ЗАПЛИВАО САМ СА ФАНГОМ!

ТИМЕ, ЖИВ СИ!

КОЛИКИ ПУТ ТРЕБА ДА ПРЕВАЛИМО НОКАС?

ДЕСЕТАК МИЉА, СПАДЕ! САДА ЋЕМО ИЗИЊИ НА ОБАЛУ ДА СЕ ОДМОРИМО!

ПОСЛЕ ТОГА МАЛИ ЧАМАЦ ЈЕ НАСТАВИО ДА ПЛОВИ УЗ РЕКУ...

ДОК
ПРЕКО
ВАТРЕНОГ
МОРА
ТИМОЧАЈ-
НИЦИ
ДОЗИВА
ФАНГА
МИСЛЕКИ
ДА ЈЕ
ИЗГУ-
БЉЕН...

...ПАНТЕР ЈЕ ЈУР-
НУО КРОЗ ВАТРУ И
БАЦИО СЕ У РЕКУ.

КАКАВ НЕС-
РЕЉАН ДАН!
РЕКС ЈЕ ЗА-
РОБЉЕН, А
САД ЈЕ НАС-
ТРАДАО И
ФАНГ!

И НЕМА
МНОГО
НАДЕ
ДА ЂЕМО
ИХ ВИДЕ-
ТИ ЖИВЕ!

ЛОРИЛА
КАЖЕ ДА СЕ
ПРИБЛИЖА-
ВАМО ЛОАНИ-
НОМ ПОДЗЕМ-
НОМ КРАЉЕВ-
СТВУ!

КО ЗНА
ШТА НАС
ЧЕКА? НЕ
ЗАБОРАВИ-
ТЕ ДА СМО
ПОВРЕДИ-
ЛИ КРАЉИ-
ЧИНУ ТЕРИ-
ТОРИЈУ!

ИЗА ОНИХ СТЕНА
МОРАМО НАСТАВИТИ
ПЕШИЦЕ! ТРЕБА ДА
ВАС ПРЕДАМ ПОГЛА-
ВИЦИ А-ВАТА КАО
ЗАРОБЉЕНИКЕ!

ТО САМ И ПРЕТ-
ПОСТАВЉАО! ЛО-
РИЛА НАС ЈЕ
ЛЕПО УДЕ-
СИЛА!

СМИРИТЕ СЕ! ДОК НЕ
ОБАВЕСТИТЕ ЛОАНУ ДА СУ
НАС ЗАРОБИЛИ, НЕЌЕ
НАМ НИ-
ШТА!

ХАЛФОРДА ДЕКСТЕРА СУ РА-
ЗОРУЖАЛИ И ОДВУКЛИ ПРЕМА
ЈЕДНОЈ КОЛИБИ...

© 1934 King Features Syndicate, Inc. - Giant Britain rights reserved

... А ТИМА И СПАДА СУ
УБАЦИЛИ У ДРУГУ КО-
ЛИБУ.

ПОГУБИЌЕ-
МО ИХ КАД
СУЊЕ ОД-
СКОЧИ!

НИЈЕ ТВО-
ЈЕ ДА ОД-
ЛУЧУЈЕШ О
ТОМЕ, ПОГЛАВИ-
ЦО А-ВА-ТА!

ПОГЛАВИЦА ЈЕ ПОСЛАО
ГЛАСНИКА КРАЉИЦИ...

© 1934 King Features Syndicate, Inc. - Giant Britain rights reserved

СТАРАЦ С БРАДОМ ЈЕ
ТРАЖИО ДА ГОВОРИ С
ТОБОМ, СВЕТЛА КРА-
ЉИЦЕ, АЛИ
ПОГЛАВИЦА
ТО НИЈЕ
ДОЗВОЛИО!

КАЖИ ПОГЛАВИЦИ А-ВА-ТА ДА
СТАРАЦ И ЊЕГОВИ ДРУГОВИ МОРА-
ЈУ ДОЖИВЕТИ СУДБИНУ СВИХ
ОНИХ КОЈИ СУ СЕ УСУДИЛИ ДА...

...ПОВРЕДЕ
МОЈЕ ГРАНИЦЕ!
ИДИ!

ХАЛФОРД
ДЕКСТЕР
ЈЕ
СКЛОЊЕН
СА
ЛОМАЧЕ
ЗАХВА-
ЉУЈУКИ
МАГИЧ-
НОЈ
ФОР-
МУЛИ...

АЛИ, ОВА ДВОЈИЦА
МОРАЈУ ДА УМРУ! КО НЕ
ЗНА КОНДОРОВЕ СВЕТЕ
РЕЧИ, НЕ СМЕ ДА
УЋЕ У ЛОАНИНО
КРАЉЕВСТВО!

ОСЛОБОДИ И ЊИХ,
УЗВИШЕНИ ПО-
ГЛАВИЦО А-ВА-
ТА!

КО ВАМ
ЈЕ КА-
ЗАО
МАГИЧ-
НЕ РЕЧИ
КОЈЕ СУ
НАС
СПАС-
ЛЕ?

ТВОЈ ОТАЦ,
КАД СУ ПЛАМЕ-
НОВИ ПОЧЕЛИ ДА
МИ ЛИЖУ УЗ
ТЕЛО, ОДЈЕД-
НОМ САМ ИХ
СЕ СЕ-
ТИО!

ПОГЛАВИЦО,
ЈУЧЕ СУ АМА-
ГАРИ ЗАРОБИ-
ЛИ ЈЕДНОГ
ОД МОЈИХ ДРУ-
ГОВА!

ЛОРИЛА
ПРЕТРАЖУ-
ЈЕ ЦЕЛУ
ОБЛАСТ
ДА БИ ГА
ОСЛОБО-
ДИЛА!

КРАЉИЦА
ЊЕ СЕ РАЗБЕС-
НЕТИ КАД СА-
ЗНА ДА СМО
ДОШЛИ ДА
ОТКРИЈЕМО
ЊЕНУ ТАЈ-
НУ!

ЗАМИСЛИ,
ТИМЕ; УЖЕНА
КОЈА ИМА
2000 ГОДИ-
НА МОРА ДА
ЈЕ НАБО-
РАНА!

ПОЋИТЕ САМНОМ!
НАША СЛАВНА
КРАЉИЦА ХОЋЕ
ДА ВАС ВИДИ!

КАКАВ ЧУ-
ДАН НАРОД!
ЖИВИ У
СТЕНА-
МА!

ПОГЛАВИ-
ЦА КАЖЕ
ДА СУ КРА-
ЉЕВСКЕ ОДА-
ЈЕ ПОД ЗЕМ-
ЉОМ!

УХ... ЧИНИ МИ СЕ ДА
НАС БЕЗБРОЈ
ОЧИЈУ ГЛЕДА ИЗ-
МЕЂУ СТЕНА!

ТУНЕЛ
СЕ
СПУ-
ШТА!

САД СМО
СИГУРНО
300 МЕТА-
РА ИСПОД
ЗЕМЉЕ!
БР-Р-Р!

ОДАВ-
ДЕ БИ
БИЛО
ТЕШКО
ПОБЕ-
КИ!

ПОГЛЕДАЈ...
ПРОЗОР
У СТЕ-
НИ!

ДА ВИДИМО
ШТА ЈЕ ИЗ
ЗАВЕСЕ...

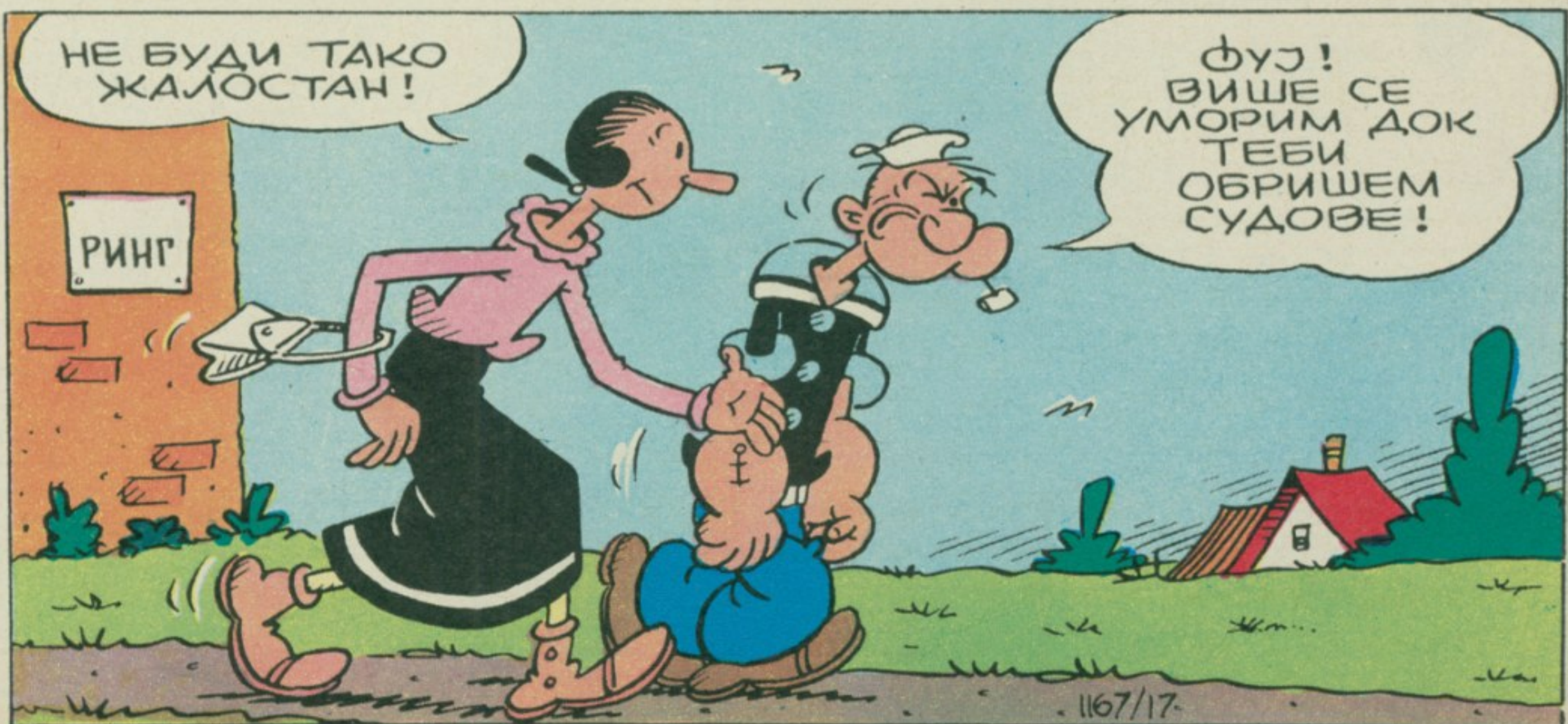
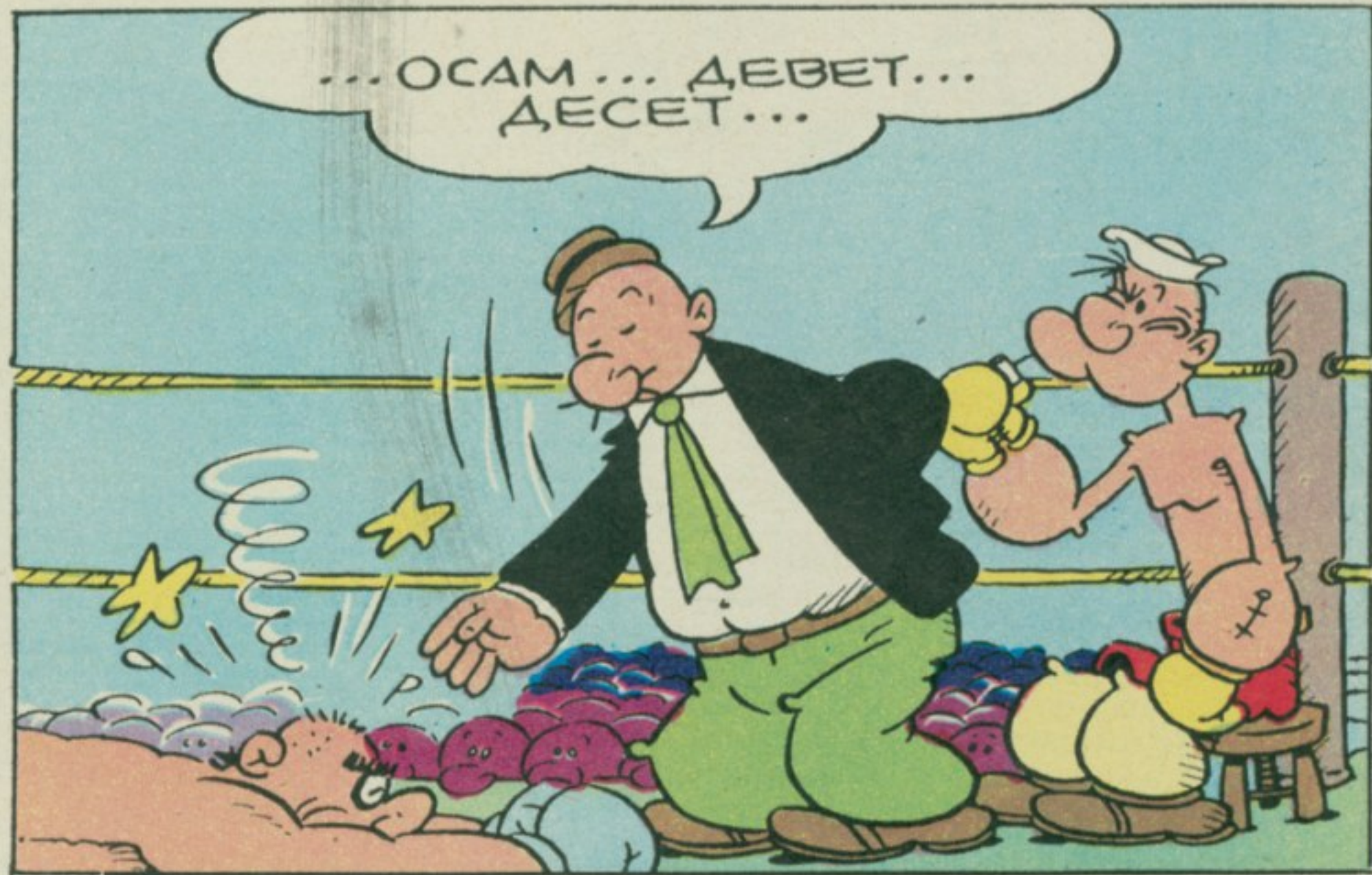
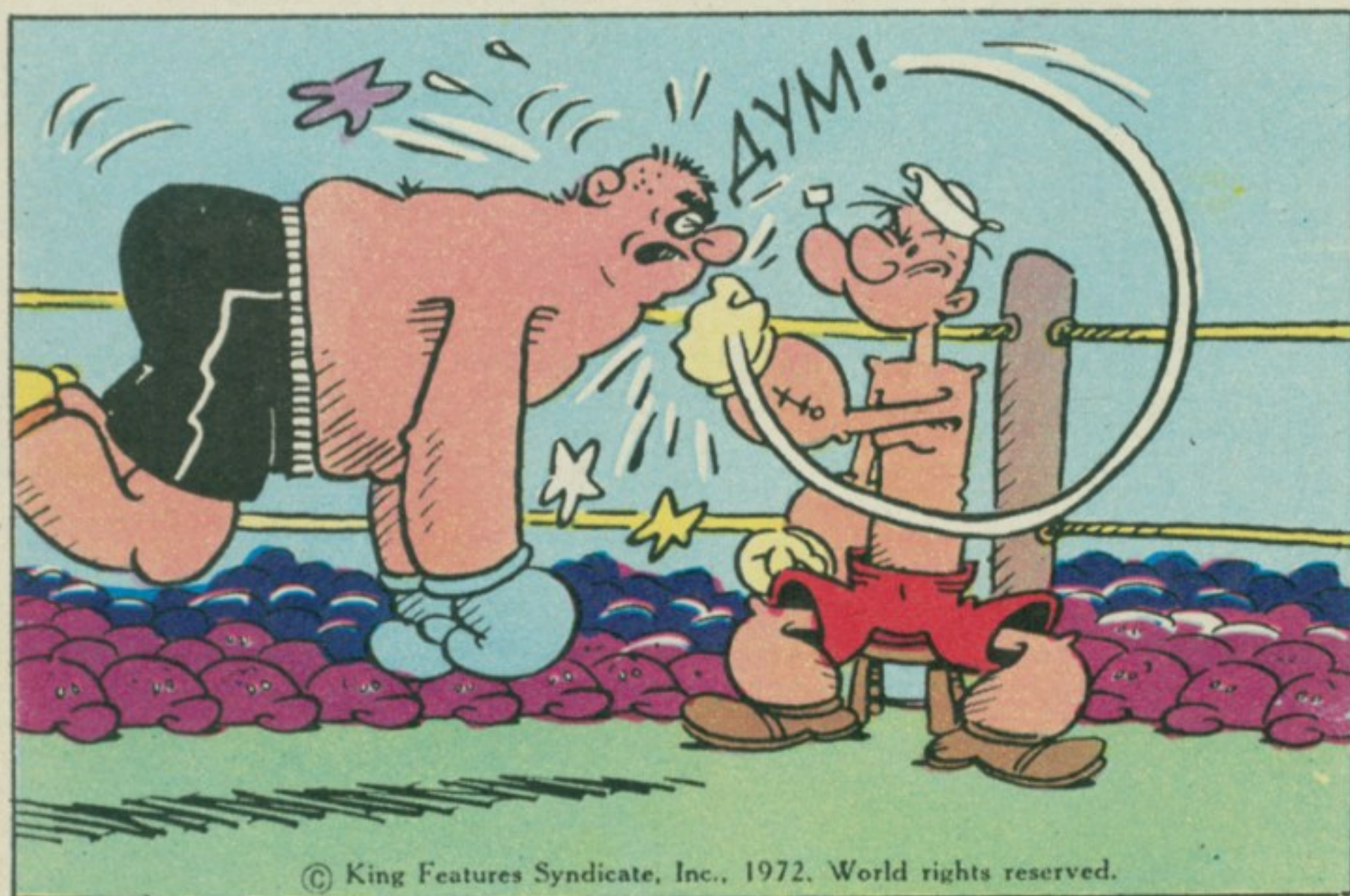
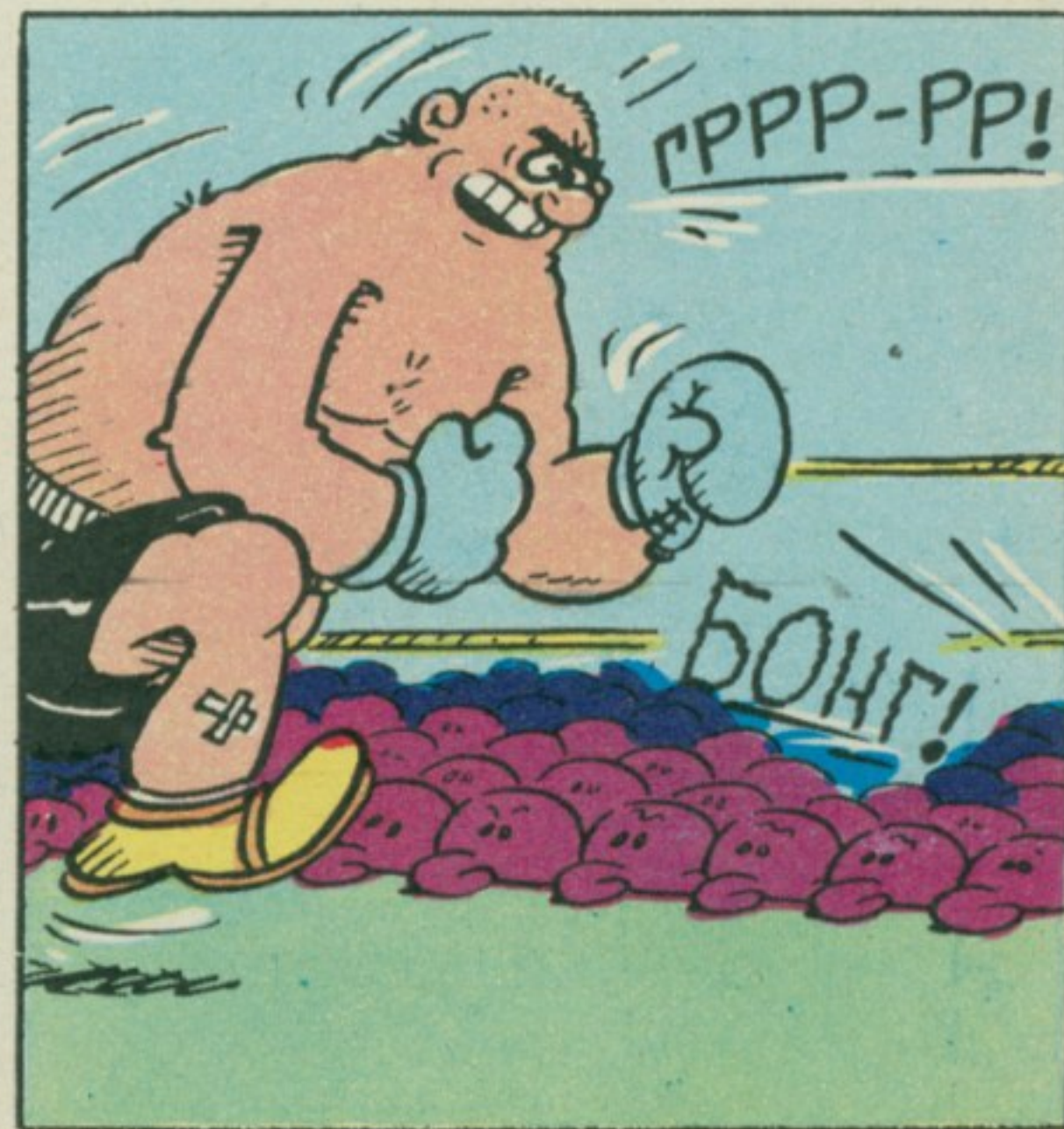
БРЖЕ,
ДЕЧАЦИ!
ЗАШТО
СТЕ
СТА-
ЛИ?

ОООХ!
СТАТУА
ОД
ГРАНИ-
ТА!

МА КАКВА
СТАТУА!
ТО ЈЕ ОКА-
МЕЊЕНИ
ЧО-
ВЕК!

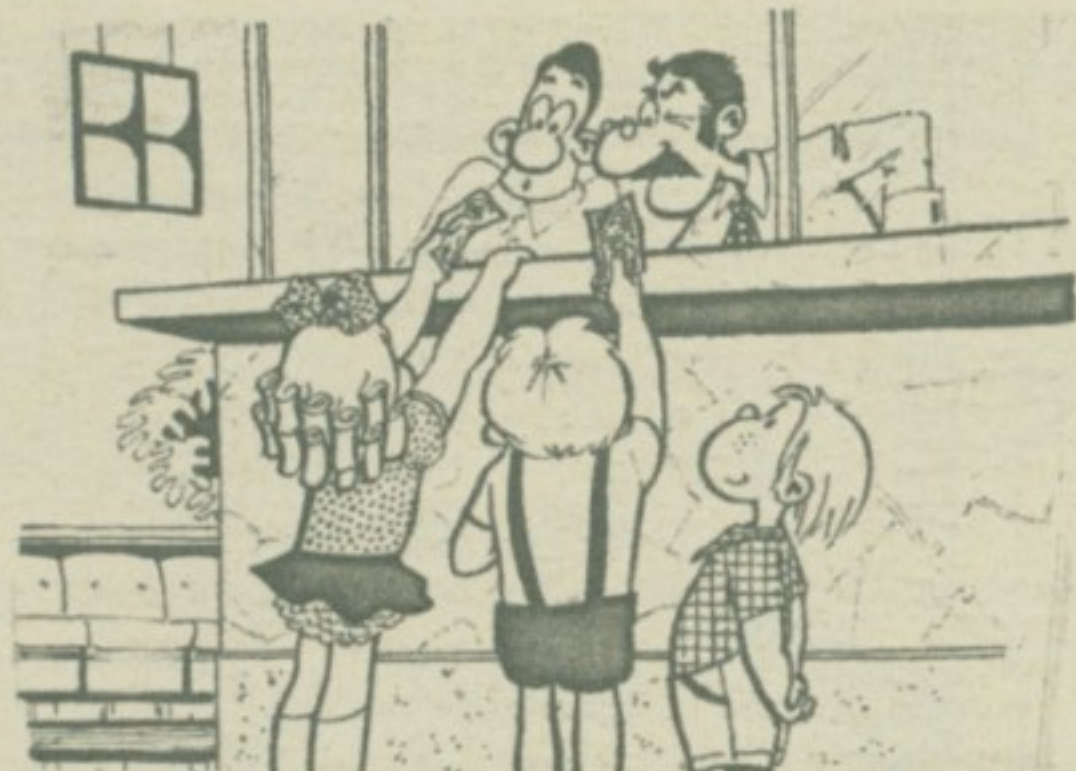
КРАД У ИДУЋЕМ БРОЈУ!

ТРАЖИМО МАСКОТУ ЗА ЋАЧКУ ШТЕДЊУ!

Од данас на овој страни почиње занимљива игра „Нацртај маскоту за ћачку штедњу“. Не пропустите да и ви учествујете јер су награде заиста изванредне.

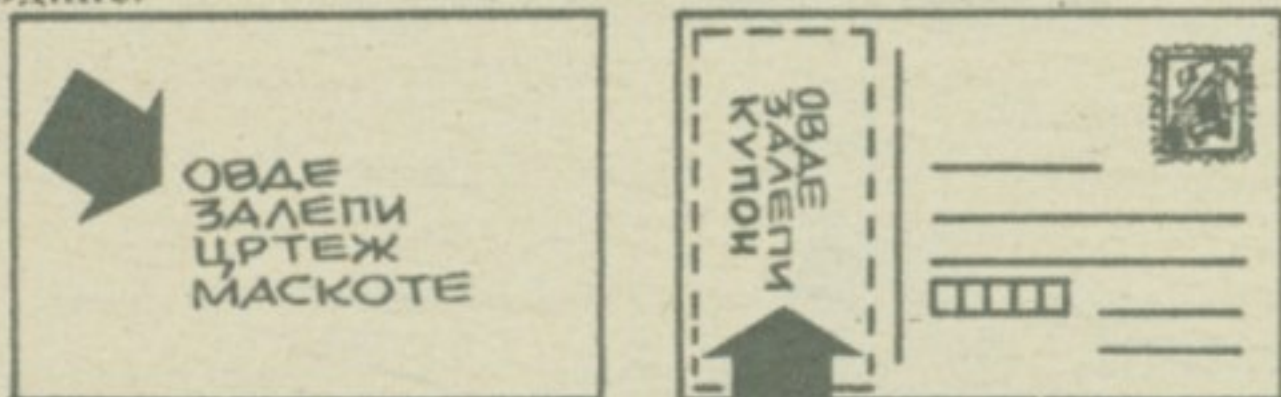
ПРАВИЛА НИСУ ТЕШКА — Право да учествују у игри имају сви читаоци „Политикиног забавника“ који су ћаци и штедише код Београдске банке. Али, и ако нисте, још није ништа пропало: треба само да одете до најближе ББ са својом уштедевином, ма колика она била, и на шалтеру ШТЕДЊА добићете књижицу. Сада равноправно са свима другима можете да учествујете у такмичењу и поделите награда!

ВАШ ЗАДАТАК — Нацртајте и обојите (темперама, воденим или дрвеним бојицама) маскоту, знак за ћачку штедњу онако како га ви замишљате. Он може садржати симбол банке ББ, али и не мора. Дозвољено је да буде четвртаст, округлао, у облику цвета или животиње, нека геометријска фигура, може бити плава, црвена, жута или неке друге боје. Само је једно обавезно: треба да је леп, шарен, симпатичан и да има везе са ћацима и штедњом. Цртајте на белом папиру величине дописнице. Ево зашто.

НЕ ЗАБОРАВИТЕ КУПОН! — Кад је цртеж готов, узмите једну обичну дописницу и залепите га на полеђину, празну страну. Исеците и купон из доњег левог угла на овој страни, попуните га читко и такође залепите али на ону супротну страну дописнице. Адресирајте на „Политикин забавник“, 11001 Београд, поштански фах 124, са назнаком МАСКОТА и — то је све. Рок примања радова је 30. мај 1974. године.

КУПОН

ИМЕ И ПРЕЗИМЕ _____

АДРЕСА _____

ВИСИНА У СМ _____

БРОЈ ШТЕДНЕ КЊИЖИЦЕ _____

Добро погледајте једрењак на насловној страни! То је брод којим ћете путовати!

ИЗНЕНАЂЕЊЕ СЕ ЗОВЕ

„CALYPSO“

Тридесет три ћака штедиша који пошаљу најлепше цртеже за маскоту пловиће овог лета пуних седам дана као прави морнари на једрењаку „Calypso“! Одмах се укључите у игру!

ПРВА НАГРАДА — РОБИНЗОНИЈАДА — Међу свим приспелим радовима са нацртима за знак ћачке штедње, стручни жири изабраће 33 најбоља. Њима припада награда каква у историји „Политикиног забавника“ досад никоме није додељена: бесплатан седмодневни боравак на моторном једрењаку „Calypso“! Бак коме припадне ова награда може без динара да пође од своје куће. За њега је све обезбеђено, почев од пута од његовог места до „Политикиног забавника“, па преко превоза до Сплита и успутне ужине, па све до, на пример, карте за Велики акваријум у Дубровнику... Још нешто: победници на нашем такмичењу који ће у јулу ове године крстари јужним Јадраном неће бити обични путници већ — чланови посаде „Calypsa“! Командант једрењака Иво Ковачевић чека их спреман у матичној луци Сплита и обећава мирну возњу али узбудљиве доживљаје. Наутички стручњаци већ раде на изради итинерера — плана путовања.

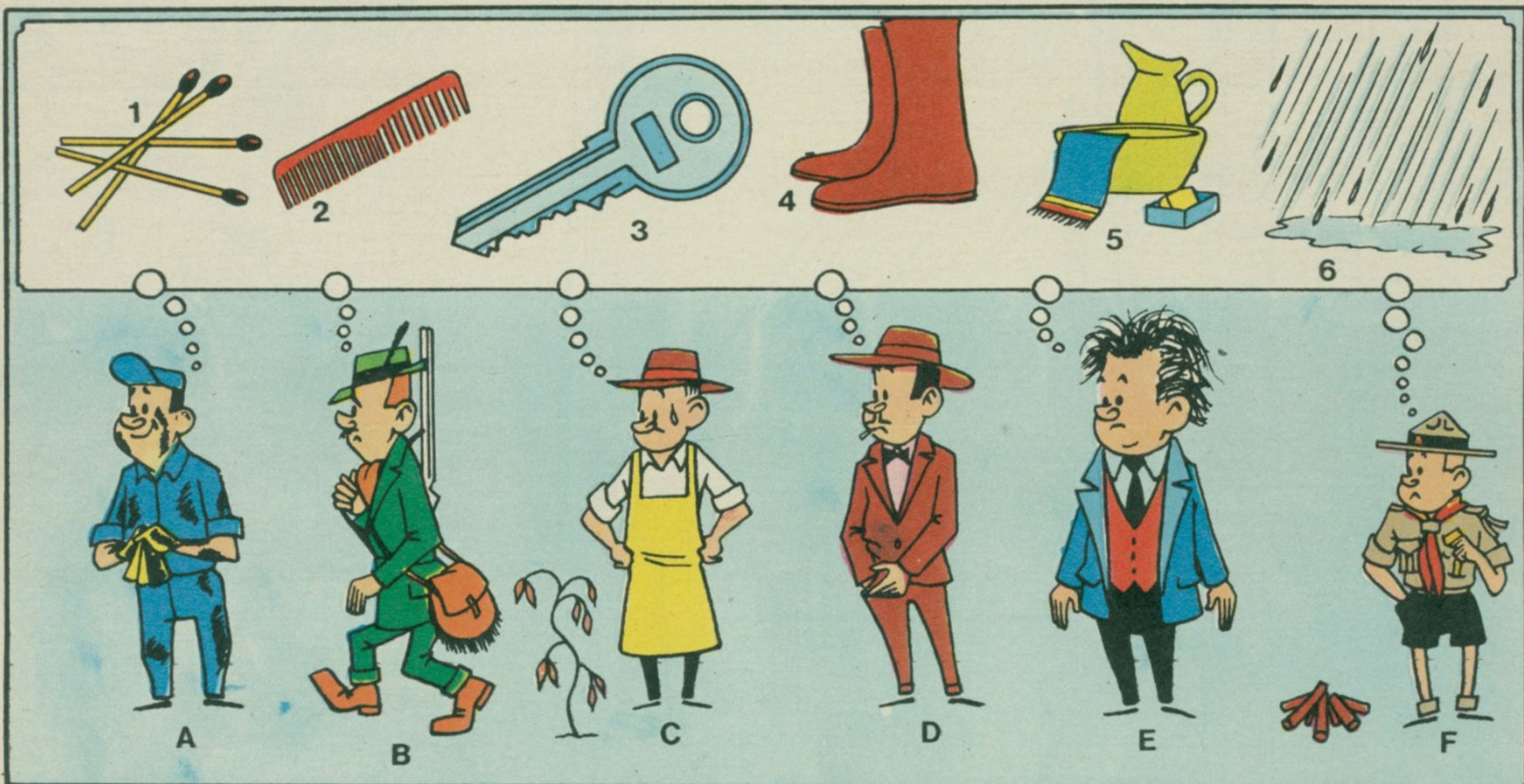
ПАЖЊА! У СЛЕДЕЋЕМ БРОЈУ ЗАБАВНИКА НА 18. СТРАНИ СВЕ О »CALYPSU«

ХИТ-МАЈИЦЕ ЗА МЛАДЕ — Жири затим бира још 1001 цртеж! Њиховим ауторима припада II награда — сваки ће добити модерну мајицу са лепим амблемом, погодну за лето, излете, плажу. Ради се у три величине и зато не заборавите да на купону наведете своју висину! Добитници ће примити награду поштом одмах по завршетку игре, тако да ће их добити таман кад почне распуст!

СВИ ДОБИЈАЈУ — Сваки ћак штедиша код ББ, и нови и стари, и онај који учествује у цртању али и сваки други, кад оде на шалтер да подигне новац или га уложи, добиће као награду зато што уме да штеди нешто од школског прибора: хемијску оловку, лењир, троугао, фломастер у боји и др. Запамтите! Овај поклон једном годишње добијају сви!

ШТА КО ЖЕЛИ?

Наш илустратор нацртао је шест особа и изнад њих оно што свако од њих жели. На основу њихових покрета тела, израза лица и одеће ви треба да погодите шта је то. На пример: особа обележена словом **а** жели???, **в** и итд.

ОДГОВОР:

Особа обележена словом **а** је прљав и жели да се умије и за то јој је потребан лавор с водом обележен бројем 5; **в** је пошао у лов без чизама — 4; **с** је баштован и жели да настане киш — 6; **д** је измишљени кључ — 3; **е** је чупав и жели да се очешља — 2 и **ф** је измишљени кључ и жели да запали ватру — 1.

ПОЛА ДАНА

ЗА

ДВА

ФАЗАНА

ЦЕНА ЛОВАЧКЕ ПУШКЕ САЧМАРИЦЕ

Вече је било пријатно. Београдски ловац Бошко Тривић стајао је сакривен иза једног дрвета на самој ивици шуме у Делиблатској пешчари и мотрио на њиву под кукурузом која се простирала испред њега. Био је већ крај лета. Високе пожутеле стабљике кукуруза мировале су повијене под теретом плода. Нигде ни дашка ветра.

Пролазили су часови. Ловац се премештао с ноге на ногу, али је то радио пажљиво пазећи да не изазове ни најмањи шум. Чекао је дивљег вепра. Знао је да он воли да улази у кукурузишта, и да то ради само ноћу.

Око једанаест часова увече, кад су му ноге већ утрнуле од стајања, приметио је на месечини да се стабљике на средини њиве при врху померају. Треба-ло је чекати још доста времена јер се дивљи вепар у свом уништавајућем походу кроз кукурузиште креће споро и опрезно. Када је, најзад, дошао на 30 метара од места где је стајао ловац, стабљике су престале да се њишу. Ловац је био спреман али није могао да пуца јер га није видео. Трудио се да се не помери, готово да и није дисао.

Пролазили су нови минути чекања. Ништа се није чуло. Након пола часа, кад је већ изгубио стрпљење, ловац је опрезно отишао до места где је дивљи вепар застао али га тамо није више било. И не само то: идући за његовим трагом утврдио је да је побегао истим путем којим је и дошао, и да је део пута кроз њиву, дугачак око 270 метара, пренао а да није изазвао никакав шум нити је закачио телом неку стабљику!

КРЕЋЕ СЕ И ДО 24 000 000 СТ. ДИН. ЗА ТАЈ НОВАЦ МОЖЕ СЕ КУПИТИ 9 »ФИЋА«.

Ловац Бошко није једини који се из лова вратио празних руку. Нико до данас није израчунао колико километара превале ловци у току једне године у потрази за дивљачи и колико часова и дана проведу у заседама на сунцу, ветру и мразу. Међутим, ниједан од њих ни за мита на свету не би се одрекао своје пушке и лова.

ОЛОВНИ ВАТРОМЕТ

Пушка је понос ловца, нарочито сачмарица којом се лови перната и мања дивљач. У свету се производе разни типови сачмарица од јевтинијих до оних најскупљих чија се цена креће и до 24 милиона старих динара. Иако се за тај новац може купити девет аутомобила „фића“, ниједан ловац не би за њих дао своју пушку!

Лов је скуп спорт. Добре сачмарице, које користе и наин ловци, коштају више од пола милиона старих динара, а они искуснији носе пушке о рамену чи-

ја вредност понекад премашује и два милиона!

Сачмарица се обележава калибром, односно пречником цеви, који се креће од најужег 36 до најширег 4. Код нас и у свету највише се употребљавају калибри 16 и 12. Метак је картонска чаура напуњена оловним куглицама — сачмом. А кад се у такву једну чауру, утврђене дужине од 70 милиметара, и калибра 12 стави ни мање ни више него тачно 755 куглица пречника 2 милиметра, колико иначе може да стане, и када експлозија пуцња створи притисак од 450—650 техничких атмосфера на само 1 квадратни милиметар унутрашње површине цеви пушке, онда је боље не наћи се у близини таквог оловног ватромета!

Али, то није све. Пушка сваког ловца одавно би зарђала, на метке би понала прашина, а зечеви би безбрижно иштали ловцима испред носа да није једне мале ствари велике снаге — капиле! Налази се на дну чауре, на средини. Испуњена је живиним фулминатом. Не за службује ни да се погледа колико је неугодна. А ипак, кад је ударна игла сабије, то мало чудовиште створи варницу која запали барут, и топлоту гасног млаза од 2500 Целзијусових степени! Довољно да као од иале истопи челик! Срча је што то све траје само седам десетихиладитих делова секунде, иначе би се метални делови пушке у близини капиле истопили!

Ниједна сачмарица не сме да се прода у радњи пре него што се не торментује, а то значи испита у институту земље произвођача. Испитивање је сложено. Пушка мора да издржи преглед сваког свог дела и притисак експлозивних

гасова од 750—1200 техничких атмосфера на 1 квадратни милиметар унутрашње површине цеви. Због најбезазленије деформације која се појави у току испитивања пушка се уништава на штету произвођача.

Ловац не иде сам у лов нити лови пернату дивљач без пса птичара, свог верног помоћника, чија је једина дужност да уђе у траг дивљачи кад хода по земљи и да стане испред ње док не пристигне ловац који је уплаши и натера у лет а затим гађа у лету.

Цена ловачких паса креће се и до 300.000 старих динара а имена која им се дају често су веома звучна. Тако је у новосадским „Ловачким новинама“ једног дана освануо и овакав оглас:

КАТЈА ФОН КНИЛКЕПФХЕН

„Продајем итенад краткодлаких немачких птичара. Мајка Катја фон Книлкепфхен, изванредна у раду. Отац Ас-

тор фон Шналтберг, увезен је из Немачке. Упитати Божу Јојкића, Панчево“.

Није лако бити ловац. Понекад се у лову изгуби и цео дан а улове се само два фазана, или се чак не улови ништа.. Тачно је одређено у које дане и у којим месецима се поједина дивљач сме ловити. Понекад се лов ограничава на строго одређени број излазака у лов. Бесомучним убијањем дивљачи животиње би се уништиле а ловци то не желе. Они их чак чувају, хране и штите. Почетак сезоне лова — „отвор лова“, прави је доживљај за све ловце. Припреме и договор, вечера пред лов и ручак после лова памте се до дубоке старости.

Ловци почетници најчешће су мета ловачких иала а онај који се више љути, више и „страда“. Ако још воли да се хвали својим првим успесима у лову онда га ловци „узимају под своје“. У неколико наредних излазака у лов сигурно ће му припремити неку подвалу. Нико се не љути јер... ловци су добродушни људи, а ловац може бити само онај ко воли животиње.

М. Т.

КОЛИКО КОШТА

Тајга модел де лукс	368 ДМ
Гебридер — Меркел модел 200 Е	6340 ДМ
ФН Браунинг-бок модел ЦЗ	5950 ДМ
Франки модел Америка	758 ДМ
Хејм-дрилинг модел 33 С	4500 ДМ
Бок-дрилинг Франца Зодне	4796 ДМ
Франки модел луксуз	8500 ДМ

Наведене су само продајне цене у западнонемачком новцу из каталога за 1973—74. годину. Али плаћају се и царински трошкови и то у износу од 40 одсто од продајне цене. За сада такво оружје се не може купити у нашој земљи.

1. ПОУЗДАНА — Када се совјетска ловачка пушка тајга модел де лукс појавила у продаји многи ловци нису били одушевљени њеним изгледом. Али чим су погледали њене делове: тврдо хромиране цеви са унутрашње стране, ејектор — механизам који аутоматски избацује празне чауре кад се пушка преломи после пуцања, перди затварач, аутоматске комбиноване обараче и све остало на пушци, било им је јасно да је то врло добра сачмарица. Механизам за окидање и кочење израђени су по систему Ансон-Делеј, односно налазе се у глави пушке. Занимљиво је да се тајга де лукс израђује само у калибру 12/70 са цевима дужине 72 цм. Тежина пушке: 3,2 кг.

2. ЦЕВИ ИЗНАД ЦЕВИ — Поред класичних, као што је тајга, данас се све више израђују и бок сачмарице код којих две цеви не стоје напореда него једна изнад друге. Таква је и ловачка пушка гебридер-меркел модел 200 Е (на слици) која се израђује у источњонемачком граду Сулу. Има блиц-систем смештен на плочи која се налази на доњој страни главе пушке, у близини обарача. Поједини модели фабрике Гебридер-Меркел, као што је модел 223 Е достижу цену и до 15.000 долара, а на испоруку пушке чека се и по две године.

3. БРАУНИНГОВ ПАТЕНТ — Познати амерички конструктор оружја Џон Браунинг није утрошио доста времена само око конструисања оружја за бојевне меткове већ се бавио и радом на сачмарицама. Његово дело је и пушка бок модел ЦЗ. Патент је продао белгијској „Националној фабрици“ за израду оружја, познатој у свету под скраћеним називом FN. Поред свих делова које има савремена сачмарица, ова пушка се одликује лакоћом, лепим изгледом и савршеном прецизношћу. Израђује се у калибру који ловци најчешће употребљавају — 12/70. Тежина пушке: 3,0 кг.

4. ПУШКА ИЛИ МИТРАЉЕЗ — Појам сачмарице је пушка са две цеви која има и два обарача. Повлачењем предњег пуца се из једне цеви, а повлачењем задњег — из друге цеви. Браунинг је мислио и на оне којима се такве пушке не свиђају па је направио модел америка (на слици) са шуљим поткундаком у који стају четири метка, један иза другог. Пети метак ставља се у магацин пушке. Када се повлачењем обарача испали један метак, са стране, на магацину пушке, аутоматски се отвори поклопац кроз који испадна празна чаура, а на њено место аутоматски долази метак из поткундака. Тако се из ове пушке може пу-

цати са пет метака. Свој патент Браунинг је продао италијанској фирми Франки која израђује пушку у калибру од 12/70 до 20/70. Тежина пушке: 2,9 кг.

5. ЗЛУ НЕ ТРЕБАЛО — Није ни мало пријатно ако се крене у лов на ситну дивљач а наиђе на крупну којој сачма не може да нашкоди или је забрањено убити је сачмом. За такве случајеве праве се ловачке пушке са три цеви од којих две стоје напореда и у њих се ставља метак са оловном куглом, сличан метку војничке пушке. Пушка са три цеви било које производње има утврђен назив — дрилинг. Ова, на нашој слици, израђена је у западнонемачкој фабрици Хејм као модел 33 С.

6. ШИРОК ИЗБОР — ДОБАР ЛОВ — И аустријски произвођач оружја Франц Зодиа израђује дрилинг пушке које ловцу обезбеђују максималан успех у лову. Свака од три цеви је различита и служи за време лова за убијање различите дивљачи. У горњу цев ставља се метак са сачмом, у доњу метак са куглом, а у цев са стране такође метак са куглом али мањег пречника. Широки избор цеви добар лов! Међутим, ловци не воле много овакву пушку. Много веће задовољство у лову причињавају им класичне и бок сачмарице.

7. ТО ЈЕ ХОЛАНД — ХОЛАНД — Нема ловца који није чуо за холанд-холанд систем на ловачким сачмарицама. Сматрају га савршенством те врсте! Цео механизам за окидање и кочење налази се на прекрасно изгравираној плочи на глави пушке са стране. Систем се скида лаким покретом руке. На нашој слици виде се лежишта цеви и глава пушке модела луксуз фирме Франки. Гравира високе уметничке вредности прекрива све металне окове пушке. На кундаку је златни овал а сам кундак израђен је од корена ораховог дрвета. Вредност плоче са системом холанд-холанд и гравира на металним оковима премашују половину вредности пушке!

8. ПАТРОН — Метак за ловачке пушке сачмарице, или патрон како га ловци често називају, врло је једноставан. У доњем, металном делу, смештени су каписла и барут, а у горњем, картонском делу, налазе се тампон, најчешће филцани, и оловне куглице — сачма.

9. СМРТОНОСНЕ КУГЛИЦЕ — Сачма излази из цеви брзином од најмање 375 метара у секунди! Да би оловне куглице стигле на циљ згуснуте, цев пушке има при врху сужење — чок.

Dan
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

ЗАВРШЕН

ВЕЛИКИ НАГРАДНИ КВИЗ

ПОЗНАЈЕТЕ ЛИ ВАЗДУХОПЛОВСТВО?

У великом наградном квизу „Познајете ли ваздухопловство“, објављеном у „Политикином забавнику“ 1151, 52, 53, учествовало је преко шест хиљада читалаца! Међу онима који су тачно одговорили на свих девет питања, специјални жири извукао је имена награђених која објављујемо на овој страни.

Пет првих награда — бесплатан пут у Москву освојили су следећи читаоци: 1. Сашо Огненовски, Битола, Ул. Цара Самуила 126, 2. Младен Бумбуловић, Тузла, Слатина К 16-5/18, 3. Јасминка Љ. Мандић, Београд, Ивана Мичурина 44/II-15, 4. Станислав Пандурић, Загреб, Чикошева 2, 5. Драгица Алексић, Станишић, Бачка, Ул. Моше Пијаде 93.

Десет глобуса: 1. Александар Лисул, Кикинда, Његошева 58, 2. Мирјана Пековић, Титоград, Булевар Лењина 10/IV, 3. Нермин Хонић, Приједор, Солитер 3, 4. Дражен Чапрић, Загреб, Триско 20, 5. Вања Хуталаровић, Земун, Дубровачка 12, 6. Гордана Пендић, Борово, III-40 домка 30, 7. Горан Милуновић, Нови Београд, Бул. АВНОЈ-а 22/28, 8. Љиљана Игњатовић, Љубљана, Готска 13/51, 9. Весна Вемић, Задар, Фране Алфревића 4/IV, 10. Јасминко Козадра, Титоград, Булевар Лењина 8.

Три фото-апарата добили су: 1. Асим Зубовић, Сарајево, Хварска 19, 2. Олгица Радосављевић, Нови Београд, Народних хероја 9, 3.

СРЕЋАН ПУТ У МОСКВУ

ПЕТ ЧИТАЛАЦА „ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА“ ПУТУЈЕ БЕСПЛАТНО У СОВЈЕТСКИ САВЕЗ. ПОСЕТА ЗВЕЗДАНОМ ГРАДУ У КОМЕ ЖИВЕ КОСМОНАУТИ. ЈОШ 33 НАГРАЂЕНА ЧИТАОЦА.

Бранка Николић, Загреб, Ружмаринка 19/V.

Десет ручних часовника: 1. Агим Ајети, Урошевац, М. Бакија 12, 2. Мирољуб Стојановић, водник стажиста Т. Ужице ВП 9935/7, 3. Стоја Главоњић, Вича, 4. Зоран Јовановић, Свилајнац, М. Тита 5/8, 5. Зоран Корун-вић, Београд, насеље Це-

рак, Кадињачка 56, 6. Крунославо Антоловић, Славонски Брод, Гунчева 1, 7. Дејан Митровић, Херцег Нови, I Бо-кешке бригаде 1, 8. Лајош Хорват (стан Вулеша), Сарајево, Вишњик 19, 9. Мирослав Марић, Лозовик, Трг првобораца, 10. Миодраг Стојковић, Смедерево, Вука Караџића 9.

Десет путних торби ЈАТ-а: 1. Славица Шкипина, Пале код Сарајева, 3. априла 3, 2. Александар Поповић, Нови Београд, Булевар Лењина 207/121, 3. Метка Седеу, Скопље, Партизанска 5, 4. Марија Веселиновић, Зрењанин, Здравка Челара 3, 5. Бранислав Милорадовић, Београд, Змај Јовина 14/IV, 6. Миодраг Краљевић, Титоград, Ивана Вујошевића 1, ул. 7/III, 7. Небојша Цветковић, Свилајнац, Скадарска 29/I, 8. Чедомир Крајновић, Нови Београд, Други булевар 197, 9. Драгица Божић, Загреб, Нова Вес 50/I, 10. Биљана Симоновић, Нови Београд, Нехруова 172/III.

ЉУБИТЕЉИ ДИВЉЕГ ЗАПАДА!

Волите ли
балон жвакаћу гуму?

Онда је за вас
изврсна балон-гума
„ПРИЧЕ О ДИВЉЕМ
ЗАПАДУ“.

У кесицама
балон-гуме наћи ћете
лепе сличице
узбудљивих догађаја
са Дивљег запада.

За скупљаче значака:
За 15 празних кесица
балон-гуме
„ПРИЧЕ О ДИВЉЕМ
ЗАПАДУ“

које пошаљете на адресу:

„Јосип Краш“,
41000 Загреб,
Бранимирова 29.
послаћемо вам бесплатно
Крашову значку.
Обогатите своју колекцију
серијом Крашових значака
којих има у више боја.

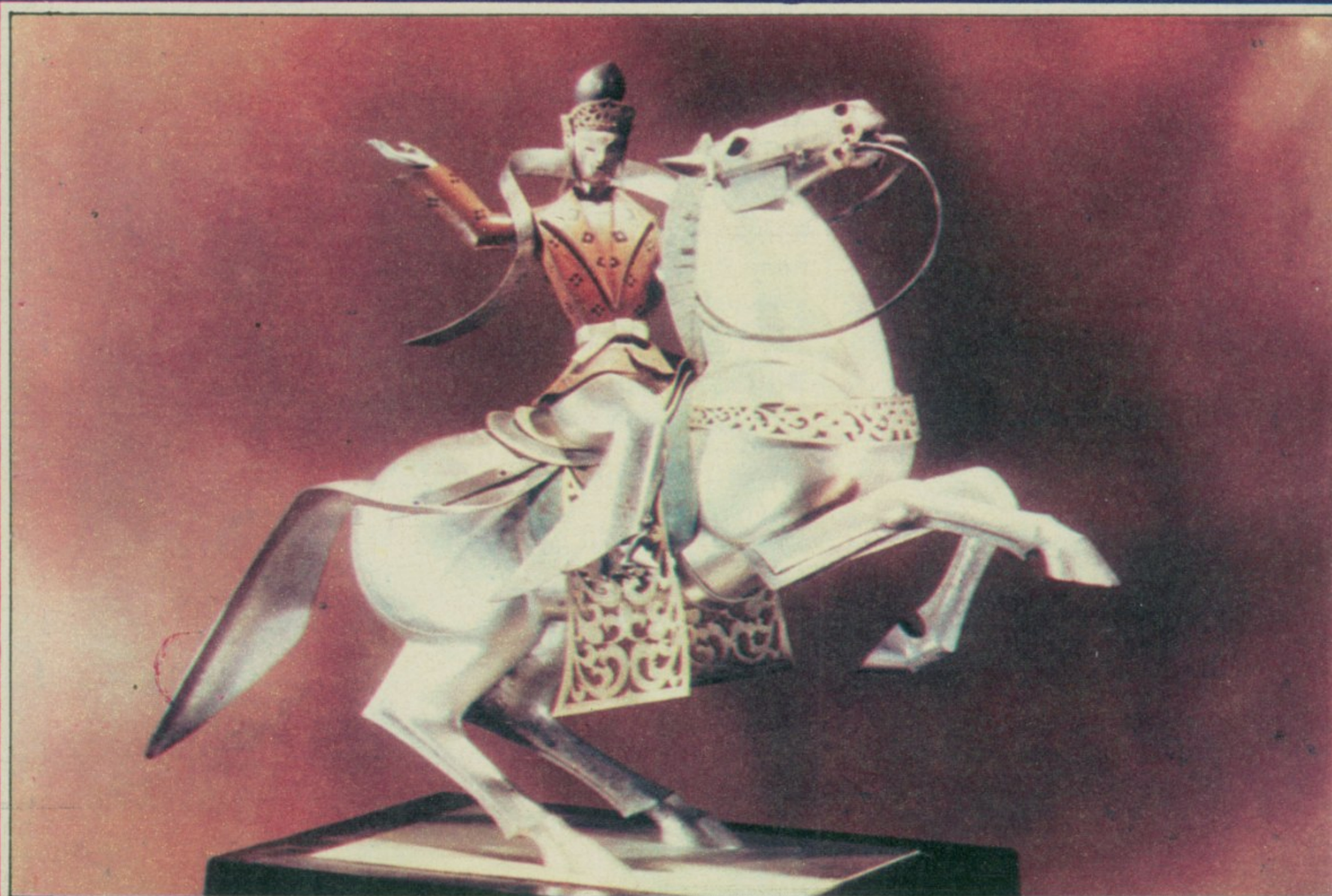
КУТИЈИЦА, XX век

УМЕТНОСТ ДАЛЕКОГ ИСТОКА - ЈАПАН (1) ЉУБИЧАСТИ КИМОНО

Још у неолиту, прастановници Јапана су израђивали предмете од керамике са утиснутим украсима, глинене статуете и друго. Њихови потомци развили су ова веома стара умећа до савршенства. Совјетски Музеј уметности источних народа, из кога потиче овај избор, сакупио је велику збирку најлепших јапанских уметничких минијатура и производа примењених уметника.

ПОСУДА, XVII век

ЈАХАЧИЦА, рад Отани Харухико, XX век

КИМОНО, XX век

ЖЕНА СЕ ОДМАРА, рад Хирате Гоје, XX век

БУДА МАЈТРЕЈА, XVIII век

ПОСЛУЖАВНИК СА ПОСУДАМА, народна керамика, XX век

ХИТ СТРАНА

Петком у Забавнику, а понедељком на Радио-Београду I, у емисији ВЕЧЕ УЗ РАДИО, најбољи певачи, ансамбли и хитови!

ДИСКО "БУМ" КВИЗ

1. На „Boom“ фестивалима 1972. и 1973. године појавио се и учесник многих омладинских фестивала у Суботици:

- а. Ибрица Јусић
- б. Хрвоје Хегедушић
- ц. Томаж Домицељ

2. На „Boom фестивалу“ 1972. године запажен успех постигао је трио „ХАД“.

Овај састав је из:

- а. Сарајева
- б. Ријеке
- ц. Загреб

3. Године 1973. велик успех доживела је једна акустичарска група:

- а. „С времена на време“
- б. „Ганеша“
- ц. „Лутајућа срца“

4. Зденка Ковачичек је 1973. године наступила на „Boom фестивалу“ уз пратњу:

- а. групе „Срце“
- б. групе „Нирвана“
- ц. „YU-групе“

ОДГОВОРИ:

- 1. Томаж Домицељ
- 2. Загреб
- 3. „Ганеша“
- 4. „Нирвана“

ВООМ фестивал 1974

Фестивали поп-музике замшљени су и организовани као догађаји који ће на једном месту окупити најистакнутије извођаче ове музике. Међутим, од самог почетка, од средине прошле деценије они су представљали и нешто друго. То су били прави „конгреси“ младих где се уз музику упознају вршњаци из многих земаља, размењују утисци и откривају нове модне лудости. Забележено је неколико изузетно великих фестивала од којих су још у успомени они у Вудстоку (САД — 1969. године), на острву Вајт (1970. године — Енглеска), у Роттердаму (Холандија — 1970. године) и Ваткинсу Глену (САД — 1973. године).

У Југославији је први прави поп-фестивал одржан 1971. године у оквиру фестивала забавне музике „Загреб 71“. На смотри која је трајала неколико дана, осим најпознатијих југословенских састава (КОРНИ ГРУПА, ИНДЕКСИ, МЛАДИ ЛЕВИ итд.), учествовали су и познати енглески ансамбли: „МАНГО ЦЕРИ“ (MUNGO JERRY), „ПРИТИ ТИНГ“ (PRETTY THINGS), „САУДЕРН КОМФОРТ“ (SOUTHERN COMFORT) и „ЈУСИ ЛУСИ“ (JUICY LUCY). Годину дана касније у љубљанској хали Ти-

воли одржава се први „ВООМ фестивал“ са око 20 састава углавном из Хрватске и Словеније. Фестивал је окупио око 10 000 младих који су срдечно поздравили запажене наступе „Младих лева“ из Љубљане, „Тајма“, „Нирване“ и „Групе Марина Шкретића“ из Загреб

као и сарајевских „Индекса“. Неколико месеци касније у издању диско куће „Хелидон“ изишао је дупли албум са најуспелијим снимцима из хале Тиволи. Плоча је доживела велики успех код дискофила.

Априла 1973. године одржан је други „Boom фестивал“. Овога пута наступили су извођачи из других република тако да је цела смотра добила шири, југословенски карактер. Од 30 група и певача највише успеха имали су: „YU-група“, Зденка Ковачичек, „Срце“, „Time“ док су пажњу привукле нове групе као „Ганеша“, „Дах“, „777“, „Поп машина“ и „Аларм“. Убрзо се појавио и дупли албум са најбољим снимцима овога пута у издању „Југотона“.

Данас и сутра се одржава трећи „ВООМ фестивал“ у хали Тиволи. Тако се младима из целе земље пружа могућност да на једном месту виде и чују најбоље представнике наше поп-музике.

ДАХ

Врло успешан београдски рок-састав. Први наступ и „ватрено крштење“ пред више гледалаца имали су на прошлогодњем „Boom фестивалу“. Тада су оставили леп утисак и извесни делови њиховог наступа остали су забележени на ЛП плочи „ВООМ 73“. ДАХ је у почетку био квинтет али од прошле јесени ради као трио пошто је састав напустио гитариста и певач Бранислав Марушић. Њихова плоча „Ноћна бука“ сматра се за једно од најбољих остварења у поп-музици у 1973. години. Издали су две сингл плоче а сада припремају први албум. Вођа групе је гитариста, композитор и певач Златко Манојловић који својим гласом и инструменталним способностима даје посебан звук ДАХ-у. Бас-гитариста Бранко Глушевић један је од ветерана београдске музике, док је бубњар Радомир Дубичанин такође „стари“ музичар.

Тихомир Поп Асановић

Уз Корнелија Ковача најистакнутији је оргуљаш и пијаниста наше поп-музике. После дугогодишњег свирања по иностранству у Југославију се вратио крајем 1971. године и пришао ансамблу TIME. Захваљујући темпераментном и добром свирању стекао је огроман број поштоваца. И даље ради са групом TIME али истовремено се све више истиче као самосталан музичар. Недавно је завршио први соло-албум и неке од композиција које се налазе на тој плочи публика ће први пут чути на овогодишњем „ВООМ фестивалу“. Очекује се да ће овај врсни оргуљаш

наступити уз помоћ многих познатих музичара у оквиру једне нове инструменталне групе састављене специјално за ову прилику.

БУМЕРАНГ се враћа

Бумеранг је оружје, играчка али и име једног популарног ансамбла. Бумеранг се најчешће зове најуспешнији рок-ансамбл из Копра. Кажу, са бумерангом треба знати руковати. Ако га не бациш како треба, он ће ти се вратити а може ти се лако догодити да те удари у главу. Али, музички Бумеранг зна свој посао тако да им се сваки њихов бумеранг враћа у облику успеха. Када су се пре три године састали узели су име Бумеранг и уложили новац у скупа и јака појачала. Пожњели су несумњив успех и ускоро повратили уложени новац. Било где да се појаве дворане су пуне пошто се младима њихова музика, такозвани „hard rock“ свиђа.

Прошлог месеца прославили су трогодишњицу постојања. Гитариста Вери Горјуп и бубњар Златко Клуи у групи су од почетка док им се недавно придружио нови басиста Бруно Лангер из Пуле, некадашњи члан ансамбла „Hush“. Поред одличног инструменталисте Вери и Златко добили су и доброг певача тако да сада сви успешно певају.

После „Boom фестивала“ Бумеранг креће на дугачку турнеју по Југославији. Атрактивна група има пуно љубитеља свуда, њихова музика је званично призната али познато је да није комерцијална и погодна, рецимо, за матурске балове, бруцошке вечери и слично. Зато ће се ускоро групи придружити и Доца Марлот тако да ће Бумеранг имати и комерцијални програм. Укратко, наступаће и тамо где пре „hard rock“ састави нису могли ни да привире.

НАЈПОЗНАТИЈИ УЧЕСНИЦИ »ВООМА 74«

Најпознатији учесници овогодишњег фестивала су: „YU-група“, Зденка Ковачичек, и „Нирвана“, „Срце“ (нова постава), „Time“ (нова постава), „Око“, „Бумеранг“, „Група 220“, „Дах“, „Смак“, „Оливер“, „Поп машина“ и „Хад“. Од акустичара очекују се Томаж Домицељ, Драго Млинарец, Срђан Марјановић, Неда и Миљенко и трио „Даг“.

СЛОБОДНО ПИТАЈТЕ

Прије извесног времена у Бањој Луци сам слушао београдску групу SOS

и вољела бих да сазнам нешто о њој.
ГОРДАНА ВУЧКОВИЋ
Батва 10/II, 75105 Тузла

Већ неколико месеци у Београду постоји клуб обожаваца групе SOS преко кога сви заинтересовани могу да добију постере, плоче, фотографије и плакате са обавештењима о оном саставу. Адреса клуба је:

SOS, FAN CLUB
Петроварадинска 11
11000 Београд

ПОЛИТИЧНИ
ЗАБАВНИК

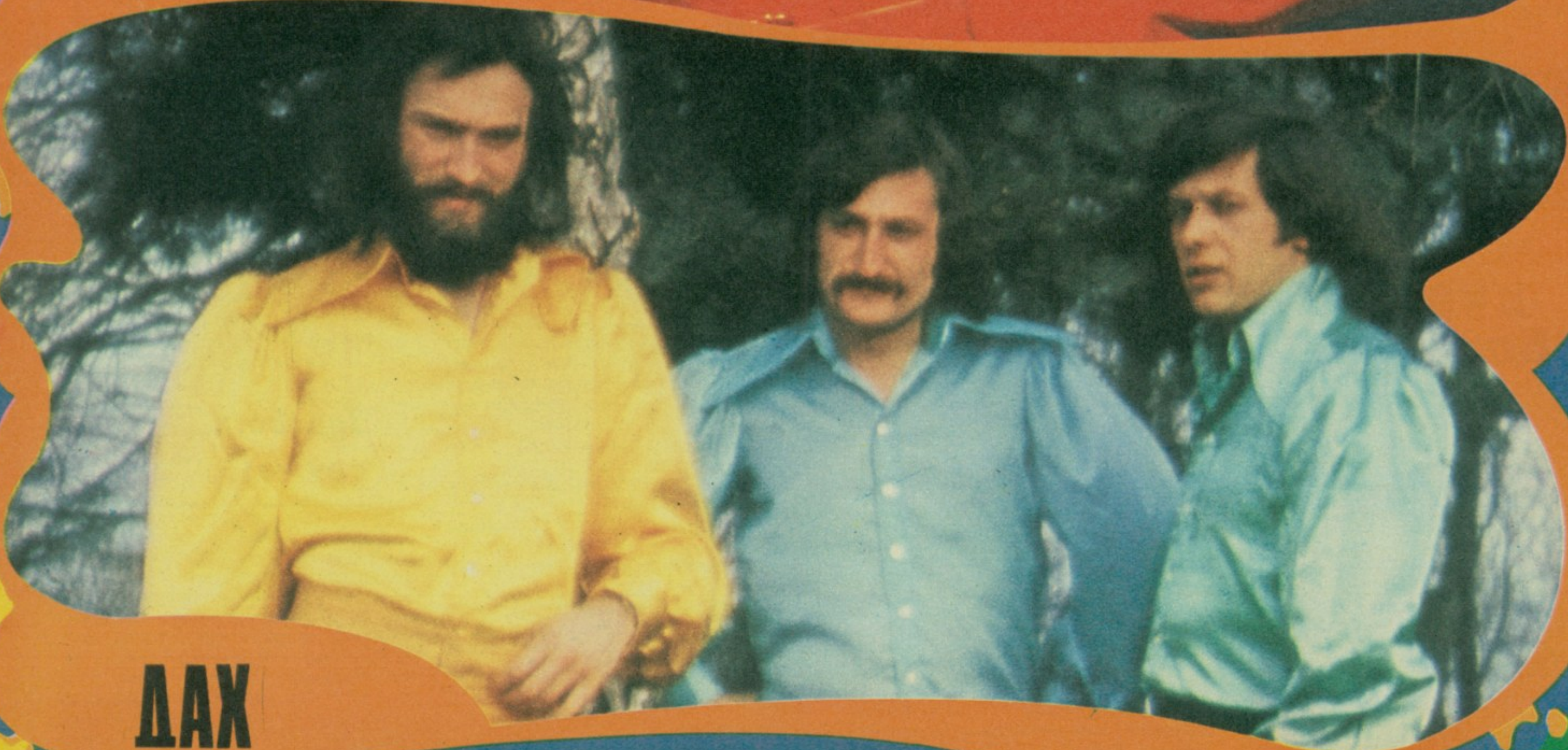
БУМЕРАНГ

ТИХОМИР ПОП
АСАНОВИЋ

ДАХ

Фантастична прича

КЛИФОРД СИМАК

Харолд Ален стајао је пред радним столом Кента Фолера, управника Станице број 3 за истраживање Јупитера. Испод стола, Фолеров пас Таузер отерао је шапом једну досадну муву, а затим наставио да дрема.

— Ви знате — рекао је Фолер — да не морате да прихватите овај задатак?

Било је то рутинско питање: поставио га је и његовим претходницима, па ипак су отишли. Четири човека изишла су на површину Јупитера и нису се вратила.

— Када полазимо? — упитао је Ален.

— За један час. Госпођица Стенли ће руковати конвертером.

— Унапред се радујем преображају — рече Ален и насмехи се.

Није крив апарат

Преображаји су били неопходни јер човек у природном стању, чак ни под металним оклопом, није могао да издржи огроман притисак који влада на Јупитеру. Фолер је пратио Алена погледом, избегавајући да погледа госпођицу Стенли. Али, знао је да неће избећи непријатност. Чим је овај изишао, она упита:

— Намеравате ли још дуго ово да радите?

— Колико год буде потребно.

— Наставићете да шаљете људе у смрт, док ви овде удобно седите?

— Госпођице Стенли, нема места сентименталности — рече Фолер обуздавајући се. — Ако освојимо Јупитер, биће то велики подвиг. И много безначајније ствари у историји захтевале су људске жртве.

— Једнога дана постаћете велики човек — рече госпођица Стенли устајући. — Ви знате да вам је ово прилика да напредујете и нећете је пропустити без обзира на људске жртве.

— Госпођице Стенли — рече суво Фолер — јесте ли проверили апарат? Ален ће ускоро доћи.

— Ох, мој апарат је исправан — одврати она. — Не треба њега кривити.

Ни Ален се није вратио с површине Јупитера.

„Сада их је пет“, мислио је Фолер, седећи за својим радним столом. Слушао је како ветар завија над куполом, олују која је без престанка беснела планетом. „Постоји ли нека опасност за коју не знамо?“ питао се. „Нешто што гута преображене људе, не правећи разлику између њих и правих становника Јупитера?“

Из размишљања га прену звук

ДЕЗЕР

ЈОШ СМО ВЕЛИКИМ ДЕЛОМ ЗЕМЉАНИ — МИСЛИО ЈЕ ФОЛЕР. — ТЕК ПОЧИЊЕМО ДА СХВАТАМО НЕКЕ ОД СТВАРИ НЕДОСТУПНИХ ЧОВЕКУ

ши списка особља. Кога сад да пошаље? Бенета? Бенета је на Земљи чекала вереница. Ендрјуса? Ендрјус је намеравао да се врати на

— Да, Таузер.

— Он? — зграну се госпођица Стенли. — Он који вас је пратио годинама?

Фолер хтеде да дозове пса, али откри да не може пустити ни глас.

шапа које су гребле ходником. Фолер се насмехи. То се Таузер враћа из своје најомиљеније просторије — кухиње. Пас уђе у собу носећи кост у зубима. Махнуо је репом и легао крај Фолеровог радног стола. Фолер се сажде да га помиљује.

— Да ли ме још волиш, Таузер?

Још гбојица

Пас удари репом о под.

— Ти си једини — рече Фолер. Затим се усправи и са уздахом ма-

Марс чим овде довољно заради за своја лична истраживања. Олсона? Олсон је пред пензијом и једва чека да почне да гаји руже. Фолер је размишљао. Одједном, донео је одлуку и машио се интерфона.

— Молим вас, повежите ме са госпођицом Стенли.

Чекао је гледајући како Таузер с муком глоће кост.

— Да? — зачу се глас госпођице Стенли.

— Припремите апарат за још двојицу.

— Понестаће вам људи — рече она јетко. — Кад бисте их и даље слали једног по једног, дуже бисте уживали!

— Један од те двојице ће бити пас — рече Фолер.

— Пас?

— У томе и јесте ствар — одврати Фолер. — Таузер би био несрећан кад бих отишао без њега!

Здраво, груже!

Фолер је очекивао да ће се планета разликовати од онога што је видео на телевизијском екрану, али је ипак био запрепашћен. Очекивао је амоничну кишу, испарења која заударују и заглушују олују, усковитлане облаке, маглу, муње, громове... Уместо тога, угледао је благу, прупурну измаглицу, муње које су свакога часа парале небо изгледале су као најлепше

ХУМОР без речи

ПТЕРИ

слике, а грмљавина као најужвише-нија музика.

Капак на зиду куполе се отворио и Таузер је неспретно изишао. Од-носно нешто што је требало да бу-де Таузер. Фолер хтеде да дозове пса, али одједном откри да не мо-же да пусти ни глас. Није имао чи-ме! Он се уплаши. Како се овде споразумева?

Одједном је на чудан начин по-стао свестан Таузера, као да се пас не налази крај њега, већ негде у његовом мозгу. Истог тренутка, за-чу речи:

— Здраво, друже!

Речи нису биле изговорене, била је то чиста мисао упућена у њего-ву свест.

— Здраво, Таузере — одврати он на исти начин.

— Како се добро осећам! — рече пас. — У последње време био сам ужасно тром... Ноге су почињале да ми се коче, а зуби су ми се ужа-сно истрошили... Овако је много боље. Можемо чак и да разговара-мо! Морам да ти кажем да ме ра-није уопште ниси разумевао — знао си само кад желим да једем или пијем.

— Жао ми је — рече Фолер.

— Добро, пусти сад то. Хајде да се тркамо до оне стене!

Неверовајна мисао

Фолер је тек сада приметио сте-ну која је светлцула у даљини, у ружичастој измаглици. Подсећала га је на неки огроман кристал.

— Далеко је — рече.

— Ох, хајде! — рече Таузер и већ заграби ка стени. Фолер кре-ну за њим. Најпре је с невере-њем испробавао покрете, затим се све већим изненађењем, и најзад радосно потрча колико су га ноге носиле лакоћом коју је дотад ис-кусио само у сновима. Док је тр-чао, постаде свестан неке музике која као да није допирала споља, већ је струјала кроз његово тело и гукла у његовом пулсу. Док се при-ближавао стени, музика је постаја-ла све јача, и он најзад схвати да њу „свира“ водопад који се спу-штао низ литицу. Односно — водо-пад није била права реч, јер је знао да се ради о амонијаку.

— Музика — рече Таузер, који је већ био стигао — долази од ви-брација... Вибрација амонијака ко-ји пада...

Фолер се запрепасти.

— Али, где си ти чуо за вибраци-је... и за амонијак?

— Ох, није. Управо ми је пало на памет...

Фолер није могао да се начуди. Пало му на памет? И док је тако збуњен стајао, одједном ухвати се-бе у неким веома чудним мислима. Трбало му је времена да схвати шта му се то врзма по глави, а кад је схватио, био је још више запре-пашћен него малочас због оне Тау-зерове примедбе. Јер, мисао на ко-ју је тако природно, готово и не приметивши, дошао била је крајње невероватна, тим пре што Фолер није имао нарочите представе о фи-зици. Наиме, држао је у глави фор-мулу за стварање метала отпорног на атмосферски притисак Јупитера

— формулу за којом његова екипа већ годинама безуспешно трага!

Тек тако — пала му је на памет!

— Т... Таузере... — промуца он — с нама се нешто чудно дога-ђа... Почели смо да користимо сво је мозгове... тек сада... до задње скривене ћелије!

— Да — рече Таузер. — Знам.

У тој новој јасноћи мисли, Фо-лер је знао да се његов ум неће зауставити на открићу формуле за прављење отпорног метала. Већ је нејасно наслућивао друге ствари, тајне које су биле ван домаћаја људске мисли — па чак и људске маште.

Ја се не враћам!

— Још смо великим делом Зем-љани — рече он. — Тек почињемо да схватамо нешто од обиља нових ствари, ствари које су остале недо-ступне човеку...

— А тек псу! — додаде Таузер.

Фолер се насмеја. Потом се освр-ну и баци поглед на куполу — ма-лу црну сенку која се сада једва назирала у даљини. Тамо, унутра, живели су људи са својим скуче-ним умом, безнадежно усамљени са својим говором који подсећа на споразумевање извидника помоћу заставица — људи трома духа, не-способни да се слободно вину у бескрајан простор сазнања... Сада је Фолеру било сасвим јасно зашто се нико од његових претходника није вратио. И они су, као он сада, бацили из даљине поглед на куполу и осетили несавладиву одвратност према животу који се одвијао уну-тар њезиних зидова.

— Ја се не враћам — рече Тау-зер, који је наслутио мисли свог друга.

— Ни ја — рече Фолер.

— Претворили би ме опет у пса — додаде Таузер.

— А мене — опет у човека! — одврати Фолер.

У ИДУЋЕМ БРОЈУ КОМПЛЕТАН СТРИП

ТИМ ТАЈЛЕР: "ТАЈНА ВЕЧИТЕ МЛАДОСТИ" II део

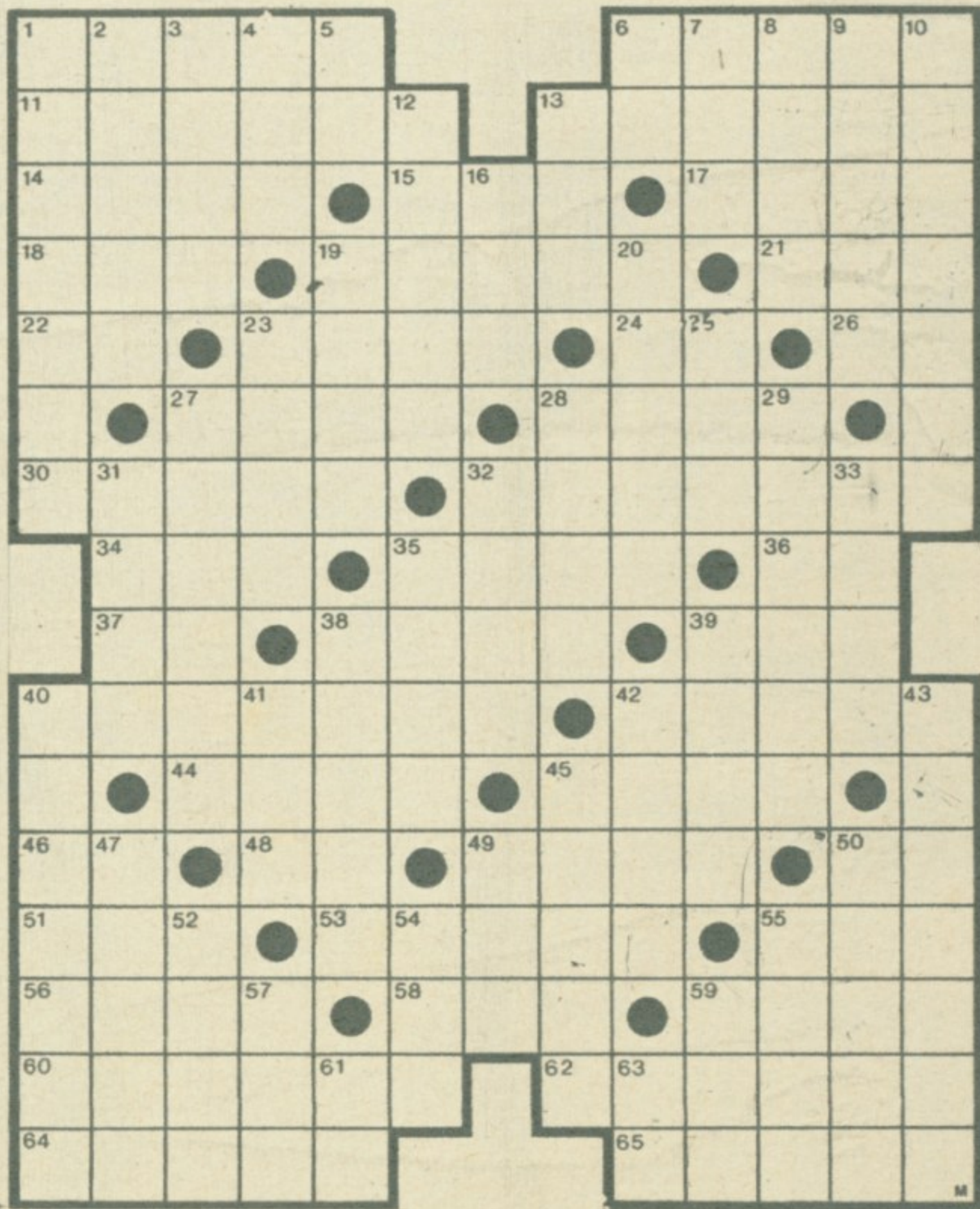
укрштене речи

ВОДОРАВНО:

1) страна света, 6) одсечено једним замахом косе, 11) статив, 13) подручје, 14) груди, 15) острво на Јадрану, 17) египатски филмски глумац (Шариф), 18) оружани сукоб народа, 19) наслеђе, башти-на, 21) лука у Израелу, 22) уздах, 23) основа, 24) првак, 26) прво и задње слово абецеде, 27) животиња добијена укрштањем ко-биле и магарца, 28) водопад, 30) доказ о неприсутности на месту злочина, 32) плочник, 34) аждаја, 35) музички инструмент, 36) ауто-ознака за Штип, 37) домаће говече, 38) линија, 39) троци-френ број, 40) тинта, 42) осушене стабљике житарица, 44) држава у Африци, 45) општинско подручје, 46) хемијски знак за строн-цијум, 48) ауто-ознака за Пољску, 49) држава у Азији, 50) марка совјетског пиштоља, 51) екипа, 53) творац, 55) највећи део, 56) притока Западне Мораве, 58) оквир, 59) совјетски композитор (Хачатуријан), 60) алка, 62) старина, 64) дан у недељи, 65) део бране.

УСПРАВНО:

1) лични документ, 2) бојазан, плашљивост, 3) женин отац, 4) река у СССР, 5) ауто-ознака за Карловац, 6) река у Сибиру, 7) зем-љиште, 8) врста ножа, 9) град у Јапану, 10) чувар, 12) тешко стање у току болести, 13) и један и други, 16) папагај, 19) др-жава у Африци, 20) јемство за извршење обавезе, 23) врста ин-секта, 25) часовник, 27) самилост, милосрђе, 28) шумска живо-тиња, 29) писмоноша, 31) ужарена вулканска маса, 32) италијан-ски комичар, 33) део молекула, 35) део врата, 38) грађевински ма-теријал, 39) посолан, 40) врста биљне смоле, 41) шаховска фи-гура, 42) остарео, 43) врста оружја, 45) мирис, 47) риболовац, 49) наша прва филмска глумица (Рина), 50) врста, 52) француски филмски глумац (Жан), 54) узвик при јуришу, 55) норвешки ком-позитор (Едвард), 57) енглески филмски режисер (Карол), 59) отац (слов.), 61) прилог, 63) скраћеница за: Нови Зеланд.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) неоправданост, о, н, 10) амаро, к, к, 11) ват, 13) казан, 14) Ира, 16) Арап, 18) Лап, 19) Книн, 20) терет, л, 22) поази, о, 23) икра, 25) нерв, н, 26) Рио, 28) анфас, 29) ама, р, 31) акн, 32) укт, а, 33) кик, 35) Итака, 36) кос, о, 38) вија, 49) Арсо, н, 42) штала, г, 45) Арнеј, 47) Акра, 48) јад, 50) игла, 51) рат, 52) Далас, 54) рам, к, е, 55) „Отело“, е, к, 56) аутомобилиста.

Издаје и штампала НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор НИП „ПОЛИТИКЕ“ Милош Лазаревић.

Главни и одговорни уредник „Политикиног забавника“ Живојад Стојановић, технички уредник Вла-динир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 132,00 дина, полугодишња 66,00 дина, тримесечна 33,00 дина. Претплата за иностранство: годишња 264,00 дина, полугодишња 132,00 дина, тримесечна 66,00 дина. Уплате на текући рачун 60801-601-822. Годишња претплата у иностранству: ДМ 46 — 5 16 — 11 73 — 51г 53 — Зиг 73. Девизне уплате за иностранство преко Београдске банке — Београд на рачун 60811-620-292-32000-000-00054. Поштански факс 124. Телефони: 324-471, централа 324-191 и 325-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35/1, тел. 322-711.

На основу ишлења Републичког секретаријата за културу СР Србије број 413-29 73-02 од 22. I 1973. године не плаћа се порез на промет.

PEZ

награђује сваког дана

Учествуј и ти у великој наградној
игри PEZ. Пошаљи 22 омота бонбона
PEZ било које врсте на адресу:
PEZ Ропу 61111 Љубљана п.п.8

Kolinska

Сваког дана између примљених пошиљки биће извучена једна која ће добити бицикл „ропу”. Наградна игра траје од укључиво 22. априла до укључиво 22. октобра 1974. Добитници награда биће обавештени препорученим писмом. Сваког петка објављивање добитника награда на телевизији. Учествујте са више пошиљки...
...јер PEZ награђује сваког дана.

ПОЛИТИЧКИ
ЗАБАВНИК

Мала пошта

11001 БЕОГРАД
МАКЕДОНСКА 29, П. ФАХ 124

Граин Забавниче,

НАШ ПРВИ ПОСЛЕРАТНИ ФИЛМ

Занима ме кад је снимљен наш први дугометражни филм после рата, како се звао, ко је његов режисер и ко је играо главну улогу. **Зоран Николић, Крушевац**

„Славица“, наш први послератни дугометражни филм, снимљен је

1947. године. Режирао га је Вјекослав Афрић а главну улогу играла је Ирена Колесар.

БИЉКОМ УМЕСТО КЉУЧА!

У народним пјесмама и приповјеткама спомиње се биљка РАСКОВНИК. Зпнима ме каква је то биљка и да ли она стварно постоји.

Вељко Јовановић, Никшић

Легенда о чудотворној моћи расковника инспирисала је и непознате песнике и приповедаче из народа и неке савременије песнике наше књижевности. Лепу и симболичну песму о расковнику испевао је и познати српски послератни песник Бранко Миљковић. Ипак, најлепше редове о овој митолошкој биљци исписао је Вук Стефановић Караџић који је

ову непостојећу биљку и увео из народне маште у књижевност. У чувеном „Српском рјечнику“ Вук је о расковнику, између осталог, записао да је то „некаква (може бити измишљена) трава за коју се мисли да се од ње (кад се њоме дохвати) свака брава и сваки други заклоп отвори сам од себе. Ову траву желе особито они који траже у земљи новац, јер кажу да су они, особито гдје их је много, тако затворени да се без ње не могу отворити и извадити“.

По другом предању, благо митског цара Радована је у некој згради која на вратима има заклопљене браве и катанце, па се до блага може доћи само помоћу расковника, али га нико не може пронаћи. Иначе, у народу се већ зна за име и

моћ расковника, али га до сада нико није пронашао јер та чудесна биљка, симболичне моћи, у ствари и не постоји.

ГЛАСНИК СВЕТА ТИШИНЕ

У Забавнику сам читала напис Жак-Ив Кустоа о китовима, а на телевизији гледала серију његових филмова о животу у мору. Молим те да напишеш нешто више о овом истраживачу и научнику.

Снежана Павловић, Београд

До данас сигурно нико није на тако оригиналан и занимљив начин приповедао о мору и тајнама жизота у њему као Жак Ив Кусто, било да је његова необична и увек узбудљива прича казивана филмским снимцима или писаном речи.

Овај популарни истраживач и научник, официр француске ратне морнарице, океанограф, режисер и сниматељ документарних филмова, рођен је 1910. у покрајини Жиронди. Године 1936. почиње да се бави оним што сам Кусто назива „подморским алпинизмом“. Већ неколико година касније, 1942, направио је специјалну камеру за подводно снимање. Следеће године Кусто је са својим сарадником Гињаном конструисао „водена плућа“, уређај с компримованим ваздухом који рониоцу омогућује да се спусти у во-

ду дубље него до тада и да у том „свету тишине“ остане веома дуго. Захваљујући „воденим плућима“ Кусто је снимео свој први краткометражни филм „18 метара под водом“. Године 1945. снима „Олупине“, први филм с вештачким осветљењем под водом којим је постао познат широм света. Од 1946. до 1950. снимео је филмове „Пејзажи тишине“, „Фоке Сахаре“, „Около гребена“ и др. Кусто у то време преуређује стари брод „Калипсо“ у прави океанографски брод и на њему 1951. и 1952. крстари Црвеним морем а 1954. и 1955. Персијским заливом. На другој пловидби снимео је први дугометражни филм у боји о животу у мору, чувени „Свет тишине“, за који је на филмском фестивалу у Кану добио „Златну палму“. Исти успех поновио је 1964. филмом „Свет без сунца“.

Кусто је конструисао много пловећих лабораторија и батискафа и усавршио фотографске апарате и камере за подводно снимање. Једна шесточлана експедиција коју је он предводио, живела је 30 дана на дубини од 100 метара!

АДРЕСА Н К »ДИНАМО«

Молим те да у Малој пошти објавиш адресу Н. К. „Динамо“.

Мирослав Јукић, Билећа

Адреса коју тражите гласи: Н. К. „Динамо“, Максимирска цеста 128, 41000 Загреб.

Будите детектив...

решење загонетке: САМООДБРАНА

Према Ромијеовим речима први метак погодио је лествице испод Ландријевих ногу. Али паучина која се налазила између две пречке тик до места где је метак ударио доказује да Ландри није могао бити на врху лествица јер би, пењући се, морао ногом да покида паучину.

Притешњен доказима Ромије је на обновљеном процесу признао да је Ландрија убио у дворишту, затим испалио један метак на лествице, два пута испалио из Ландријева револвера и затим сам запалио сламу.

УЧЕНИЦИ – СРЕДЊОШКОЛЦИ! ЦЕЛА МАТУРА У ЈЕДНОЈ КЊИЗИ!

Са приручником за матуру — репетиторијумом — у коме је прегледно и сажето изложено градиво из српскохрватског језика, географије, историје, биологије, хемије, физике, математике, социологије, политичке економије, политичког система и друштвеног уређења СФРЈ по наставним плановима од I до IV разреда.

Ово је ново, прерађено и допуњено издање на коме је радила група познатих педагога, тако да РЕПЕТИТОРИЈУМ представља јединствен приручник за успешно обнављање градива у току школске године, а посебно у време припремања завршног испита школе — матуре.

Репетиторијум можете добити поузећем, по цени од 60.— дин. ако пошаљете писмо или дописницу са наруџбеницом на НЦП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“, Француска 7, 11001 Београд, пошт. факс 23.

$$\log x = \cos 60^\circ \\ \Rightarrow x = \sqrt{10}$$

КАКО СЕ РЕШАВАЈУ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ

Лако и брзо можете и сами научити из књига „ИЗРАБЕНИ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ“. Нудимо вам четири књиге које садрже целовиту израду свих задатака из математике за гимназије, техничке и остале средње школе (I књига — Алгебра за I разред, II књига — Алгебра за II разред, III књига — Тригонометрија и алгебра за III разред и IV књига — Аналитичка геометрија, низови, диференцијални и интегрални рачун и стереометрија за IV разред). Наручите дописницом или писмом са назнаком које књиге желите на адресу: МАТЕМАТИКА — 71001 Сарајево, п.п. 64. Књиге ћете одмах добити и платити поштару кад вам донесе (поузећем). Цена сваке књиге је 60 динара. Ко наручи све четири књиге заједно, платиће свега 190 динара!

БОЈЕ ДА
НЕ СТАВИМ
КРОВА-
ТУ!

МИНИ
ОБИЧНО
СПРЕМА
СОЧНА
ПЕЧЕЊА...

И ЈА СЕ
ОБИЧНО
ИСФЛЕКАМ!

БАШ ЈЕ ЛЕПО ОД
МИНИ ШТО МЕ СВА-
КЕ НЕДЕЉЕ ПОЗИ-
ВА НА РУЧАК!

?

ШМРК

ШТА
ТИ ЈЕ,
МИНИ?

ПЕЧЕЊЕ
МИ ЈЕ
ЗАГОРЕЛО!
ШМРК!

ПОТПУНО ЈЕ
УПРОПАШКЕНО!
БУУУУУ!

ОБРИШИ
ОЧИЦЕ!
ЈА КУ ТЕ
ИЗВЕСТИ НЕКУДА
НА РУЧАК!

СРЦЕ СИ, МИКИ!
ОДМАХ СЕ ВРАКАМ
... САМО ДА ОВО
ИЗНЕСЕМ!

ШТО ЈЕ ЛЕПО
КАД СЕ НИШТА
НЕ КУВА!

ЕВО ТВОГ
ЛАЖНОГ
ПЕЧЕЊА,
БЕЛКА!

УПАМИЛО
ЈЕ... ТАЧНО
КАО ШТО СИ
ПРЕДВИДЕ-
ЛА!